

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

Appendix Ad Tomum VI. Bullarii Nonnullarum Constitutionum post ultimam
Impressionem editarum, & aliquot aliarum, quæ adhuc desiderabantur,
Alexandri VII. Clementis IX. Et S[anctissimi]mi D. N. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74833)

A P P E N D I X
A D T O M U M V I.
B U L L A R I I

Nonnullarum Constitutionum post ultimam Impressio-
nem editarum, & aliquot aliarum, quæ adhuc
desiderabantur,

ALEXANDRI VII. CLEMENTIS IX.

E T

S^{MI}. D. N. CLEMENTIS X.

Cum Duplici copiosissimo Indice Materiarum, & Verborum,

*Ac Rubricis, Summariis, Marginibus, & Paragraphis diligenter aptatis, & suis
ubique locis dispositis.*

Juxta Exemplar ROMÆ, Ex Typographia REVERENDÆ CAMERÆ APOSTOLICÆ

LUXEMBURGI,

Sumptibus HENRICI-ALBERTI GOSSE & Soc. Bibliopol. & Typograph.

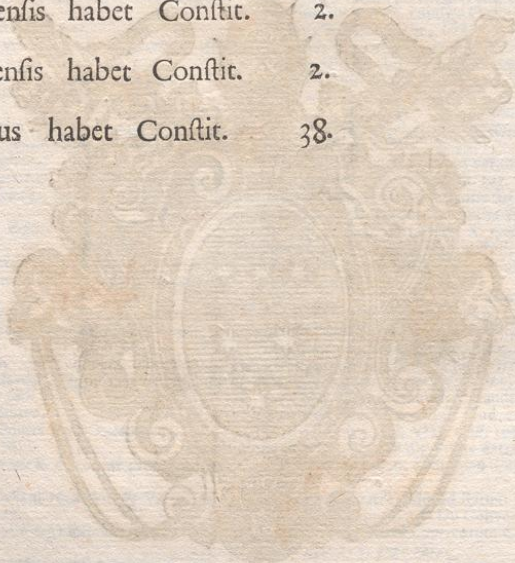
M D C C X L I I

CUM PRIVILEGIO SACRÆ CÆSARÆ ET CATHOLICÆ MAJESTATIS

INDEX TRIUM ROMANORUM
PONTIFICUM.

Quorum Constitutiones in hac Appendice Sexti Tomi ordinatim
emanata extenduntur.

Alexander VII. Senensis habet Confit.	2.	fol. 1.
Clemens IX. Pistoriensis habet Confit.	2.	fol. 3.
Clemens X. Romanus habet Confit.	38.	fol. 6.

INDEX VERBORUM.

		<i>S. Franciscus Borgia.</i>	<i>pag. II</i>
A			
<i>ABBAS.</i>	<i>pagina</i>		
<i>Absolutio.</i>	28		
<i>Accusator.</i>	1		
<i>Angeli Custodes.</i>	24		
<i>Archivium.</i>	13. 14		
<i>Archiconfraternitas.</i>	24. 37		
<i>Abrogatio.</i>	30		
B			
<i>Benedictini.</i>	28		
<i>Beneficiarius.</i>	2		
<i>Beneficium.</i>	2		
<i>Besialitas.</i>	2		
<i>Bulla Cena.</i>	1		
<i>Bilbao Oppidorum.</i>	42		
C			
<i>Calumniator.</i>	1		
<i>Calatrava.</i>	6		
<i>S. Cajetanus.</i>	9		
<i>Canonizatio.</i>	19		
<i>Camaldulenses.</i>	8. 31		
<i>Carmelita.</i>	7. 13. 15		
<i>Capucini.</i>	29		
<i>Carolus Rex.</i>	28		
<i>Cisterciensis.</i>	28		
<i>Clericus.</i>	1		
<i>Confessorius.</i>	1		
<i>Confessio.</i>	1		
<i>Confiteri.</i>	2		
<i>Concubinarium.</i>	2		
<i>Consuetudo.</i>	2		
<i>Conventualis.</i>	9		
<i>Copula.</i>	2		
<i>Curatus.</i>	2		
<i>Custodia.</i>	23		
<i>Confluxio.</i>	30		
D			
<i>Denunciatio.</i>	1		
<i>Denunciare.</i>	1		
<i>Duellum.</i>	1		
<i>Decretum Camerale.</i>	37		
E			
<i>Elemosyna.</i>	2		
<i>Excommunicatio.</i>	36		
<i>Excalceati.</i>	12		
F			
<i>Familiares Papa.</i>	17		
G			
<i>Gabella.</i>			17
H			
<i>Herefis.</i>			1
<i>Homicidium.</i>			1
<i>Heremita.</i>			31
I			
<i>Jejunium.</i>			2
<i>Indulgentia.</i>			2. 3. 7. 9
<i>Inquisitio.</i>			26
<i>Jubileum.</i>			34
<i>Inquilinus Urbis.</i>			37
<i>Insula.</i>			43
L			
<i>Legatum.</i>			2
<i>Lex.</i>			2
<i>Libri.</i>			2
<i>Luigantes.</i>			2
M			
<i>Mons Corone.</i>			31
<i>Majorica Insula.</i>			43
<i>Maritus.</i>			10. 11
<i>Mendicantes.</i>			1
<i>Minimi.</i>			7
<i>Minores.</i>			9
<i>Mine.</i>			1
<i>Mollities.</i>			2
<i>Monialis.</i>			12
<i>Mutuanus.</i>			2
<i>S. Maria Mercedis.</i>			12
<i>S. Maria Montis Carmel.</i>			13
N			
<i>Natio Gallicana.</i>			31
O			
<i>Olivetani.</i>			10
<i>Officialis.</i>			2
<i>Opinio.</i>			2
<i>Ordo.</i>			12
P			
<i>Parochus.</i>			1
<i>Peccatum.</i>			1
			<i>Patriarcha</i>

INDEX VERBORUM.

Patriarcha.
Penitentia.
S. Petrus de Alcantara.
S. Philippus Benitus.
Pomificalia.
Populus.
Pralatus.
Protector Ordinis.

pag. 36
 1
 23. 27
 17
 1
 1
 1
 32. 33

Sollicitatio.
Satisfactio.
Schola Pia.
Societas Jesu.
Sodomia.
Stipendium.

pag. 2
 1
 3
 11
 2
 1

R

Regulares.
Reformati.
Redemptio Captivorum.
Redemptio.

1
 9. 30
 12
 2

Tertiarii.
Testis.

31
 2

S

Sacrificium Missa.
Sacerdos.
Sollicitans.

1
 1
 1

Votum.
Uxor.

3
 2

T

V

Z

Zelus.

7

APPENDIX

A P P E N D I X. ALEXANDER VII.

Damnatio, & Prohibitio nonnullarum
Propositionum.

Feria V. die 24. Septembris 1665.

I. In Congregatione Generali Sanctæ Romanæ, & universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctiss. D. N. D. Alexandro Divina Providentia Papa VII. ac Eminentissimis, & Reverendissimis DD. S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Christiana adversus hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

ANCTISSIMUS D.N. audivit non sine magno animi sui mœrore, complures opiniones Christianæ disciplinæ relaxativas, & animarum perniciem inferentes, partim antiquatas iterum suscitari, partim noviter prodire: Et summam illam luxuriantium ingeniorum licentiam in dies magis excrefcere, per quam in rebus ad conscientiam pertinentibus modus opinandi irrepfit alienus omninò ab Evangelica simplicitate, Sanctorumque Patrum Doctrina, & quem si pro recta regula fideles in praxi sequerentur, ingens irruptura esset Christianæ vitæ corruptela. Quare, ne ullo unquam tempore viam salutis, quam suprema veritas Deus, cujus verba in æternum permanent, arctam esse definivit, in animum perniciem dilatari, seu verius perverti contingeret, idem Sanctissimus D. N. ut oves sibi creditas ab ejusmodi spatiosa, lataque per quam itur ad perditionem, via, pro pastoralis sollicitudine in rectam semitam evocaret, earundem opinionum examen pluribus in Sacra Theologia Magistris, & deinde Eminentissimis, & Reverendissimis DD. Cardinalibus contrà hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus serid commisit: Qui tantum negotium strenuè aggressi, eique sedulo incumbentes, & maturè discussis usque ad hanc diem infrascriptis propositionibus, super unaquaque ipsarum sua suffragia Sanctitati Suae singillatim exposuerunt.

Homo nullo unquam vitæ suæ tempore tenetur elicere actum fidei, spei, & charitatis ex vi præceptorum divinarum ad eas virtutes pertinentium. Vir equestris ad duellum provocatus potest illud acceptare, ne timiditatis notam apud alios incurrat. Sententia asserens; Bullam Cœnæ solum prohibere absolutionem hæresis, & aliorum criminum, quando publica sunt, & id non derogare facultati Tridentini, in qua de occultis criminibus sermo est, anno 1629. 18. Julii in Confessorio Sacræ Congregationis Eminentiss. Cardinalium visa, & tolerata est.

Prælati Regulares possunt in foro conscientie absolvere quoscumque seculares ab hæresi occulta, & ab excommunicatione propter eam incurpta, & ab excommunicatione propter eam incurpta. Quamvis evidenter tibi constet Petrum esse hæreticum, non teneris denunciare si probare non possis. Confessarius, qui in sacramentali Confessione tribuit Pœnitenti chartam postea legendam, in qua ad venerem incitat, non censetur sollicitasse in Confessione; ac proinde non est denunciandus.

Modus evadendi obligationem denunciandæ sollicitationis est: Si sollicitatus confiteatur cum sollicitante, hic potest ipsum absolvere absque onere denunciandi.

Duplicatum stipendium potest Sacerdos pro eadem Missa licitè accipere, applicando petenti partem etiam specialissimam fructus ipsimet celebranti correspondentem, idque post Decretum Urbani VIII.

Post Decretum Urbani potest Sacerdos, cui Missæ celebrandæ traduntur per alium satisfacere collato illi minori stipendio, alia parte stipendii sibi retenta.

Non est contrà justitiam pro pluribus sacrificium unum offerre; Neque etiam est contra fidelitatem, etiam si promittam promissione etiam juramento firmata, danti stipendium, quod pro nullo alio offeram.

Peccata in confessione omissa, seu oblita ob instans periculum vitæ, aut ob aliam causam, non tenemur in sequenti confessione exprimere.

Mendicantes possunt absolvere à casibus Episcopis reservatis, non obtenta ad id Episcoporum facultate.

Satisfacit præcepto annuæ confessionis, qui confitetur Regulari Episcopo præsentato, sed ab eo injustè reprobat.

Qui facit confessionem voluntariè nullam, satisfacit præcepto Ecclesiæ.

Pœnitens propria auctoritate substituere sibi alium potest, qui loco ipsius pœnitentiam adimpleat.

Qui beneficium Curatum habent, possunt sibi eligere in Confessarium simplicem Sacerdotem non approbatum ab Ordinario.

Est licitum Religioso, vel Clerico calumniatorem gravia crimina de se, vel de sua Religione spargere minantem, occidere, quando alius modus defendendi non suppetit uti suppetere non videtur, si calumniator sit paratus vel ipsi Religioso, vel ejus Religioni publicè, & coram gravissimis Viris prædicta impingere nisi occidatur.

Licet interficere falsum Accusatorem, falsos Testes, ac etiam judicem, à quo iniqua certò imminet sententia, si alia via non potest innocens damnum evitare.

Non peccat Maritus occidens propria auctoritate Uxorem in adulterio deprehensam.

Restitutio à Pio V. imposita Beneficiatis non recitantis, non debetur in conscientia ante sententiam declaratoriam Judicis, eo quod sit pœna.

Habens Cappellaniam collativam, aut quodvis aliud Beneficium Ecclesiasticum, si studio literarum vacet, satisfacit suæ obligationi, si Officium per alium recitet.

Non est contra justitiam Beneficia Ecclesiastica non conferre gratis, quia collator conferens illa beneficia Ecclesiastica pecunia interveniente non exigit illam pro collatione beneficii, sed veluti pro emolumento temporali, quod tibi conferre non tenebatur.

Frangens jejunium Ecclesiæ, ad quod tenetur non peccat mortaliter, nisi ex contemptu, vel inobedientia hoc faciat, puta, quia non vult se subijcere præcepto.

Mollities, sodomia, & bestialitas sunt peccata ejusdem speciei infimæ, ideoque sufficit dicere in confessione, se procurasse pollutionem.

Qui habuit copulam cum soluta, satisfacit Confessionis præcepto, dicens; commisi cum soluta grave peccatum contra castitatem non explicando copulam.

De denunciatione sollicitationis.

De stipendio sacrificii missæ.

De eodem.

De eodem.

De confessione.

De Mendicantibus, & horum facultate.

De annua confessione.

De præcepto confessionis.

De pœnitentia.

De Parochis.

De homicidio.

De eodem.

De eodem.

De restitutione.

De obligatione Beneficiati.

De Simonia.

De jejunio.

De Venereis.

Et eorum circumstantiis.

De actu fidei elicendo.

De duello.

De Bulla Cœnæ.

De potestate Prælatorum Regularium.

De denunciatione.

De sollicitatione.

De iudicio & iudice.

De opinione probabili.

De obligatione Subditorum ad Principem. Excommunicantur contrarium defendentes.

Quando litigantes habent pro se opiniones æque probabiles, potest Iudex pecuniam accipere pro ferenda sententia in favorem unius pro alio.

Si liber sit alicujus junioris, & moderni, debet opinio ceteri probabilis, cum non constet, rejectam esse à Sede Apostolica tanquam improbabilem.

Populus non peccat, etiam si absque ulla causa non recipiat legem à Principe promulgatam.

Quibus peractis, dum similibus propositionum examini cura, & studium impenditur, interea idem Sanctissimus re maturè considerata statuit, & decrevit, prædictas Propositiones, & unamquamque ipsarum, ut minimum, tanquam scandalosas, esse damnandas, & prohibendas, sicut eas damnat, ac prohibet ita ut quicumque illas, aut conjunctim, aut divisim docuerit, defenderit, ediderit, aut, de eis etiam disputativè, publicè, aut privatim tractaverit, nisi forsan impugnando, ipso facto incidat in excommunicationem, à qua non possit (præterquam in articulo mortis, ab alio quacumque etiam dignitate fulgente, nisi à pro tempore existente Romano Pontifice absolvi.

Insuper districtè in virtute sanctæ obedientiæ & sub interminatione Divini iudicii prohibet omnibus Christianis cujuscumque conditionis, dignitatis, ac status, etiam speciali, & specialissima nota dignis, ne prædictas opiniones, aut aliquam ipsarum ad praxim deducant.

Joannes Lupus Sanctæ Romanæ, & universalis Inquisitionis Not. &c.

Loco † sigilli.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcentesimo sexagesimo quinto, Indiæ. tertia, die vero 2. mensis Octob. Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, D. N. D. Alexandri, divina providentia Pape VII. anno undecimo, supradictum Decretum assensum, & publicatum fuit ad vultus Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, ac in Aede Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Carolum Melanum ejusdem Sanctiss. D. N. Pape, & Sanctissimæ Inquisitionis Cursorem.

II. Damnatio, & Prohibitio nonnullarum Propositionum.

Feria v. die 18. Martii 1666.

In Congregatione generali Sanctæ Romanæ, & universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctiss. D. N. D. Alexandro Divina Providentia Pape VII. ac Eminentissimis, & Reverendissimis DD. S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Christiana adversus hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

Sanctissimus D. N. post latam decretum die 24. Septembris proximè elapsi quo viginti octo Propositiones damnatæ fuerunt, examinatæ sedulo, & accuratè usque ad hanc diem infrascriptis aliis quadragessimis quintum numerum implentibus, per plures in Sacra Theologia Magistros, ac per Eminentissimos, & Reverendissimos DD. Cardinales adversus hæreticam pravitatem Generales Inquisitores, eorum suffragia singillatim super unaquaque ipsarum audivit.

De jejunio. Propositio 29. in die Jejunii, qui sæpius modicum quid comedit, etsi notabilem quantitatem in fine comederit non frangit jejunium.

De eodem. 30. Omnes Officiales, qui in Republica corporaliter laborant, sunt excusati ab obligatione jejunii, nec debent se certificare, an labor sit compatibilis cum jejunio.

31. Excusantur absolute à præcepto jejunii omnes illi, qui iter agunt equitando, utcumque iter agant, etiam si iter necessarium non sit, & etiam si iter unius diei consistant.

32. Non est evidens, quod consuetudo non comedendi ova, & lactinia in Quadragesima obliget.

33. Restitutio fructuum ob omissionem horarum suppleri potest per quascumque Elemosynas, quas antea Beneficiarius de fructibus sui beneficii fecerit.

34. In die Palmarum recitans officium Paschale, satisfacit præcepto.

35. Unico officio potest quis satisfacere duplici præcepto pro die præsentis, & crastino.

36. Regulares possunt in foro conscientie uti privilegiis suis, quæ sunt expressè revocata per Concilium Tridentinum.

37. Indulgentiæ concessæ Regularibus, & revocatæ à Paulo V. hodiè sunt revalidatæ.

38. Mandatum Tridentini factum Sacerdoti sacrificanti ex necessitate cum peccato mortali consistendi quamprimum, est consilium non præceptum.

39. Illa particula *quamprimum* intelligitur, cum Sacerdòs suo tempore confitebitur.

40. Est probabilis opinio, quæ dicit, esse tantum veniale osculum habitum ob delectationem carnalem, & sensibilem, quæ ex osculo oritur, secluso periculo consensus ulterioris, & pollutionis.

41. Non est obligandus concubinarium ad ejiciendam concubinam, si hæc nimis utilis esset ad oblectamentum concubinari, vulgo *regalo*, dum deficiente illo, nimis ægrè ageret vitam, & aliæ epulæ tædio magno concubinarium afficerent, & alia famula nimis difficilè inveniretur.

42. Licitum est mutuanti aliquid ultra fortem exigere, si se obliget ad non repetendam fortem usque ad certum tempus.

43. Annuum legatum pro anima relictum, non durat plusquam per decem annos.

44. Quoad forum conscientie, Reo correcto ejusque contumacia cessante censuræ cessant.

45. Libri prohibiti donec expurgentur, possunt retineri, usque dum adhibita diligentia corrigantur.

Quibus maturè pensatis, idem Sanctissimus statuit, ac decrevit, prædictas Propositiones, & unamquamque ipsarum, ut minimum, tanquam scandalosas esse damnandas, & prohibendas, sicut eas damnat, ac prohibet: Ita ut quicumque illas, aut conjunctim, aut divisim docuerit, defenderit, ediderit, aut de eis etiam disputativè, publicè, aut privatim tractaverit, nisi forsan impugnando, ipso facto incidat in excommunicationem, à qua non possit (præterquam in articulo mortis) ab alio quacumque etiam dignitate fulgente, nisi à pro tempore existente Romano Pontifice absolvi.

Insuper districtè in virtute sanctæ obedientiæ & sub interminatione Divini iudicii prohibet omnibus Christianis cujuscumque conditionis, dignitatis ac status, etiam speciali, & specialissima nota dignis, ne prædictas opiniones, aut aliquam ipsarum ad praxim ducant.

Joannes Lupus Sanctæ Romanæ, & universalis Inquisitionis Not.

Loco † sigilli.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcentesimo sexagesimo sexto, Indiæ. quarta, die 23. mensis Martii, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Alexandri, divina Providentia Pape VII. anno undecimo, supradictum Decretum assensum, & publicatum fuit ad vultus Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, ac in Aede Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Carolum Melanum ejusdem Sanctiss. D. N. Pape, & Sanctissimæ Inquisitionis Cursorem.

De comestione ovarum, & lactiniis. De restitutione.

De officio.

De satisfactioe officii. De privilegiis Regularium.

De indulgentiis.

De præcepto confessionis.

De eodem.

De opinione probabili.

De concubinato.

De usura.

De legatis.

De censuris.

De libris prohibitis.

Damnantur omnes, & prohibentur poena excommunicationis.

APPENDIX. CLEMENS IX.

I. Indulgentia Plenaria perpetua in Ecclesiis Fratrum, & Monialium S. Francisci pro festo Sancti Petri de Alcantara.

CLEMENS PAPA IX.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EXEMPTORIS, & Domini nostri Jesu Christi, qui gloriosos saluberrimorum, quæ Nobis reliquit, exemplorum festatores altis decoravit honoribus, & cælestis beatitudinis consortes effecit, vices, licet immeriti gerentes in terris,

spiritualium munerum thesauros, quorum Nobis credita est dispensatio, libenter erogamus sicut ad excitandam, & fovendam erga eosdem Beatos cæli incolas fidelium devotionem salubriter expedire in Domino arbitramur.

Memoria canonizationis S. Petri de Alcantara.

§. 1. Cum itaque Nos nuper ad honorem Sanctissimæ, & individuae Trinitatis, ad exaltationem Catholicæ fidei, & Christianæ religionis incrementum, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in alma Urbe nostra tunc existentium consilio B. Petrum de Alcantara strictioris Observantiæ professorem Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci, auctoritate Nobis à Domino tradita Sanctum esse decreverimus, & definiverimus, illumque Sanctorum Catalogo solemniter adscripsimus.

Indulgentia pro Conventibus, & Ecclesiis Franciscanæ Religionis.

§. 2. Hinc est quod Nos ad augendam fidelium religionem, & animarum salutem cælestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti, ac de omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christianis verè pœnitentibus & confessis, ac sacra communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum Minorum de Observantiæ ac Reformatorum, Discalceatorum, & Recollectorum, necnon Conventualium, & Cappuccinorum nuncupatorum, ac Monialium Ordinis S. Francisci tam hætenus erectis, quam imposteriorum quomodocumque in generis & ubique locorum existentibus die festo ejusdem S. Petri de Alcantara, nempe die 19. mensis Octobris à primis Vesperis usque ad occasum solis festi hujusmodi annis singulis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valiturus.

Perpetuis futuris temporibus.

§. 3. Volumus autem, ut ipsarum præsentium Litterarum transumptis seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorum sub Annulo Piscatoris die 2. Octob. 1669. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Reintegratio Congregationis Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum ad statum Religionis, ac ad fruitionem Privilegiorum Ordinibus Mendicantibus concessorum.

II.

CLEMENS PAPA IX.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX injuncto Nobis divinitus Apostolica servitutis munere Congregationes virosum in Ecclesia Dei piè, prudenterque institutas, eas præsertim, quæ pueris non solum Litterarum rudimentis, sed etiam pietate, moribusque Christianis maturè imbuendis laudabiliter incumbunt, peculiari favore prosequimur, illarumque felici statui, & prosperis progressibus, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere studemus, sicut omnibus matura consideratione perpensis ad Omnipotentis Dei gloriam, ac Religionis, bonorumque operum incrementum arbitramur in Domino salubriter expedire.

Confirmatio super rebus solemnibus votis à Greg. XV.

§. 1. Dudum siquidem cum pro parte tunc existentis Præfecti Generalis Congregationis Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum prius auctoritate Apostolica erectæ fel. rec. Gregorio PP. XV. Prædecessori nostro expositum fuisset, quod Clerici ejusdem Congregationis, quia tria simplicia paupertatis scilicet, castitatis & obedientiæ vota emittebant, perfectioris vitæ studio ducti, simplicia vota hujusmodi solemniter declarari cupiebant, & tunc existentes S. R. E. Cardinales negotiis Episcoporum & Regularium præpositi, quibus dictus Gregorius Prædecessor negotium hujusmodi maturè examinandum, sibi que referendum commiserat, prædictam Congregationem in Religionem trium votorum solemniter approbati posse censuissent, prout in Decreto desuper factò dicebatur contineri: Idem Gregorius Prædecessor Decretum prædictum Apostolica auctoritate confirmavit, & approbavit. Et subindè ipse Gregorius Prædecessor Congregationi prædictæ, illiusque Ministro, & Clericis, aliisque personis, ut omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, libertatibus, facultatibus, exemptionibus, aliisque gratiis, & indulgentiis, tam spiritualibus, quam temporalibus Ordinibus Mendicantium, illorumque Superioribus, professoribus, necnon Ecclesiis, Monasteriis, & Regularibus locis, etiam per viam communicationis, vel extensionis, aut alias quomodolibet per quoscumque Romanos Pontifices dicti Gregorii Prædecessores, ipsumque Gregorium Prædecessorem quomodolibet concessis, & quibus ipsi, necnon Ecclesiæ, Monasteria, & Regularia loca hujusmodi, de jure, usu, consuetudine, privilegio, aut concessione Apostolica in genere, vel in specie, ac tam conjunctim, quam divisim, seu alias quomodolibet utebantur, fruebantur, & gaudebant, ac uti, frui, & gaudere poterant, & possent quomodolibet in futurum, dummodo tamen essent in usu, & non

essent revocata, aut sub aliquibus revocationibus comprehensa, nec sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, aut Constitutionibus Apostolicis repugnarent, pari modo non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & aequè principaliter perindè, ac si nominatim, & in specie illis concessa fuissent, uti, frui, & gaudere liberè, & licitè valerent, dicta auctoritate perpetuò concessit, & indulgit, dictaque privilegia, immunitates, libertates, facultates, exemptiones, gratias, & indulta eis communicavit, illaque ad eos extendit.

Reductio Innocentii X.

§. 2. Verum postmodum rec. memor. Innocentius Papa X. pariter Prædecessor Noster, Congregationem, sive Religionem prædictam in Congregationem similem Instituto Congregationis Oratorii in Ecclesia Sanctæ Mariæ in Vallicella de Urbe erectæ Sancti Philippi Nerii nuncupatæ absque ulla votorum emissionem regendam, dirigendam, & gubernandam sub certis modo, & forma tunc expressis redegit, & reduxit.

Secularizatio Alex. VII.

§. 3. Et successivè piæ mem. Alexander Papa VII. etiam Prædecessor Noster reductionem eorundem Clericorum à statu Regulari ad statum Secularem sub eadem denominatione Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum approbavit, & confirmavit, & quatenus opus esset de novo Congregationem hujusmodi ad statum Secularem sub denominatione prædicta reduxit; cum diversis statutis, ordinationibus, indultis, declarationibus, & decretis, & inter alia, quod quicumque in eadem Congregationem Secularem, tunc, & pro tempore quomodocumque recepti, tria vota simplicia, nempe Castitatis, Paupertatis, & Obedientiæ cum juramento in eadem Congregatione perpetuò permanendi suo tempore emitteere deberent, itaut cum ipsis super votis, & juramento hujusmodi, nisi per Romanum Pontificem pro tempore existentem dispensari, aut illa commutari, vel relaxari respectivè nullatenus etiam prætextu, vel vigore quarumcumque facultatum, etiam Cruciatæ Sanctæ, vel Jubilei universalis possent, sub pœnis apostasiæ in casum contraventionis.

Quædã daret Præpositus Gener.

§. 4. Ac demum idem Alexander Prædecessor controversias in dicta Congregatione Seculari exortas dirimere, & bonum ipsius Congregationis promovere cupiens, statuit, & decrevit, ut Præpositus Generalis memoratæ Congregationis, & quatuor Assistentes, tam in Capitulo generali tunc novissimè celebrato electi, quam deinceps in perpetuum eligendi durare deberent ad sexennium tantum; Ipsique Assistentes votum haberent decisivum cum eodem Præposito generali in electionibus, deputationibus, ac mutationibus quorumcumque Superiorum; Item in causis, & sententiis criminalibus, necnon in quibuscumque aliis actibus, qui ex Constitutionibus ejusdem Congregationis, vel Decretis Capitulorum generalium fieri, seu expediri deberent à Præposito generali, & Assistentibus. In reliquis verò iidem Assistentes votum haberent consultivum, & Præpositus Generalis, quoad ejus fieri posset eorum consilium sequeretur ad præscriptum Constitutionis ipsius Congregationis, & una omnes cum Præposito generali residerent in Domo Sancti Pantaleonis de Urbe.

Instituta laudantur, & approbantur.

§. 5. Præterea inviolatè servari præcepit laudabile dictæ Congregationis Institutum præcipuè in usu associandi pauperes pueros ad eorum domos; deferendi habitum qualitatis, & formæ à prædictis Constitutionibus præscriptæ, incedendi pedibus discalceatis; recipiendi ad

Scholas pueros aptos ad prima elementa, adhibendi lectulos ad formulam dictarum Constitutionum, denominandi personas ejusdem Congregationis non ex cognomine gentilitio, sed ex nomine alicujus Sancti, ac demum servandi etiam in itinere paupertatem, quam operarii hujus instituti proficuntur; In cæteris vero servari jussit antiquas Constitutiones Congregationis hujusmodi, cum omnibus gratis, indultis, & privilegiis à Sede Apostolica eidem concessis, in iis tamen quæ aptarentur, & congruerent statui Congregationis Secularis, & his statutis, atque decretis non adversarentur, & aliàs prout in binis Gregorii die 18. Novembris 1621. & die 15. Octobris 1622. ac una Innocentii die 16. Martii 1646. nec non itidem binis Alexandri Prædecessorum prædictorum die 24. Januarii 1656. & die 28. Aprilis 1660. respectivè expeditis in simili forma Brevis Litteris, quarum tenores præsentibus plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

Litteræ Apostolicæ.

§. 6. Cum autem sicut Dilecti Filii Præpositus Generalis, & alii Superiores dictæ Congregationis Secularis Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum Nobis Nuper exponi fecerunt, ipsi eandem Congregationem, quo majori perfectione in via Domini de cætero ambulare, ac in laudabili suo instituto constantius perseverare valeat, ad statum regularem & titulum Religionis cum emissionem trium votorum solemnium quemadmodum à memorato Gregorio Prædecessore, ut præfertur constituta fuerat, nec non ad fruitionem omnium, & singulorum privilegiorum, immunitatum, facultatum, exemptionum, aliarumque gratiarum, & indultorum Ordinibus Mendicantibus concessorum, quæ eidem Congregationi à dicto Gregorio Prædecessore per posteriores Suas Litteras præfatas communicata fuerunt, restitui, & reintegrari, ac ultimo dictarum Alexandri Prædecessoris Litterarum observantiam, circa tempus durationis Præpositi Generalis in officio, assistentium auctoritatem, usum associandi pauperes pueros ad eorum domos, habitus qualitatem, & formam, aliaque omnia per easdem Litteras, statuta, & decreta firmius constabili summo perè desiderant.

§. 7. Nos prospero felicique ejusdem Congregationis statui, & progressui, quantum cum Domino possumus salubriter providere, dictoque exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus, eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. prædictæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum & Regularium præpositorum, qui rem maturè discussissent, consilio, eandem Congregationem Secularem Clericorum pauperum Matris Dei Scholarum Piarum ad Statum regularem, & titulum Religionis, cum emissionem trium votorum solemnium, ac ad fruitionem omnium, & singulorum privilegiorum, immunitatum, facultatum, exemptionum, aliarumque gratiarum, & indultorum ordinibus mendicantibus quomodolibet concessorum hujusmodi in omnibus, & per omnia ad limites supradictarum binarum Gregorii Prædecessoris Litterarum, &

juxta

Reductio ad
statum Regu-
larem cum
tribus votis.

juxtà illarum seriem, dispositionem, & tenorem auctoritate Apostolica tenore præsentium reducimur, restituumus, & reintegramus.

§. 8. Præterea ultimo dictas Alexandri Prædecessoris Literas die 28. Aprilis 1660. expeditas cum omnibus, & singulis in eis contentis inviolabiliter, & inconcusse observari auctoritate & tenore præsentis præcipimus, & mandamus. Decernentes easdem præsentis Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 9. Non obstantibus prædictis Innocentii, & Alexandri Prædecessorum Literis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dictæ Congregationis, aliisque

quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

§. 10. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes illis aliàs in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut ipsarum præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Octobris 1669. Pontificatus Nostri anno tertio.

APPENDIX.

CLEMENS X.

I. Confirmatio Privilegiorum pro Priore Domus Regularis Militiæ, seu Ordinis Militaris de Calatrava Dioc. Toletanæ, ac extensio ad usum Pontificalium.

CLEMENS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam.

ECET Romanum Pontificem ad ea vota per quæ Militarium Ordinum quorumlibet, eorumque Prælatorum honori, necnon Divini cultus celebrati, peramplius consulitur, libenter intendere, ac in his Pastoralis officii sui partes favorabiliter interponere, prout ad Altissimi laudem & gloriam prospicit, in Domino salubriter expedire.

Indultum
Alexandri
VI.

§. 1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte Dilecti Filii Moderni Prioris Domus Regularis, seu Conventus Majoris Militiæ, seu Ordinis militaris de Calatrava, nullius Dioc. Provincie Toletanæ Petitiõ continebat, quod licet ipse, & pro tempore existens, Domus, seu Conventus hujusmodi Prior, ex Indulto eidem Priori per fel. rec. Alexandrum Papam VI. Prædecessorem nostrum sub dat. octavo Kal. Decembris anni Domini millesimi quingentesimi primi concessio, quamplurimis præminentibus, & prærogativis gaudeat, signanter in Domus, seu Conventus, & Domorum, seu Conventuum, ac locorum Militiæ, seu militari Ordini hujusmodi subsectorum, & ad eandem Militiam, seu eundem militarem Ordinem communiter, aut divisim spectantes, & pertinentes (quamvis pleno jure non subsint) Parochialibus, aut aliis Ecclesiis post Missarum, ac Vesperarum, & Martinorum solemniam benedictionem solemniter Populo interessenti (dummodò inibi Antistes Catholicus, aut Sedis Apostolicæ Legatus præfens non sit, aut si præfens fuerit ejus ad id expressus accedat assensus) elargiendi, ac quibuscumque Fratribus, seu Militibus, & personis Militiæ, seu Militaris Ordinis hujusmodi quatuor minores ordines conferendi, Casulas quoque, & ornamenta, aliaque paramenta, & vasa Ecclesiastica pro Ecclesiarum prædictarum usibus benedicendi, ac denique eadem Ecclesias, & Altaria, ac Cæmeteria quotiescumque sanguinis, vel seminis emissionem, vel suffusione polluta fuerint ac execrata, (aqua tamen prius per aliquem Catholicum Antistitem benedicta) reconciliandi, aliaque faciendi, & exercendi gaudeat, Nihilominus dictus Prior in Domo, seu Conventu majoris militiæ, seu militaris Ordinis hujusmodi veste Ecclesiastica cum bireto nigro, & chlamyde seu pallio albo militari cum cordulis floccis, ac Cruce rubea utitur, foris verò, & extrà illum in habitu Clericali tantum cum Cruce militari incedit.

Caroli Hispaniarum
Regis preces.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat indecorum sit, ut qui Pontificalia tractat, & exercet, Pontificalibus non utatur. Nobis propterea pro parte dicti Moderni domus, seu Con-

ventus majoris hujusmodi Prioris per dilectum filium Ignatium Velarde Sacristam majorem dictæ Militiæ, seu dicti militaris Ordinis, uti à Charissimo in Christo Filio Nostro Carolo Hispaniarum Rege Catholico ejusdem, ac S. Jacobi de Spatha, & de Alcantara militiarum, seu Militarium Ordinum hujusmodi in spiritualibus, & temporalibus tractandis Agentem, seu Procuratorem Generalem constitutum, humiliter supplicatum fuit, ut primo dictæ Militiæ, seu primo dicti Ordinis Militaris, & Domus, ac Conventus majoris hujusmodi, illiusque Prioris decori, & ornamento consulendo, ei ut infra indulgere de benignitate Apostolica digneremur.

§. 3. Nos igitur qui honestis petentium votis libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis dictum Modernum Priorem, ac Ignatium prædictum à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati (& ex voto Congregationis Venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium super tribus Ecclesiasticis præposita) Moderno & pro tempore futuro Domus, seu Conventus majoris hujusmodi, Priori ut ipse de cætero perpetuis futuris temporibus tam in primo dicto, seu primodictis, quam aliis quibuscumque aliarum Militiarum, seu aliorum Ordinum Militarium hujusmodi Domibus, Ecclesiis, & locis, ac alias ubicumque locorum, & gentium Mozzetta, & habitu, aliisque insigniis, & indumentis Episcopalibus, quibus S. Jacobi de Ucles, & S. Marci de Leon Militiæ, seu Militaris Ordinis S. Jacobi de Spatha Domorum, seu Conventuum Priores pro tempore (ex plurimis Summorum Pontificum Prædecessorum nostrorum per rec. mem. Pium Papam V. etiam Prædecessorem nostrum sub dat. Romæ quinto Idus Januarii Anno Domini millesimo quingentesimo sexagesimo sexto confirmatis, & approbatis privilegiis, & indultis quæ ad primo dictam Militiam, seu primo dictum Militarem Ordinem ad supplicationem claræ mem. Caroli V. Romanorum Imperatoris per piæ mem. Paulum Papam III. similiter Prædecessorem nostrum in ejus literis sub dat. etiam Romæ anno ejusdem Domini millesimo quingentesimo quadagesimo tertio, Non. Augusti, Pontificatus ejus sexto, extensa eidemque communicata fuerunt) gaudent, utuntur, & incedunt, uti ac cum illis, & in illis semper ubi, quando, ac quoties ipsi Priori libuerit incedere, & ea ubicumque, & quodcumque gestare liberè, & licitè valeat Apostolica auctoritate, (citrà tamen aliquam communicationis privilegiorum, & indultorum hujusmodi approbationem) concedimus, & indulgemus, ac plenam, liberam, & omnimodam facultatem, licentiam, & auctoritatem impartimur.

§. 4. Decernentes irritum, & inane si secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apo-

Ufus Pon-
tificalium.

Ad libitum
Prioris.

stolicis,

foliis, necnon primo dictæ Militiæ; seu primo dicti Ordinis Militaris, ac quarumcumque illius Domorum, seu Conventuum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, concessionis, indulti, infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem attentare præsumperit indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1670. sexto non. Martii, Pontificatus Nostri Anno Primo.

II.

Indulgentia plenaria perpetua in Ecclesiis Fratrum, & Monialium Beatiss. Virginis Mariæ de Monte Carmelo pro festo S. Mariæ Magdalene de Pazzis.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AGni immaculati qui sacras Virgines spon-
sas suas spiritualium charismatum donis multipliciter decoratas aeterno sibi consortio in cælis sociavit, vices, licet immeriti gerentes in terris, cælestes Ecclesiæ thesauros, quorum dispensationem Nobis credidit Deus, libenter erogamus, ut fidelium erga easdem Beatas Virgines devotio, ejusmodi muneribus incitata, multipliciter in dies, benedicente Domino, proficiat incrementis.

Sanctificatio Mariæ Magdalene de Pazzis à Clemente Prædecessore.

§. 1. Itaque gloriosa Beata Mariæ Magdalene de Pazzis Monialis Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, quam fel. rec. Clemens Papa IX. ad honorem Sanctissimæ, & individue Trinitatis, ad exaltationem Catholicæ fidei, & Christianæ Religionis incrementum, solemniter Sanctam esse auctoritate Apostolica decrevit, & definivit, ac Sanctarum Catalogo adscripsit, merita intra mentis nostræ arcana devota consideratione recolentes, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christianis fidelibus verè peccantibus, & confessis, ac sacra communione, refectis, qui aliquam ex Ecclesiis tam Fratrum (etiam Discalceatorum nuncupatorum) quam Monialium dicti Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo hætenus erectis, & in posterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum existentibus die festo ejusdem S. Mariæ Magdalene de Pazzis, nempe 25. Maji a primis Vesperis usque ad occasum solis festi hujusmodi, annis singulis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione piæ ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Perpetuis futuris temporibus.

§. 2. Volumus autem, ut ipsarum præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Augusti 1670. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Decretum, quod Procurator Generalis, seu Zelosus totius Ordinis Minimorum interveniat in Comitibus Generalibus, ubique locorum, & in illis suffragium ferat.

III.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit Dilectus Filius Petrus de Consentia Procurator Generalis, seu Zelosus Ordinis Fratrum S. Francisci de Paula Minimorum nuncupatorum, quod in eodem Ordine singulis sexenniis Capitulum Generale plenissimum, pro eligendis Correctore Generali, ejusque Collegis, necnon Procuratore Generali Ordinis hujusmodi, quem vocant Zelosum celebrari solet: hujusmodi autem Procurator Generalis, sive Zelosus, ex præscripto specialis cujusdam regularis statuti, Generalibus Comitibus intervenire debet ad suffragandum in iis tamquam unus ex Capitularibus, dummodo tamen eadem Comitibus in Alma Urbe, vel in circuitu celebrari contingat, prout in Correctorio dicti Ordinis cap. 10. num. 93. contineri dicitur.

Quomodo in desuetudine abierit.

§. 1. Porro in primordiis ejusdem Ordinis, quando dictum Correctorium acceptatum fuit, sapius Generalia Comitibus Romæ celebrari consueverunt, ex libera designatione fieri solita in singulis Capitulis Generalibus, in quibus ex præscripto ejusdem Correctorii, locus proximè celebrandi Capituli Generalis assignari debet.

§. 2. Verum progressu temporis mos inolevit, quo in singulis Comitibus Generalibus alternatim assignari solet locus futuri Capituli Generalis, semel nimirum in Italia; & tunc in Civitate Januensi, semel in Gallia, & tunc in Conventu Massiliensi, & semel in Hispania, & tunc in Conventu Barchinonensi, ex quo fit, ut Procurator Generalis suo semper voto frustraretur, cum nunquam in Urbe, ex introducta jam consuetudine Capituli Generalis celebratio præscribi, & assignari soleat.

Necessitas intercessionis Zelosi.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, plurimum referat Procuratorem Generalem Capitulis Generalibus dicti Ordinis interesse, ad dandam inibi informationem eorum, quæ in Romana Curia in sexennio sui officii erga Ordinem hujusmodi facta, & disposita sunt, eaque ad universalem Ordinis notitiam, & actibus Capitularibus, inserenda, nec tamen à tempore, quo Capitula Generalia hujusmodi extra Urbem prædictam celebrata sunt, Procuratores Generales, sive Zelosi ad illa accedere consueverint, quippe voti, sive suffragii in illis ferendi prærogativa destituti, quod profectò inconveniens videtur, cum dictis Capitulis Generalibus intersint Collegæ Generales, quorum successores ibidem, quemadmodum, & successor Procuratoris Generalis eligi solent, & plerumque aliorum Ordinum Procuratores Generales illorum Capitulis Generalibus interesse consueverint.

§. 4. Nobis propterea d. Petrus Procurator Generalis, seu Zelosus humiliter supplicari fecit, ut sibi, suisque in officio successoribus opportunè in præmissis providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur.

§. 5. Nos igitur ipsum Petrum specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censu-

ris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendam, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum, qui dilectum filium Nostrum Flavium tit. Sanctæ Mariæ de Populo ejusdem S. R. E. Cardinalem Chisium nuncupatum, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectorem audiverunt, consilio, ut in posterum prædictus Petrus ejusque successores Procuratores Generales, quos vocant Zelofos prædicti Ordinis Fratrum Minorum, quibuscumque Capitulis Generalibus ejusdem Ordinis ubicumque celebrentur, respectivè interveniant, & in illis suffragium ad instar aliorum Capitularium ferant auctoritate Apostolica tenore præsentium, concedimus, & indulgemus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

§. 6. Decernentes easdem præsentis Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his, à quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio
Constitutio-
num in con-
trarium.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore mansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 13. Augusti 1670. Pontificatus nostri anno primo.

IV.

Decretum pro Congregatione Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ, quomodo possint egredi à suis Monasteriis.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

UT in Congregatione Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ fervor orationis conservetur, nec per inconsultas Eremitarum vagationes tepescat, sed ipsi Eremitæ juxta laudabile eorum Institutum, ac Constitutiones à felicitis recordationis Clemente Papa IX. Prædecessore nostro specificè confirmatas in suis Eremitis permanentes, divinis obsequiis eo studiosius incumbant, quominus eorum spiritus rerum temporalium tractatione, Laicorumque conversatione distractus fuerit, ex commissi Nobis cœlitus pastoralis officii debito providere cupientes.

§. 1. Motu proprio ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolica

potestatis plenitudine harum serie præcipimus, & mandamus, ut postquam à Capitulo Generali, vel Majore, & Visitatoribus dictæ Congregationis familiarum in singulis Eremitis ipsius Congregationis assignatio facta, & illi, qui toto anni decursa cum debitis Priorum localium licentiis propter urgentem aliquam necessitatem Eremitis per spatium quinquaginta milliarium juxta præscriptum dictarum Constitutionum egredi possunt, deputati fuerint, nec ullis Prioribus localibus, nec ullis deputatis ad negotia, sine licentia Majoris, & Visitatorum prædictorum semel in anno obtinenda, intra spatium quinquaginta milliarium hujusmodi, neque ullis dictorum Priorum subditis sine speciali eorundem Majoris, & Visitatorum licentia, toties quoties impetranda, Eremitis egredi, ac extrà illas pernoctare de cætero ullo modo liceat.

§. 2. Volentes, ut Major, & Visitatores prædicti serio invigilent, super quo eorum conscientiam oneramus, ne dicti Piores locales licentia hujusmodi abutentes, Eremitis sine necessitate egrediantur, vel prædictos Deputatos ad negotia egredi permittant.

§. 3. Quod si aliquos hac in re minus observantes repererint, licentiam egrediendi eis concessam suspendant, aut etiam omninò adimant, & alios ad negotia prædicta deputent.

§. 4. Porrò ad eas res curandas, quæ per oblatos non Professos expediri possint, quales sunt, exempli gratia, provisiones rerum Eremitis necessariarum, nec mittantur Deputati, ad negotia, nec ipsi Piores locales egrediantur.

§. 5. Iphis autem Prioribus localibus ex aliqua urgenti necessitate extrà Eremitas existentibus, eorum Vicarii sive Superiores in Eremitis remanentes, nullam habeant facultatem concedendi aliis, quam oblatis prædictis licentiam egrediendi, & pernoctandi.

§. 6. Præmissa verò omnia, & singula sub pœnis per Constitutiones prædictas contra illos, qui sine debita licentia Eremitis egrediuntur, & extrà illas pernoctant, constitutis inviolabiliter, & inconcussè perpetuò observari volumus.

§. 7. Decernentes ipsas præsentis litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet defectu notari, impugnari, infringi, retractari, seu in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci posse, sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Congregationis, illiusque Eremitarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis.

§. 9. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore mansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Licentiam
admitti tran-
grediens.

Quibus de-
tur licentia.

Derogatio
contrario-
rum.

§. 10. Volumus autem, ut earumdem præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides in judicio, & extrâ illud ubique locorum adhibeatur quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 12. Septembris 1670. Pontificatus Nostri Anno Primo.

V.

Indulgentia pro Ecclesiis Ordinis S. Francisci Minorum Conventualium in die secunda Augusti ubique locorum erectis, vel erigendis.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Cælestium munerum thesauros, quorum dispensationem Nobis commisit Deus prudenti liberalitate libenter erogamus, cum id ad excitandam, savendamque fidelium religionem, atque devotionem, & promovendam animarum salutem profuturum speramus.

§. 1. Supplicationibus itaque dilecti filii Laurentii Brancati à Lauræa Fratris expressè professi Ordinis Minorum Sancti Francisci Conventualium nuncupatorum, in sacra Theologia Magistri, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christi Fidelibus verè penitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum dicti Ordinis tam hætenus erectis, quam in posterum quocumque erigendis, & ubicumque locorum existentibus die secunda Augusti, à primis Vesperis usque ad occasum solis festi hujusmodi, annis singulis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Perpetuis futuris temporibus.

§. 2. Volumus autem, ut ipsarum præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 3. Octobris 1670. Pontificatus Nostri Anno Primo.

VI.

Extensio Indulgentiarum in die Sancti Petri de Alcantara etiam in Ecclesiis Tertii Ordinis Sancti Francisci erectis, & erigendis.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Indulgentia à Clemente Papa IX. Prædecessore concessa prius. Extensio ad tertium Ordinis.

Aliàs sel. rec. Clemens Papa IX. Prædecessor Noster omnibus, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus, verè penitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum Minorum de Obser-

vantia, ac Reformatorem, Discalceatorum, & Recollectorum, necnon Conventualium, & Capuccinorum nuncupatorum, ac Monialium Ordinis Sancti Francisci, tam eatenus erectis, quam in posterum quocumque erigendis, & ubicumque locorum existentibus, die festo Sancti Petri de Alcantara, nempe die 19. mensis Octobris, à primis Vesperis usque ad occasum Solis festi hujusmodi, annis singulis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessit, & aliàs prout in ipsius Clementis Litteris desuper in simili forma Brevis die 2. Octobris 1669. expeditis, quas perpetuis futuris temporibus valere voluit, uberius continetur.

§. 1. Nunc autem Nos ad augendam fidelium religionem, & animarum salutem, cælestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, necnon supplicationibus dilecti filii Antonii Cotoni Procuratoris Generalis Tertii Ordinis Sancti Francisci nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; plenariam omnium peccatorum indulgentiam, & remissionem à memorato Clemente Prædecessore concessam, ut præfertur, ad omnes, & singulas Ecclesias Tertii Ordinis hujusmodi, tam hætenus erectas, quam in posterum erigendas, & ubicumque locorum existentes, itaut omnes & singuli utriusque sexus Christifideles, qui verè & similiter penitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti, aliquam ex Ecclesiis hujusmodi eodem die festo à primis Vesperis usque ad occasum Solis festi hujusmodi annis singulis devotè visitaverint, ibique, ut præfertur, oraverint, eandem plenariam indulgentiam, & remissionem consequantur, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò extendimus, & ampliamus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

§. 2. Volumus autem, ut earumdem præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem fides in judicio, & extrâ illud, ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 9. Octobris 1670. Pontificatus Nostri anno primo.

Indulgentia in Ecclesiis Clericorum Regularium Theatinorum in die festo Sancti Cajetani ejusdem Congregationis Fundatoris.

VII.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Redemptoris, & Domini Nostri Jesu Christi, qui gloriosos saluberrimorum, quæ Nobis reliquit, exemplorum sectatores altis decoravit honoribus, & cælestis beatitudinis confortes effecit, vices licet immeriti gerentes in terris, spiritualium munerum thesauros, quorum Nobis credita est dispensatio, libenter erogamus, sicut ad excitandam, & fovendam erga eosdem Beatos cæli incolas fidelium devotionem salubriter expedire in Domino arbitramur.

§. 1. Cum itaque Nos nuper ad honorem Sanctissimæ, & individuæ Trinitatis, ad exaltationem Catholicæ Fidei, & Christianæ Religionis incrementum, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Alma Urbe Nostra tunc existentium consilio Beatum Cajetanum Thienæum Congregationis Clericorum Regularium Theatinarum nuncupatorum Fundatorem, auctoritate Nobis a Domino tradita Sanctum esse decreverimus, & definiverimus, ac Sanctorum Catalogo solemniter ritu adscripserimus.

§. 2. Hinc est, quod Nos ad augendam fidelium religionem, & animarum salutem cælestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti, & de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christi fidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quorumcumque Collegiorum, Domorum Regularium, & Monasteriorum tam Clericorum Regularium dictæ Congregationis, quam Monialium eorundem Clericorum Regularium curæ, & gubernio subjectarum hactenus erectis, & in posterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum existentibus, die 7. Augusti festo ejusdem Sancti Cajetani Thienæi, à primis Vesperis usque ad occasum solis festi hujusmodi singulis annis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Perpetuis
futuris tem-
poribus.

§. 3. Volumus autem, ut ipsarum præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorum sub Annulo Piscatoris die 10. Junii 1671. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

VIII.

Decretum de renunciatione, seu alternatione Abbatum Montis Oliveti qualis esse debeat.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Nuper emanarunt ad favorem Congregationis Monachorum Montis Oliveti Ordinis Sancti Benedicti Litteræ in simili forma Brevis, tenoris, qui sequitur, videlicet. Clemens Papa X. Ad perpetuam rei memoriam. Ex commissa Nobis divinitus dispensationis officio cupientes ut debitus virtuti honor in Congregatione Monachorum Montis Oliveti Ordinis Sancti Benedicti rependatur, ac ipsius Congregationis Monachos, ut in vinea Domini strenuè laborare studeant, aliquo honorificentia præmio incitare, necnon dilectum filium Procuratorem Generalem d. Congregationis specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quo-

modolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac quarundam fel. record. Urbani Papæ VIII. Prædecessoris Nostri in simili forma Brevis Litterarum die 26. Januarii 1627. expeditarum incipientium *Apostolatus Officium* &c. per quas Abbatum Titularium in præfata Congregatione creatio sub certis modo, & forma tunc expressis prohibita fuit, tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto habentes, supplicationibus ejusdem Procuratoris Generalis nomine Nobis, de consilio, & assensu dilecti filii nostri Cæsaris titul. SS. Quatuor Coronatorum S. R. E. Presbyteri Cardinalis Fachenetti nuncupati, dictæ Congregationis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris super hoc humiliter porrectis inclinati, dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Abbati Generali memoratæ Congregationis, una cum Definitorio ipsius Congregationis duodecim Abbatibus Titularibus, nempe duos pro qualibet Provincia ejusdem Congregat. qui tamen sint ætate quinquagenarii, & saltem 20. annorum spatium lecturam, aut verbi Dei prædicationem, vel Vicarii, aut Magistri Novitiorum, aut æconomica officia exercendo, Congregationi præfate laudabiliter inservierint; ita tamen, ut ejusmodi Abbates Titulares, nec gubernium Monasteriorum, nec votum, sive suffragium in Capitulis generalibus, nec ullam aliam prærogativam, vel exemptionem, quæ Monasteriis onerosa sit, prætereundè valeant; sed in Ecclesiæ, saltem diebus festis, Missæ Conventuali, & Vesperis, ac diebus singulis manè orationi mentali interesse teneantur, auctoritate Nostra Apostolica creandi, ac in defunctorum pro tempore locum alios ex eadem Provincia, usque ad complementum numeri duodenarii hujusmodi, & non ultra, subrogandi, plenam, & amplam facultatem eadem auctoritate tenore præsentium tribuimus, & impartimur.

§. 1. Et quia nonnunquam accidit, ut aliquis Abbas regiminis dictæ Congregationis, vel proprii levamenti studio, vel alterius Monachi merito gratificandi ergò, regimen sive gubernium Monasterii sibi commissi alternis vicibus cum illo gerere sit contentus, auctoritate præfata harum serie permittimus memorato Abbati Generali, una cum Definitorio præfate, ejusmodi alternationes acceptare, & ad usum deducere, dummodò tamen Abbas ad id spontè consentiat, ac in Monacho concurrant qualitates ad Abbatiam juxta præscriptum Constitutionum dictæ Congregationis necessaria, & non aliter.

§. 2. Porrò unus tantum eorum, nempe ille, qui Monasterium actu gubernabit, votum sive suffragium in Capitulo Generali Congregationis prædictæ habeat; Vacans autem à gubernio, in alterius gubernantis Monasterio degat, nec plus prætereundè possit, quam Monachus Ordinarius, præter titulum Abbatis, & uno illorum defuncto, alter solus remaneat Abbas regiminis quamdiù vixerit, vel donec renunciaverit.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Permissio
alterius loci
Abbatis ad
regimen.

Derogatio
statutorum
jn contra-
rium.

§. 4. Non obstantibus præfatis Urbani Prædecessoris Litteris, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit, dictæ Congregationis, ejusque Provinciarum, ac Monasteriorum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extrâ adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Februarii 1671. Pontificatus Nostri Anno primo.

§. 6. Cum autem sicut dilectus filius Procurator Generalis dictæ Congregationis Nobis subindè exponi fecit, dilecti pariter filii Superiores ejusdem Congregationis in Definitorio Capituli generalis ipsius Congregationis mense Aprilis proximè præterito congregati, amplitudine gratiæ præsertim Litteras Nostros concessæ, in ea parte, quæ renunciaciones, sive alternationes guberniorum concernit, mature considerata, illam aliquibus conditionibus limitari, prospero, felicique præfata Congregationis regimini conducibile fore censuerit.

§. 7. Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere, & ut infrâ indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 8. Nos igitur ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium, dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati.

§. 9. Quod illi Monachi, ad quorum favorem fient renunciaciones, sive alternationes hujusmodi, quadraginta annis majores, nec Abbatum eandem alternationes facientium in primo, vel secundo gradu consanguinei esse; sed in Monasteriis, in quibus saltem viginti Monachi resideant, Officiales fuisse debeant; nec ejusmodi renunciaciones, sive alternationes ab illis Abbatibus, qui sint actu Visitatores; neque in præjudicium Officialium actualium, aut eorum, qui fuerint Officiales Monasterii Montis Oliveti Majoris dictæ Congregationis, cæteris paribus fieri possint, auctoritate præfata tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

§. 10. Decernentes pariter ipsas præsentis Litteras perpetua roboris firmitate subsistere, ac inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Absolutio à
censuris.

Perpetuis
futuris tem-
poribus.

§. 11. Non obstantibus quoad ea quæ præsentibus Litteris sunt, seu dici possent esse contraria præsertim Nostri Litteris, nec non omnibus, & singulis illis, quæ in eis concessimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 12. Cæterum volumus similiter, ut earumdem præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extrâ adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Junii, 1671. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Indulgentia in Ecclesiis domorum, vel Collegiorum Societatis Jesu in die S. Francisci Borgiæ pro omnibus.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Redemptoris, & Domini Nostri Jesu Christi, qui gloriosos saluberrimorum, quæ Nobis reliquit, exemplorum sectatores altis decoravit honoribus, & cælestis beatitudinis confortes effecit, vices licet immeriti gerentes in terris, spiritualium munerum thesauros, quorum Nobis credita est dispensatio, libenter erogamus, si ut ad excitandam, & fovendam ergà eosdem Beatos cæli incolas fidelium devotionem salubriter expedire in Domino arbitramur.

§. 1. Cum itaque Nos nuper ad honorem Sanctissimæ, & individuae Trinitatis, ad exaltationem Catholicæ fidei, & Christianæ Religionis incrementum, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Alma Urbe nostra tunc existentium consilio, Beatum Franciscum Borgiam dum vixit Præpositum Generalem Societatis Jesu, auctoritate Nobis à Domino tradita, Sanctum esse decreverimus, & definiverimus, ac Sanctorum Catalogo solemniter adscriperimus.

§. 2. Hinc est, quod Nos, ad augendam Fidelium religionem, & animarum salutem cælestibus Ecclesiæ thesauris, pia charitate intenti, & de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christi Fidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Domorum, vel Collegiorum quorumcumque Societatis præfata hætenus erectis, & in posterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum existentibus, die 3. Octobris festo ejusdem Sancti Francisci Borgiæ, à primis Vesperis usque ad occasum solis festi hujusmodi, singulis annis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac sanctæ matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§. 3. Volumus autem, ut ipsarum præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici, vel Secretarii memoratæ Societatis subscriptis, & sigillo Præpositi ejusdem Societatis, vel alterius personæ in Ecclesiastica dignitate consti-

IX.

Exordium.

Sanctificatio
S. Francisci
Borgiæ.

turæ

tutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quæ præsentibus ipsis haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 3. Julii 1671. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

X. Confirmatio Decreti Definitorii Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia Recollectorum, pro electione Præfectarum, & Priorissarum Monialium per Provinciam Germano-Belgicam, & annexas.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Ludovicus Kellen Commissarius Generalis Provinciarum Germano-Belgicarum, & annexarum Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia Recollectorum nuncupatorum, quod in Capitulo Generali dicti Ordinis Vallisoleti novissimè celebrato, Definitorium Generale decretum edidit tenoris, qui sequitur, videlicet.

§. 1. Præcipit Definitorium Generale, quod juxta Constitutiones generales, & praxim Religionis Ministri Provinciales Nationis Germano-Belgicæ dent liberam electionem Præfectarum, Priorissarum, vel quocumque nomine nuncupatarum in omnibus Monialium Monasteriis, idque singulis trienniis, quod decretum Constitutionibus fel. record. Leonis X. Sixti V. & Urbani VIII. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, nec non Litteris recol. mem. Clementis Papæ IX. Prædecessoris pariter Nostri in simili forma Brevis die 20. Martii 1668. expeditis conforme est, eique insuper accessit decretum, seu mandatum Venerabilis fratris Nostri Francisci Episcopi Ostiensis S. R. E. Cardinalis Barberini nuncupati dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, sub infra scripto tenore, videlicet.

§. 2. Attentis narratis prævia revocatione suppressoriarum alias à Nobis obtentæ, servari Constitutiones, & Statuta Ordinis, & Sacræ Congregationis Decreta, atque ad eorum præscriptum procedi ad electionem Abbatissæ, aliarumque Præfectarum etiam decernimus, & mandamus, in contrarium non obstantibus quibuscumque. In quorum &c. Datum Romæ in Palatio Cancellariæ Apostolicæ hac die 30. Aprilis 1671. F. Cardinalis Barberinus Protector, & infra Joannes Baptista de Palagio Auditor.

§. 3. Cum autem sicut eadem expositio subiungebat, ut præinserta Decreta in tota Natione exactius serventur, & inviolabiliter ab omnibus observentur, & ne ullæ postmodum contentiones oriri possint, sed Decreta ipsa in omnibus Monialium tam Clarissarum, Urbanissarum, & Colletanarum, quam quovis alio nomine nuncupatarum Monasteriis Nationis præfatæ exactissimè ad usum deducantur, prædictus Ludovicus Commissarius Generalis eadem Decreta Apostolicæ confirmationis Nostre patrocínio communiti, ac Ministris Provincialibus, & cunctis Monialibus præfatis, ut in omnibus dictæ Nationis Conventibus, seu Monasteriis Decretis huiusmodi se conforment, illaque executioni mandent sub pœnis arbitrio nostro, seu Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, &

Regularium præpositæ infligendis præcipi, utque illi soli, & non alii electionibus interfiant, qui de more, ac juxta usum, & praxim Nationis præfatæ interesse consueverunt, ne ullæ insolite postmodum novitates cum notabili turbatione regiminis introductæ, aut attentari possint, mandari, perpetuumque quibuscumque contradicentibus silentium imponi summopere desiderent.

§. 4. Nos ipsum Ludovicum Commissarium Generalem specialis favore gratiæ prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, de memoratorum Cardinalium, qui dilectum filium Commissarium Curie Ordinis præfati audiverunt consilio, attentis narratis, enarrata Decreta Francisci Episcopi Cardinalis, & Protectoris ac Definitorii Generalis præfatorum, ut supra petitur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

§. 5. Decernentes easdem præsentis Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Nationis, ac Provinciarum, & Monasteriorum, seu Conventuum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

§. 7. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 24. Novembris 1671. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Extensio Indulgentiæ concessæ Ecclesiis Fratrum, ac Monialibus Excalceatorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum ad omnes ejusdem Ordinis Calceatorum, ubique etiam in futurum existentes in die festo S. Petri de Nolafco.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

ALias Nos omnibus, & singulis utriusque sexus Christifidelibus verè penitentibus

Confirmatio
decretorum
à Sanctitate
Sua.

XI.

& con-

In Indulgentia
in Ecclesiis
Excalceatorum.

& confessis, ac sacra communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis Fratrum excalceatorum, ac Monialium Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum tam eatenus erectis, quam in posterum quandocumque erigendis, & ubicumque locorum existentibus die festo ejusdem Ordinis Fundatoris à primis Vesperis usque ad occasum Solis festi hujusmodi annis singulis devotè visitavissent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac sanctæ Mariæ Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effudissent, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessimus.

§. 1. Et alias prout in Nostri desuper in simili forma Brevis die 28. Augusti 1670, expeditis Litteris, quas perpetuis futuris temporibus valere volumus, & quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto habemus, uberius continetur.

Extensio ad
Ecclesias
Calceatorum
ejusdem
Ord.

§. 2. Nunc autem supplicationibus Dilecti Filii Matthæ de Cardona Vicarii, & Procuratoris Generalis totius Ordinis prædicti nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, concessionem plenariæ Indulgentiæ, & peccatorum remissionis visitantibus Ecclesiis supradictis à Nobis factam, ut præfertur ad omnes, & singulas Ecclesias Fratrum Calceatorum Ordinis prædicti tam hæcenus erectas, quam imposterum quandocumque erigendas, & ubicumque locorum existentes, ita ut omnes, & singuli utriusque sexus Christiani devotè penitentes, & confessi, ac sacra communione refecti, qui aliquam ex his Ecclesiis die festo ejusdem S. Petri Nolachi, à primis Vesperis usque ad occasum solis festi hujusmodi annis singulis pariter visitaverint, & ibidem, sicut præmittitur, oraverint, eandem plenariam peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem consequantur, auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus, & ampliamus. Præsentibus itidem perpetuis futuris temporibus valituris.

§. 3. Volumus autem, ut earundem præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Decembr. 1671. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XII. Indultum Indulgentiæ Pauli Quinti concessæ Confraternitati Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, ut possit extendi ad animas Purgatorii per modum suffragii.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cum, sicut accepimus, alias fel. rec. Paulus Papa V. Prædecessor Noster Confraternitati Sanctissimi Scapularis nuncupatæ sub Invocatione B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo, ejusque Confratribus, & Confororibus verè penitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui Ecclesiam, seu Cappellam, vel Oratorium in qua, seu quo Confraternitas hujusmodi canonicè instituta fuisset; in festo principali Commemorationis ejusdem B. Ma-

riæ Virginis die decima sexta mensis Julii, aut juxta ritum nonnullorum locorum, die Dominica immediatè sequenti celebrari solito, devotè visitassent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac sanctæ Mariæ Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effudissent plenariam ac eisdem Confratribus, & confororibus etiam verè penitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui Processioni, in una Dominica cujuscumque mensis per dictam Confraternitatem, de licentia Ordinariorum locorum, fieri solitè devotè interfuissent, & ut supra oravissent, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam & remissionem, necnon alias penitentiarum relaxationes eisdem Confratribus, & Confororibus certa pietatis, & charitatis opera peragentibus, misericorditer in Domino perpetuò concesserit, prout in Litteris Apostolicis dicti Pauli Prædecessoris desuper expeditis plenius dicitur contineri.

§. 1. Nos, ut Confraternitas hujusmodi majora in dies suscipiat incrementa, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, supplicationibus quoque Dilecti Filii Matthæ Orlandi Ordinis ejusdem B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo Prioris Generalis Nobis humiliter super hoc porrectis inclinati, omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac penitentiarum relaxationes per dictum Paulum Prædecessorem dictæ Confraternitati, ejusque Confratribus, & Confororibus, ut præfertur, concessas animabus Christianis, quæ Deo charitate conjunctæ de hac luce migraverint, per modum suffragii, servata in reliquis ejusdem Pauli Prædecessoris Litterarum desuper emanatarum forma & dispositione, applicari posse, auctoritate Apostolica, tenore præsentium misericorditer in Domino, etiam perpetuò concedimus, & indulgemus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

§. 2. Volumus autem quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 2. Januarii 1672, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

De Ereptione, & Custodia manuscriptorum, Archivi Datarie in Aedibus ejusdem erigen.

XIII.

CLEMENS PAPA X.

MOTU PROPRIO &c. Admonet Nos cura Pastoralis officii Nobis meritis licet imparibus Divina dispositione commissi, ut ad ea libenter intendamus per quæ Datarie nostræ Apostolicæ à qua gratiæ nostræ moderantur administratio per illius Ministros, & Officiales facilius exercentur, & ad id tum illius consuetudinis, & styli, tum etiam de præterito seculorum notitia, & documenta necessaria habeantur, eaque habita sub bona, & fidei custodia perpetuò præserventur, & ut id facilius subsequi possit quandoque nova loca, & administrationes quæ pro notitiarum, & documentorum hujusmodi conservatione opportuna esse cognoscimus erigamus, & instituamus, & alias desuper disponamus prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

§. 1. Cum itaque sicut accepimus plura ma-

Manuscripta
nuscripta

& documenta Datarie penes multos.

nuscripta notitiarum, & documenta dictam administrationem concernentia, & alia hujus Sanctae Sedis interesse respicientia, ac Dataris, seu Prodataris pro tempore Praedecessorum nostrorum ab iisdem Praedecessoribus commissa laboribus & studio tum eorundem Datariorum, seu Prodatariorum praedictorum, tum & aliorum pro tempore Ministrorum, seu Officialium ejusdem Datariae, & forsan aliorum virorum sedulorum, & peritorum coaevata, & conscripta penes diversas particulares personas reperiantur, illaque in eadem Dataria desiderantur, ex quo Dataris, seu Prodataris pro tempore, ejusque Substitutis, seu Ministris continui labores pro notitiarum, & documentorum hujusmodi exemplaribus, & cognitionibus retroactorum exquirendis resultare dignoscuntur, ac etiam sicut accepimus Dilecti Filii Nostri Petrus tituli S. Marci Octobonus, qui fel. rec. Clementis Papae Noni Praedecessoris Nostri Prodataris munere functus fuit, & Jacobus tituli S. Pancratii Franzonus nuncupati Presbyteri S. R. E. Cardinales nonnulla manuscripta, & documenta hujusmodi eorum, & cujuslibet ipsorum studio, & laboribus perquisita, & per eos conservata eidem Datariae nostrae Apostolicae eorum laudabili liberalitate donare, & tradere libenti animo intendant.

§. 2. Nos quibus inter alias praecipue cordi est, ut Romanae Curiae Officiorum, & Tribunalium, praesertim vero Datariae nostrae praedictae administratio facilitate, & tranquillitate, ac sedulitate semper, & perpetuo peragatur, & ut necessaria adhibeantur media ad illam consequendam in praemissis opportunè quantum in Nobis est consulere volentes.

Motus proprius Erectionis Archivii in Aedibus Eminentiss. Dataris.

§. 3. Motu proprio non ad alienjus Nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine unum Archivium Secretum Datariae nostrae Apostolicae nuncupandum; in ejusdem Datariae aedibus, sub protectione, & suprema superintendencia Dilecti Filii Nostri Gasparis tituli S. Pudenciae ejusdem S. R. E. Presbyteri Cardinalis de Carpineo nuncupati Nostri in Urbe, ejusque districti Vicarii in spiritualibus Generalis, & de praesenti Prodataris Nostri, & Successorum suorum pro tempore existentium Datariorum, seu Prodatariorum, ac cura, & administratione Dilecti Filii Sanctis de Pilastris Litterarum Apostolicarum per viam de Curia Abbreviatoris, ac Subdaturis, & Successorum suorum pro tempore existentium Subdatariorum, ad quod tam praedicta si illa consequi contingat, quam quaecumque alia similia manuscripta, & documenta, seu notitiae, aliaque, quae idem Gaspar Cardinalis Prodaturus, & ejus Successores praedicti pro servitio ejusdem Datariae, & illorum conservatione transferri expediens putaverint transferri, & conservari, nec inde absque ejusdem Gasparis Card. & illius Successorum praedictorum licentia in scriptis desuper obtinenda aliquo modo extrahi debeant auctoritate Apost. tenore praesentium perpetuo erigimus, & instituímus.

§. 4. Statuentes, & mandantes, quod statim atque Petrus, & Jacobus Cardinales praedicti manuscripta, & documenta hujusmodi, ut praefertur donaverint, illorum inventarium modo, & forma ab eodem Gaspare Cardinale praescribendis confici, & in eventum in quem ab aliis similibus manuscriptorum, & documentorum donationes, aut alias quoquo modo transportaciones fiant etiam, ut praefertur donanda, & transportanda hujusmodi pro tempore in eodem Inventario pariter describi, & no-

tari, quodque ejusdem Archivii duae similes claves, una videlicet penes eundem Gasparem Cardinalem, & Successores suos, altera vero penes dictum Sanctem, & pro tempore existentes Subdaturios pro commodiori, & faciliiori in dictum Archivium cujuslibet illorum aditu, & ingressu tantummodo, & privative quoad alios remanere debeant, & insuper casu quo licentia praedicta manuscripta, seu documenta hujusmodi extrahendi, ut praefertur concedatur a tergo ejusdem licentiae manuscriptorum, seu documentorum hujusmodi extrahendorum propria manu illa recipientis receptionis confesso adnotari, & ulterius nota receptionis hujusmodi per pro tempore existentem in libro ad id desuper conficiendo, & destinando, ac in eodem Archivio asservando ad hoc, ut extractorum hujusmodi memoria quodcumque extet, & illa recipientes ad illorum reportationem compelli possint adnotari, & describi debeant.

§. 5. Et insuper, tam d. Gaspari Cardinali Prodaturio, quam ejus successoribus praedictis quaelibet manuscripta, documenta, & notitiae, tam in Dataria, quam ubilibet existentia etiam ab aliis Officiis, & praesertim illo de Missis nuncupato ad idem Archivium pro eorum arbitrio transferendi, & illa in eodem Inventario augendi, & notandi plenam, & liberam, ac omnimodam facultatem, & auctoritatem Motu simili tribuimus, & impartimur.

§. 6. Et praeterea quantum ex alto conceditur ejusdem Archivii conservationi, & mantentioni consulere volentes Motu pari ne de cetero quisquam quavis auctoritate fungens absque dicta licentia, & supradicta forma non servata, ac alias, quam ut praefertur manuscripta, & documenta, ac notitiae hujusmodi eorumque quaternas, libros, folia etiam impressa d. Archivio asservanda, & ad illud praesentia, & pertinentia extrahere, seu ut extrahantur permittere aut consentire sub quovis quasto colore, praetextu, vel ingenio audeat, seu praesumat, sub excommunicationis, & etiam ab eodem Datario, seu Prodaturio pro tempore illius arbitrio infligendis poenis per contrafacientes eo ipso incurrendis eadem auctoritate Motu etiam pari perpetuo interdicimus, & prohibemus.

§. 7. Nihilominus cum rationi consonum, & æquum sit, quod manuscriptorum, & documentorum hujusmodi, tam praedicti, quam pro tempore donatores aliquo speciali privilegio gaudeant tam Petro, & Jacobo Cardinalibus praedictis postquam donatio, ut praefertur per eos facienda secuta fuerit, quam aliis, qui eidem Archivio similia manuscripta, seu documenta, aut notitiae, seu libros dono dederint, & documentorum hujusmodi, aliorumque per eos, ut praefertur donatorum usu relicta tamen schedula dictorum documentorum, seu librorum receptionem continente (facta tamen per dictum Subdaturium in libro praedicto extractorum adnotatione) eorum manu subscripta, & in eodem Archivio asservanda quodcumque ad tempus gaudere, & frui possint, & valeant Motu similiter pari perpetuo concedimus, & indulgemus.

§. 8. Decernentes propterea praesentes, & desuper conficiendas Litteras etiam ex eo, quod quicumque forsan interesse habentes aut habere praetendentes ad hoc vocati, & audiri non fuerint, vel ex eo, quod illa nulla subsistente causa, vel etiam de facto processisse dici possent, si ve etiam processerint, aut ex alia quavis juridica & legitima etiam necessario exprimenda causa,

Licentia extrahendi manuscripta.

Augendi inventarium.

Poenae in contravenientes.

vel quocumque prætextu de subreptionis, vel obreptionis aut nullitatis vicio, seu intentionis Nostræ aut quovis alio defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, & ad terminos juris reduci, aut in jus, vel controversiam revocari, seu adversus illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut etiam Motu, & potestatis plenitudine similibus concedi, vel sub quibuscumque Constitutionibus, & Cancellariæ Apostolicæ regulis editis, & edendis, ac Litteris Apostolicis in contrarium etiam pari motu, & consistorialiter emanatis, aut quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, & limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendendi nullo unquam tempore posse, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum in quo ante præmissa erant validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de novo, etiam sub quacumque posteriori data per modernos, & pro tempore existentes Datarium, seu Prodatarium, ac Subdatarium prædictos quandocumque eligenda, concessas, validas, & efficaces, etiam ex eo quod in Camera Nostra Apostolica nullo unquam tempore registrarentur, aut præferantur fore, & esse, sicque, & non alias per quoscumque Judices etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Cameræ prædictæ Præsidentes, & Clericos, nec non ejusdem S. R. E. Camerarium, & alios Cardinales sublata &c. judicari, & definiti debere, irritumque &c. attentari.

§. 9. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit Nostra de non tollendo Jure quæsto, aliisque Cancellariæ prædictæ regulis, nec non etiam quatenus opus sit, præ mem. Pii Papæ IV. etiam Prædecessoris Nostri sub dat. videlicet octavo Idus Augusti Pontificatus sui anno sexto edita, inter alia disponente, quod omnes gratiæ qualescumque Cameræ prædictæ interesse concernentes infra certum inibi expressum tempus in eadem Camera præferantur, & registrari debeant, & quatenus in aliquo obstet similis mem. Sixti Papæ V. similiter Prædecessoris Nostri super institutione quindecim, aut aliarum Congregationum edita, aliisque Apostolicis, & etiam quatenus opus sit ejusdem Datarie, & aliorum ejus officiorum erectionibus, & institutionibus, ac eorumdem officiorum Collegiis Constitutionibus, & ordinationibus, etiam juramento &c. roboratis statutis &c. privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam Motu hujusmodi, ac etiam consistorialiter, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, ac in futurum concedendis, approbandis, & innovandis.

§. 10. Quibus omnibus etiam de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad id servanda foret, tenores hujusmodi præsentibus pro sufficienter expressis habentes illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat Motu itidem pari specialiter, & expressè derogamus, & derogatum esse volumus, & mandamus, cæterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio E.

Subscriptio
Papæ.

ET cum absolute à censuris ad effectum &c. & de erectione, institutione, statuto, mandato, interdictione, prohibitione, concessione,

indulto, decreto, derogatione, aliisque præmissis, ut supra latissimè extendendis.

§. 11. Et quod præmissorum omnium, & singulorum, etiam denominationum, qualitatum, nuncupationum, aliorumque necessarium major, & verior specificatio, & expressio fieri possit in Litteris.

§. 12. Et cum decreto quod sola præsentis Nostri Motus proprii Signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in judicio, & extrà illud, regula quacumque contraria non obstante, seu si magis videbitur Litteræ desuper in forma Brevis, seu etiam per viam de Curia in forma gratiosa, & cum clausula perpetuè, & ad perpetuam rei memoriam expediri possint.

§. 13. Quodque ejusdem præsentis Motus proprii, seu earundem Litterarum transumptus eadem prorsus fides adhibeatur, tam in judicio, quam extrà illud, quæ eidem præsentis Motui proprio, & seu Litteris super illo conficiendis adhiberetur si foret exhibitus, vel ostensus, aut exhibitæ, vel ostensæ forent.

Fiat E.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem tertio Idus Januarii anno Secundo.

Indulgentia pro Ecclesiis Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo in die festo ejusdem Beatæ Mariæ Virginis, & Sanctorum Andree Corfina, Angeli Martyris, & Alberti Confessoris.

XIV.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Universis Christi fidelibus presentes Litteras inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

Celestium munerum thesauros, quorum dispensationem humilitati Nostræ credidit divina dignatio, libenter erogamus, sicut ad fovendam incitandamque fidelium erga Sanctos in cælis cum Christo regnantes devotionem salubriter expedire in Domino arbitramur.

§. 1. Supplicationibus itaque dilecti Filii Matthæi Orlandi Prioris Generalis Ordinis Fratrum S. Mariæ Virginis de Monte Carmelo nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate consili.

§. 2. Omnibus, & singulis utriusque sexus Christianis fidelibus verè pœnitentibus, & confessis ac sacra communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis tam Fratrum, quam Monialium dicti Ordinis hætenus erectis, & in posterum quandocumque erigendis, ac ubicumque locorum existentibus die 16. Julii, aut Dominica immediate sequenti, qua festum Commemorationis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo celebratur, ac in S. Andree Corfina Episcopi, & S. Angeli Martyris, ac Sancti Alberti Confessoris, qui religiosam vitam in Ordine præfato professi fuerunt, festis diebus à primis Vesperis usque ad occasum solis dierum hujusmodi singulis annis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, quo die ex præfatis id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino con-

Pro Ecclesiis
totius Ord.

1672.
Perpetuis futuris temporibus.

cedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§. 3. Volumus autem ut præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 14. Maji 1672. Pontificatus Nostri anno tertio.

XV.

Constitutio suppressionis controversiarum Fratrum Discalceatorum Ordinis Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum in Provincia S. Antonii Brasiliæ cum deputatione suorum Officialium.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Sacrosancti Apostolatus officium, quod inscrutabilis Divinæ Sapientiæ, atque clementiæ altitudo humilitati nostræ, nullo licet meritum nostrorum suffragio, committere dignata est salubriter exequi adjuvante Domino jugiter fatigentes, exorta inter Religiosos viros animorum dissidia, ne fraternæ charitatis, religiosæque tranquillitatis serenitatem diutius conturbent, opportunis rationibus recidere, ac ipsorum religionum statui, & quieti quantum Nobis ex alto conceditur providere studemus, sicut personarum, locorum, & temporum qualitatibus, maturè perpensis in Domino expedire arbitramur.

Origo controversiarum.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus Maria Rhini à Politio Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, quod cum in Provincia S. Antonii Brasiliæ Fratrum Discalceatorum dicti Ordinis à pluribus retrò annis vigerint controversiæ non minus paci, ac charitati Religiosæ, quam regulari observantiæ, ac strictiori Instituto ejusdem Provinciæ plurimum adversæ ac præjudiciales; præcipuè quidem propter Capitulum quoddam ibidem anno 1668. celebratum, quod à tunc existente ejusdem Ordinis Ministro Generali dicti Francisci Mariæ Prædecessore annullatum fuit cum institutione alterius Ministri Provincialis, & Definitorii dictæ Provinciæ, ac propter delegationem cujusdam Commissarii Nationalis, qui adhuc in eadem Provincia manet cum obedientia majoris numeri Conventuum: Exadversò verò remanserint ex alia parte præfatum Commissarium recusantes Ministri, & Definidores annullati, qui non obstantibus censuris ab eodem Commissario fulminatis, novum Capitulum celebrarunt anno 1670. cum retentione paucorum Conventuum in districtu de Pernabuco, atque ità utraque pars in divisione perseveret.

§. 2. Idem Franciscus Maria Minister Generalis pro muneris sui obligatione subditorum sibi commissorum salutis, & quieti Religiosæ prospectum esse exoptans, opportunè in præmissis à Nobis provideri, & ut infra indulgeri plurimum desiderat.

§. 3. Nos igitur ipse Francisci Mariæ Ministri Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, ac ejus, & infra nominatorum Fratrum expressè professorum Ordinis præfati singula-

res personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus ejusdem Francisci Mariæ Ministri Generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinari, omnes & singulos qui pœnis, & censuris occasione prænaratarum controversiarum hinc inde latis, quovis modo innodati sunt, seu aliàs quomodolibet in præmissis, aut, rei, obnoxii existunt, à censuris, & pœnis hujusmodi, quas propter eadem præmissa quovis modo incurrerunt, seu incurrisse dici, censei, vel prædicti possent auctoritate Apostolica tenore præsentium, in utroque foro absolvimus, & totaliter liberamus, dictasque pœnas eis, & eorum cuilibet gratiosè remittimus, & condonamus.

Abolutio a censuris.

§. 4. Ac cum ipsis omnibus, & singulis super irregularitate si quam ex eo quod censuris hujusmodi, propter eadem præmissa innodati, Sacrosanctum Missæ Sacrificium, & alia Divina Officia (non tamen in contemptum Clavium) celebraverint, seu aliàs in suis ordinibus ministraverint, quovis modo contraxisse reperiantur, ad quemcumque effectum auctoritate, & tenore præfatis de specialis dono gratiæ dispensamus, eosque, & eorum quemlibet in pristinum, & eum in quo ante præmissa quomodolibet erant, statum restituimus, reponimus, & plenariè reintegramus. Necnon super prænaratis controversiis perpetuum cunctis silentium imponimus.

§. 5. Præterea utriusque partis præfate Ministris, & Definitoribus, qui de præfati in memorata Provincia divisi gubernant, quos omnes, & singulos à gubernii munere respectivè absolvimus, necnon illis, qui in præfato Capitulo anni 1667. ut præfertur annullato electi fuerunt, ut omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, gratiis, & indultis à Statutis dicti Ordinis, pro ipsorum Instituto subscriptis, uti, frui, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant in omnibus, & per omnia perinde, ac si legitime electi munerum suorum tempus ab iisdem Statutis præfixum explevisent, dicta auctoritate harum serie concedimus, & indulgemus. Ac dilectum filium Antonium à Sancta Clara Fratrem dicti Ordinis Commissarium nationalem in Provincia præfata delegatum à suo Commissariatus hujusmodi Officio absolutum auctoritate prædicta earumdem tenore præsentium declaramus, eique præcipimus ne amplius quidquam jurisdictionis in eadem Provincia exerceat, sed statim ad propria revertatur.

Annulatio Delegati.

§. 6. Porrò felici, prosperoque dictæ Provinciæ S. Antonii Brasiliæ regimini, & gubernio salubriter providere cupientes, ac de infrascriptorum Ordinis præfati professorum fide, prudentia, vigilantia, charitate, integritate & Religionis zelo, plurimum in Domino confisi dilectos filios Simonem à Plagis in Ministrum Provinciale, ac Dominicum à Sancto Antonio in Custodem, necnon Mattheum à præfatione, Antonium ab Angelis, Bonaventuram à Rosario, & Dominicum à Martyribus Fratres expressè professos Ordinis hujusmodi in Definidores ejusdem Provinciæ S. Antonii Brasiliæ respectivè ad tempus, quo ejusmodi officia juxta Regularia ejusdem Ordinis instituta per Sedem Apostolicam confirmata durare consueverunt, cum omnibus, & singulis privilegiis, prærogativis, facultatibus, auctoritate, præmementiis, gratiis, & indultis, ac honoribus, &

Deputatio
novorum Of-
ficialium.

Substitutio
aliorum in
casu mortis.

oneribus solitis, & consuetis auctoritate, & tenore præfatis constituimus, & deputamus; Ac illis secundo loco in casu mortis dilectos pariter filios Bernardinum à Purificatione in Ministrum Provinciale, & Stephanum à Regibus in Custodem, ac Joannem à Luce, & Danielem à Sancto Francisco ejusdem Ordinis professores in Definitorum Provincie hujusmodi respectivè substituimus, & subrogamus.

§. 7. Volentes, ut Minister Provincialis, ac Custos, & Definitor sic à Nobis deputati, sive substituti respectivè una cum Commissario per memoratum Franciscum Mariam Ministrum Generalem ad Provinciam præfatam, pro illius reformatione destinando electioni faciendæ novorum Guardianorum, juxta Statuta Ordinis, & exigentiam Provincie hujusmodi assistant.

§. 8. Denum eidem Commissario sic destinando præfentes litteras executioni mandandi, ac demandari faciendi, nec non contradictores quoslibet, & rebelles, per Sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendi, auxiliumque brachii secularis ad hoc, si opus fuerit, invocandi quamcumque necessariam, & opportunam facultatem eadem auctoritate harum serie tribuimus, & impartimur.

§. 9. Mandantes propterea in virtute sanctæ Obedientiæ, ac sub indignationis Nostræ, aliisque arbitrii Nostræ pœnis omnibus, & singulis, Provincie præfate Superioribus, Fratribus, & personis, cæterisque ad quos spectat, & spectabit in futurum, ut supra nominatos Fratres ad officia eis respectivè per præfentes demandata, illorumque liberum exercitium, juxta earumdem tenorem præsentium recipiant, & admittant, eosque recognoscant, & illis in omnibus officia hujusmodi concernentibus pareant, & obediant, faveantque & assistant respectivè.

§. 10. Ac decernentes ipsas præfentes Litteras firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & spectabit in futurum in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari.

§. 11. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non præfatorum Ordinis, & Provincie, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis.

§. 12. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes illis aliàs in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 13. Volumus autem, ut illi quos à censuris, propter præmissa incurfis, ut præfertur absolvimus, penitentiam, quam eis Sacerdos idoneus, propter eadem præmissa injunxerit, omninò adimpleant, alioquin præfentes litteræ quoad absolutionem hujusmodi eis in foro conscientie, minimè suffragentur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 18. Maji 1672. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Indulgentia pro Ecclesiis Sancti Philippi Benitii Ordinis Servorum, tam Fratrum, quam Monialium in die festo ejusdem Sancti Philippi.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Redemptoris, & Domini Nostri Jesu Christi, qui gloriosos saluberrimorum, quæ Nobis reliquit, exemplorum Sectatores altis decoravit honoribus, & cælestis beatitudinis consortes effecit, vices, licet immeriti, gerentes in terris, spiritualium munerum thesauros, quorum Nobis tradita est dispensatio, libenter erogamus, sicut ad excitandam, & fovendam erga eosdem Beatos cæli incolas Fidelium devotionem salubriter expedire in Domino arbitramur.

§. 1. Cum itaque Nos nuper ad honorem Sanctissimæ, & individue Trinitatis, ad exaltationem Catholicæ fidei, & Christianæ Religionis incrementum, de Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Alma Urbe Nostra tunc existentium consilio, Beatum Philippum dum vixit, Ordinis Fratrum Servorum B. Mariæ Virginis Professore, & Propagatorem, auctoritate Nobis à Domino tradita, Sanctum esse decreverimus & definiverimus.

§. 2. Hinc est, quod Nos, ad augendam Fidelium religionem, & animarum salutem, cælestibus Ecclesiæ thesauris, pia charitate intendi, & de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christi Fidelibus verè penitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis tam Fratrum, quam Monialium dicti Ordinis hæcenus erectis, & in posterum quandoque erigendis, & ubicumque locorum existentibus, die 23. Augusti festum ejusdem Sancti Philippi Benitii, à primis Vesperis usque ad occasum solis festi hujusmodi, singulis annis devotè visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§. 3. Volumus autem, ut ipsarum præsentium Litterarum transumptis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, vel extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 4. Julii 1672. Pontificatus Nostri anno Tertio.

Breve exemptionis nonnullorum Familiarium suorum à gabellis, & aliis impositionibus, & facultatis testandi pro iisdem.

CLEMENS PAPA X.

Venerabili fratri Alexandro Crescentino Patriarchæ Alexandrinensi, Cubicali Nostri Præfecto, ac dilectis Filiis Magistris Joanni Gualterio Slusio Leodiensi, Secretario Brevium Nostrorum Secretorum, & Prospero Bottinio Lucanensi, in utraque Signatura Nostra Referendariis, Au-

XVI.

Exordium.

Indulgentia
pro Ecclesiis
ejusdem
Ord.

Perpetuis
futuris tem-
poribus.

XVII.

Nomina fa-
miliarium.

Derogatio
contrario-
rum.

ditori, Prælati Domestici nostris, ac Josepho Vallemanio Pincernæ, Francisco Polino, Nicolao Gentili Camerinen. Architrucino, Carolo Balduccio Tusculan. Vestriario, Ascanio Paganallo, Venantio, Benignio, Octaviano Cambio Camerinenfi, Dominico Pantì Pisaurensi, Pomponio Cavallo Ravennatenfi, Cubiculariis secretis Nostris, & Josepho Barbio Camerinenfi Cappellano secreto nostro, ac Brunoni Bellozzio Afculan. respectivè Civitatum, vel Dioccesum Clericis, seu Presbyteris, Cubiculi Nostrî Auditori, familiaribus continuis Commensalibus Nostris salutem, & Apostolicam benedictionem.

Procœmium.

§. 1. Ad Romani Pontificis, quem supremum in terris gratiarum Dispensatorem constituit Deus, circumspiciam noscitur providentiam pertinere, ut sibi, & Apostolicæ Sedi devotos, eos præcipuè, quorum fidem, integritatem, prudentiam, & industriam in obeundis gravibus dictæ Sedis ministeriis, & muneribus, nec non accuratam sollicitudinem, assiduitatem, dexteritatem, & vigilantiam in impendendis sibi gratis familiaritatis obsequiis, multis rerum experientis spectatas habet, peculiari gratiarum favoribus condecoret, eorumque indemnitati, ac heredum, & successorum cujuslibet eorum securitati consulere satagat, sicut personarum meritis convenire arbitratur.

§. 2. Hinc est, quod Nos ad grata familiaritatis obsequia, quæ Nobis hætenus impenditis, & adhuc sollicitis studiis impendere non desistitis, nec non ad vitæ, & morum honestatem, aliæque laudabilia probitatis, & virtutum merita singulari erga Nos, & Sedem prædictam fidei, & devotioni conjuncta, quibus vos omnes, & singulos etiam familiari experientia juvari novimus, condignam rationem habentes, vosque propterea specialis favore gratiæ profecti volentes, & vestrum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum ferie absolventes, & absolutas fore censentes.

Absolutio à censuris.

Motus proprius.

§. 3. Motu proprio, non ad vestram, aut cujuslibet vestrum Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione, meraque liberalitate Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam præter, & ultra quascumque alias similes vel dissimiles, generales vel speciales gratias, facultates, exemptiones, indulta, & privilegia vobis, & vestrum cuilibet à Nobis, vel Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris concessas, & concessa, & in posterum etiam à Nobis, & Romanis Pontificibus Successoribus Nostris concedendas, & concedenda, quas omnes, & singulas, quæque omnia, & singula, perinde ac si illarum, & illorum tenores præsentibus expressi, ac de verbo ad verbum inserti forent, in suo robore, & firmitate remanere, & esse, nec per illas, & illa eisdem præsentibus, vel per præfentes illis in aliquo præjudicari, vel eas, seu ea invicem confundi, seu impediri, sed etiam cumulativè procedendo unam, seu unum per aliam, seu aliud coadjuvare, & suppleri posse, vobisque omnibus, & singulis tam conjunctim, quam divisim plenissimè suffragari debere volumus, decernimus, & declaramus.

Enumeratio bonorum, & fructuum, & beneficiorum.

§. 4. Vos omnes, & singulos, vestraque, & cujuslibet vestrum beneficia, & officia quæcumque, quotcumque, & qualiacumque, ac cujus-

cumque qualitatis, etiam speciali expressione dignæ, existentia, tam hætenus in titulum, commendam, vel administrationem, seu alias quomodolibet obtenta, quam in futurum quovis modo, & quodcumque obtinenda, illorumque omnium, & singulorum fructus, redditus, proventus, obventiones, bona, res, emolumenta, & jura quæcumque, ac vestra, & cujuslibet vestrum prædia, possessiones, agros, terras, animalia, domos, molendina, & alia bona patrimonialia, & temporalia, mobilia, & immobilia, ac se moventia, nec non actiones, & jura quælibet præsentia, & futura, ac tam à vobis, & quolibet vestrum de præfenti possessa, & hætenus acquisita, quam in posterum quodcumque & quomodocumque acquirenda, & possidenda, urbana, & rustica, tam in Alma Urbe, ejusque districtu, quam in aliis quibuscumque Civitatibus, etiam Ferrariensi, Bononienfi, Beneventana, Anconitana, & Avenionensi, & aliis etiam specificam, & individuum mentionem requirentibus, earumque territoriorum, & districtibus, ac quibuscumque Oppidis, Terris, & locis Status Nostrî Ecclesiastici mediata, vel immediate subjecti, & aliis ubicumque locorum, Provinciarum, & Regnorum respectivè consistentia, dictorumque bonorum fructus, proventus, pensiones, affectus, & emolumenta quæcumque, ac etiam respectu eorumdem bonorum tantum, vestros, & cujuslibet vestrum colonos, laboratores, affictuarios, & conductores quoscumque, cujusvis qualitatis, quantitatis, & naturæ bona hujusmodi, ac cujuscumque annui valoris illorum fructus, redditus, & proventus sint vel fuerint, ac etiam quæcumque à vobis, & singulis vestrum vendenda, & pro vestris, familiarumque vestrarum usibus emenda ab omnibus & quibuscumque decimis, quartis, & dimidiis, aliisque partibus, seu portionibus, subsidiiis, etiam charitativis, nec non vectigalibus, gabelis, portoriis, datis, pedagiis, taxis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis angariis, parangariis, cæterisque oneribus, & contributionibus, tam urbanis, quam rusticis ordinariis, & extraordinariis, etiam subsidii triennalis, & quaterni carnis, aliisque impositionibus, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum mœnium, & pontium, portarum, & moliturarum, ac mercium cujuscumque generis transitus, seu passus, & vecturæ, etiam in aliud Territorium, seu Provinciam terra, mari, & flumine, nec non eorum mortuorum, stabulationum, & hospitalium militum, institutionis Seminarii Ecclesiastici, & mantentionis Classis, & trirerium Pontificiarum, ac etiam ob bellum contra Infideles, vel in subventionem Sedis, & Cameræ prædictarum, aut Christianæ Reipub. seu Status Ecclesiast. prædicti tuitionem, & defensionem, ac aliis ex quacumque licet gravissima, urgentissima, necessaria, insolita, incogitata, & inexcogitabili causa impositis, ac quodcumque, & qualitercumque imponendis, etiam ratione venditionis & emptionis equorum, aliorumque animalium solvi solitis, ita ut vos, & quilibet vestrum nihil omninò horum, vel similitum subire, vel solvere teneamini, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, & Ministros, seu vectigalium, gabellarum, decimarum, subsidiorum, impositionum, tributorum, & aliorum prædictorum Redemptores, conductores, collectores, Subcollectores, & exactores quocumque privilegio, exemptione, & facultate suffultos ad id valeatis coactari, quamdiu vixeritis, & quilibet vestrum vixerit respectivè tenore præsentium eximimus, & plenariè liberamus, ac liberos, immunes, francos, exemptos, liberaque, immunia, fran-

Exemptio à gabelis pro omnibus.

Quoad vixerint.

ca, & exempta esse, & fore decernimus pariter, & declaramus. Præterea vobis, & cuilibet vestrum, ut de omnibus, & singulis jocalibus, gemmis, etiam pretiosis, & quolibet Principe, etiam maximo, & Præfule dignis, nec non de suppellectilibus, aliisque mobilibus, etiam in pecunia cujuscumque generis consistentibus, ac se moventibus & immobilibus quomodolibet nuncupatis bonis, ac Castris, & Terris quacumque dignitate suffultis, villis, domibus, palatiis, vineis, casalibus, possessionibus, censibus, locis, & portionibus Montium quorumlibet, aliisque dominiis temporalibus, feudibus, & jurisdictionalibus, meroque, & mixto imperio (sine præjudicio tamen jurium Camerae Apostolicæ prædictæ quoad jurisdictionalia hujusmodi) tam in Urbe, quam extrâ eam ubivis, etiam penes beneficia Ecclesiastica quacumque cum cura, & sine cura secularia, & cujusvis Ordinis regularia per vos, & vestrum quemlibet in titulum, commendam, vel administrationem, seu aliâs ex quibusvis dispensationibus, & concessionibus, etiam Apostolicis, obtenta, & in posterum obtinenda existentibus, ac juribus, actionibus, & nominibus debitorum quocumque modo, jure, via, forma, & occasione ad vos, & vestrum quemlibet respectivè nunc, & pro tempore spectantibus, & in quibuscumque rebus consistentibus, etiam illa omnia, vel eorum major, aut aliqua pars ex fructibus, & emolumentis quorumcumque Monasteriorum, etiam Conventualium, Præpositurarum, Prioratum, Præceptoriarum dignitatum, etiam Conventualium, majorum, & principalium, personatum, administrationum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura secularium, & quorumvis Ordinum, Militiarum, & Hospitalium, etiam S. Joannis Hierosolymitani, regularium quocumque nomine nuncupatorum, & quomodolibet qualificatorum, etiam personalem residentiam requirentium, quæ auctoritate ordinaria, vel ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus, seu indultis Apostolicis, Regumque, & aliorum Principum nominationibus, seu præsentationibus, aut aliâs quomodolibet in titulum, commendam, vel administrationem, & alio quocumque modo obtinuitis, & de præfenti obtineris, & in posterum simul, vel successivè, aut pluries, & iteratis vicibus, & aliâs quomodolibet obtinebitis, ac vestrum quilibet obtinuit, obtinet, & obtinebit respectivè, necnon ex quibuscumque aliis fructibus, redditibus, & proventibus, etiam Ecclesiasticis loco pensionum annuarum, ac pensionibus annuis super similibus, vel dissimilibus, etiam Mensarum Archiepiscopali, Episcopali, Abbatiali, Capitularium, & Conventualium, ac Monasteriorum, Canonicatum, & Præbendarum, aliorumque beneficiorum Ecclesiasticorum fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventibus, & emolumentis, atque etiam distributionibus quotidianis, & emolumentis, etiam manualibus, ac solis præsentibus, & divinis officiis, horisque diurnis, & nocturnis interessentibus dari, & per eos lucriferi solitis vobis, & vestrum cuilibet respectivè reservatis, & assignatis, ac reservandis, & assignandis, necnon emolumentis quorumcumque Romanæ Curie officiorum, ac tam ex paterna, quam ex aliis hereditatibus, seu aliâs quavis occasione, vel contemplatione provenerint, seu in posterum provenient, ac qualitercumque, quomodocumque, & undecumque, etiam in functionibus quorumcumque munerum, & legationum, ac aliâs quomodolibet per vos, & vestrum quemlibet acquisita sint, & in posterum acquiri contigerit, cujuscumque quanti-

Etiam pro
acquirendis.

tatis prædicta omnia, ac cujuscumque valoris etiam annui, & inexcogitati, & qualitatis, seu conditionis bona, & alia supradicta fuerint (illa omnia, eorumque veros, etiam annuos valores, & denominationes, etiam omnia prædicta, seu eorum aliqua talia fuerint, quæ sub generali appellatione bonorum, & suppellectilium non venirent, sed specialibus indigeant vocabulis, specialemque notam requirant, præsentibus ac si specificè, & sigillatim exprimerentur pro sufficienter expressis, & specificatis habentes) usque ad quantumcumque summam, quantumvis notabilem, notabilissimam, & inexcogitatum per viam testamenti nuncupativi, seu in scriptis, aut epistolarum, seu codicillorum, aut aliâs solo verbo, vel alio quovis modo, etiam minus solemnè, & sine aliqua insinuatione testandi, seu donatione, tam inter vivos, quam causa mortis, etiam per viam simplicis distributionis, seu contractus, etiam ommissis quibusvis solemnitatibus, etiam substantialibus, & formis aliâs requisitis, tam de jure quam per Constitutiones, statuta, & consuetudines Urbis, Civitatum, vel locorum, ubi vos, seu vestrum quemlibet respectivè ita disponere, aut mori contigerit in eadem voluntate permanendo, etiam coram Notario publico, vel duobus testibus, aut per cujuslibet vestrum cedulam privatam, seu quacumque ultima voluntate, & aliâs prout, & quemadmodum vobis, & vestrum cuilibet, respectivè videbitur, tam in dicta Curia, quam extra eam, etiam in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præsentis, vel aliarum vobis, seu vestrum cuilibet respectivè pro tempore concessarum, & in posterum concedendarum similitum facultatum, aut quod in vim illarum testari, seu disponere intendatis, aut velitis, seu quilibet vestrum intendat, aut velit, in quovis pios, & non pios usus, & in quascumque personas utriusque sexus, sive consanguinei, affines, seu nepotes, aut etiam alii quovis modo vobis respectivè conjuncti, vel servitores, aut familiares vestri, aut etiam extranei, etiam illegitimi ex quovis illicito, & damnato coitu, aliâs quam ex proprio corpore cujuslibet vestrum respectivè procreati, ac etiam ipsorum illegitimos parentes, conjuges, filii, descendentes, ascendentes, vel cognati, seu attinentes, fuerint, necnon Collegia, Universitates, & loca tam pia, quam non pia, & aliâs quomodocumque & qualitercumque prohibito, & voluntate cujuslibet vestrum absolutis, semel vel pluries in toto, vel in parte, etiam successivè, ac toties quoties cuilibet vestrum respectivè videbitur, & placuerit disponere, eaque legare, relinquere, & erogare, seu dispositiones, testamenta, legata, relicta in vim præsentium seu aliâs quomodolibet facta similiter quandocumque vobis respectivè videbitur in totum, vel in partem, etiam sæpè, & sæpius moderari, limitare, commutare, ac in totum, vel pro parte revocare, & in alias personas distribuere, ac aliâs de illis pariter prout vestrum cuilibet respectivè videbitur, & placuerit, ac duxeritis faciendum, tam in curia prædicta, quam extra eam etiam extra loca debite vestra, & cujuslibet vestrum residentia respectivè, ac ubicumque, & quandocumque etiam in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præsentis, vel aliarum vobis pro tempore, seu cuilibet vestrum respectivè concessarum facultatum, vel quod in vim illarum testari, vel disponere velitis, & intendatis, ac etiam præsentibus Literis in actu condendi per quemlibet vestrum respectivè testamenti, seu cujuslibet alterius ultimæ voluntatis, & dispositionis, si cui-

Facultas
testandi.

libet vestrum respectivè videbitur, non exhibitis, disponere liberè, & licitè possitis, & valeatis, ac vestrum quilibet possit, & valeat respectivè, liberam, plenam, & omnimodam licentiam, & facultatem perpetuò duraturam motu, scientia, deliberatione, liberalitate, & potestatis plenitudine paribus harum serie concedimus, & impartimur.

Supplet omnes defectus.

§. 5. Ac ex nunc testamenta, codicillos, donationes, dispositiones, legata, relicta, & erogata, ac ultimas voluntates vestras, contractus hujusmodi & quidquid super his per quemlibet vestrum, etiam nulla, vel minus sufficienti facultate suffultum, hæcenus, vel in futurum in toto, vel in parte testatum, codicillatum, donatum, relictum, erogatum, & aliàs tam inter vivos, quam in ultima voluntate, seu aliàs quovis modo dispositum esse contigerit, omniaque & singula inde sequuta, & sequutura nunc prout ex tunc, & è contra approbamus, & confirmamus, ac valida, & efficacia esse, & fore, perpetuaque roboris firmitate subsistere volumus, omnesque & singulos juris, & facti ac solemnitatum, etiam substantialium defectus, si qui forsitan intervenerint in eisdem, supplemus.

§. 6. Et nihilominus statuimus, & ordinamus, vobisque omnibus, & singulis indulgemus, ut etiamsi contigerit vestrum quemlibet ab intestato, & sine ulla rerum, & bonorum suorum hujusmodi, vel cum invalida, & minus legitima dispositione in quacumque Mundi parte, etiam in d. Curia, vel extra loca debita à vobis respectivè residentia, etiam nulla subsistente causa decedere, omnia, & singula bona, res, & jura, actiones, fructus, pensiones, & alià quæcumque & qualiacumque supra expressa, non ad Sedem, & Cameram, vel Ecclesias, Monasteria, & beneficia prædicta, seu in eis successores, sed ad hæredes sanguinis cujuslibet vestrum respectivè, & quoscumque alios vestrum cuilibet ab intestato succedentes integrè devinire debeant.

§. 7. Decernentes omnia, & singula prædicta etiam ut præfertur qualificata, nec non spolia, & quæcumque alia per vos, & quemlibet vestrum respectivè pro tempore relicta, res, & bona, ac alià præmissa nullo unquam tempore tamquam spolia ad Nos, ac Sedem, & Cameram prædictas devolvi, seu spectare quomodolibet prætendi posse, ac hæredes donatarios, & alios, ad quorum favorem bona ipsa quovis modo relicta esse, seu ad quos illa ab intestato spectare contigerit, necnon executores, & alios quibus negotium executionis vestrarum voluntatum hujusmodi respectivè commiseritis, ad solven. tertiam, vel aliam partem bonorum eorundem per quemlibet vestrum respectivè pro tempore relictorum, quæ forsitan per Constitutiones Apostolicas, aut aliàs de jure, vel consuetudine post obitum cujuslibet vestrum ad dictam Cameram, aut ad Nos, & successores nostros Romanos Pontifices spectare, seu in pios, vel alios usus, & forsitan contra Infideles, aut in Fabricam supradictæ Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, vel eorundem Monasteriorum, aut Ecclesiarum, & beneficiorum prædictorum, seu Cruciatæ Sanctæ, vel alios usus converti deberet, seu dum vixeritis respectivè convertere debeatis, illudque nulla subsistente causa, sed pro cujuslibet vestrum respectivè libito voluntatis prætermiseritis, quam ex nunc vobis, & vestrum cuilibet, hæredibusque, donatariis, & aliis quocumque titulo, etiam ab intestato, successoribus vestris hujusmodi liberaliter, & titulo irrevocabi-

lis donationis inter vivos gratiosè donamus, & elargimur, minimè teneri, nec super bonis per quemlibet vestrum, ut præfertur, seu aliàs pro tempore dispositis, seu etiam ab intestato relictis per Camerarium, seu Procamerarium nostrum pro tempore existentem, Thesaurarium generalem, Commissarium, Collectores, Subcollectores, aut alios quoscumque agentes pro dicta Camera quovis prætextu, auctoritate, potestate, occasione vel causa manus injici, minusque eis aliquam descriptionem, seu inventarium, vel depositum aut sequestrum, seu quid simile facere, attentare, seu prætere licere, neque per eos, vel vestros, in Ecclesiis, Monasteriis, vel Beneficiis respectivè successores, aut dictæ Fabricæ Præpositos, vel alios quoscumque quovis modo directè, vel indirectè, etiam ex causa illicitæ negotiationis, vel quod fructus Ecclesiarum, Monasteriorum, & Beneficiorum prædictorum propter non residentiam, vel incompatibilitatem beneficiorum quorumcumque per vos, & vestrum quemlibet respectivè nunc, & pro tempore obtentorum, & in posterum obtinen. vel aliàs quacumque de causa vestros non feceritis, sed illos malè, atque indebitè perceperitis, & propterea ad illorum restitutionem Cameræ nostræ Apostolicæ, seu Monasteriis, & Beneficiis, vel Fabricæ prædictis, aut cuicumque alteri personæ, vel loco facien. teneamini, dummodò super his causa vobis viventibus respectivè non fuerit introducta, molestari, & inquietari posse, aut debere.

§. 8. Necnon Camerarium, seu Procamerarium, Thesaurarium, Præsidentes Clericos, Agentes, Collectores, Subcollectores, Commissarios, Deputatos, aut alios prædictos quidquam à vobis, aut vestrum quolibet, seu vestris, & cujuslibet vestrum hæredibus prædictis, tam ab intestato, quam ex testamento, legatariis, donatariis, aut aliis, in quorum favorem dispositum fuerit, aut qui ab intestato, ut præfertur, succedent, occasione præmissorum, seu sequestrationis, dissequestrationis, excamerationis, propinæ, seu trigestimæ, transactionis, vel cujuslibet alterius pactiois, aut aliorum quorumcumque jurium, vel regalium eis loco salarii, vel mercedis, aut, pro labore, vel in recompensam quomodolibet debitum, seu etiam causa & titulo oneroso eis concessum, vel aliter competens, sive in parva, sive in magna quantitate petere, accipere, vel prætere nullatenus unquam posse, sed præsentis litteras sufficere ad effectum tuendi dominium, & possessionem omnium, & singulorum prædictorum hæredibus, legatariis, & quibusvis aliis personis, in quarum favorem per vos, seu vestrum quemlibet respectivè dispositum fuerit, vel qui ab intestato succedent. Neque etiam ex eo, quod tam condito testamento, vel aliàs inter vivos, seu in ultima voluntate, quam etiam nulla, vel minus valida, & legitima dispositione facta, aut etiam ab intestato quemlibet vestrum in prædicta Curia, aut quacumque Mundi parte extra beneficia, etiam curam animarum habentia, & personalem residentiam requirientia secularia, & quorumvis Ordinum, ac Militiarum, etiam præfati Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani regularia, & alià qualitercumque qualificata per vos, seu vestrum quemlibet respectivè nunc, & pro tempore obtenta, & obtinenda, etiam pro cujuslibet vestrum sola voluntate, & nulla subsistente causa non residendi, vos, seu quemlibet vestrum decedere contigerit, Constitutionis fel. record. Pii Papæ IV. Prædecessoris Nostri contra quoscumque Episcopos, Archiepi-

Non tenentur ad restitutionem fructuum.

Abrogatio
Constit. Pii
IV. super re-
sidentia &c.

scopos

scopos, seu alios Prælatos, nec non Parochialium Ecclesiarum Rectores, aliosque personali residentia adstrictos extra illam quomodocumque decedentes 7. Kal. Decemb. Pontificatus sui anno V. vel alio veriori tempore emanatæ, & aliarum quarumcumque Constitutionum, ac sacrorum Canonum, & decretorum Conciliorum, etiam generalium, aut alio quocumque prætextu molestari, vel inquietari posse, aut debere, minusque præsentibus sub prædicta Pii IV. Prædecessoris Nostri super residentia, & aliis Apostolicis Constitutionibus, ac sacrorum Canonum, & Conciliorum Synodalium, vel Provincialium, ac etiam generalium decretis, nec etiam sub quibusvis similibus, vel dissimilibus exemptionum, & facultatum, aliarumque gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, declarationibus Apostolicis, ac dictæ Camera, vel aliis contrariis dispositionibus, etiam per modum legis, aut Constitutionis generalis, & statuti perpetui ac Cancellariæ Apostolicæ Regulæ, etiam per Nos, & Sedem Apostolicam, seu Romanos Pontifices successores Nostros, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, & ex quibusvis causis, etiam inexcogitabilibus, ac in favorem Fidei, & Divini cultus augmentum, nec non pro dictarum Sedis, & Camera necessitatibus pro tempore factis, & in futurum faciendis comprehendere, sed ab illis semper exceptas, & quoties comprehendere viderentur toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo sub quavis posteriori data per vos, seu vestrum quemlibet, vel alios prædictos à vobis, seu vestrum quolibet respectivè causam pro tempore ut supra quomodolibet habentes, seu habituros eligenda concessas, & integros effectus fore, & esse, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

Præsentibus
Constitutis
non possunt
suspendi nec
revocari.

§. 9. Neque præsentibus per alias similes, vel dissimiles gratias vobis, & vestrum cuilibet concessas, & concedendas revocari, suspendi, limitari, vel confundi, sed vos omnes, & singulos illis accumulativè in omnibus, & per omnia uti, si quid autem in una ex facultatibus huiusmodi defecerit, id per aliam suppleri posse, & debere; Nec vos, seu vestrum quemlibet ad aliquam particularem licentiam, seu indulgentiam, vel confirmationem præsentium à Nobis, vel Successoribus Nostri Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia quacumque simili, vel dissimili gratia, vel ejus confirmatione vobis, seu vestrum cuilibet quandocumque concedenda de præsentibus mentionem aliquam faciendi teneri, nec ad id ulla umquam necessitate cogi posse; Sicque & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, seu Procamerarium, & alios Cardinales, etiam de latere Legatos, eorumque Vicelegatos, nec non Thesaurarium generalem, Præsidentes Clericos, Commissarios, Collectores, & Subcollectores, aliove quoslibet Sedis, & Camera prædictarum Officiales, & Ministros, quavis auctoritate, præminentia, & potestate fungentes, & functuros in quacumque causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Mandatum
de manu-

§. 10. Quocirca Venerabilibus Fratribus Nostri Ostiensis, & Portuen. Episcopis, ac Dile-

cto filio causarum Curie Cam. prædictæ generali Auditori motu pari per præsentibus committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios ipsas præsentibus litteras, & in eis contenta quacumque ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte vestra, seu alicujus vestrum, sive quoruncumque donatariorum, legatariorum, hæredum, & successorum cujuslibet vestrum respectivè, & aliorum prædictorum desuper fuerint requisiti solemniter publicantes, vobisque & vestrum cuilibet, & aliis prædictis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate Nostra omnia, & singula præmissa per locorum Ordinarios, Camera prædictæ Commissarios, Deputatos, & Ministros, aliove quoscumque inviolabiliter observari.

§. 11. Non permittentes vos, seu vestrum quemlibet, vel donatarios, & legatarios, hæredes, & successores vestros respectivè, aliove prædictos, vel eorum aliquem desuper à quoquam quomodolibet indebitè molestari, perturbari, vel alias quovis modo impediri. Contradictores quoslibet, & rebelles auctoritate Nostra prædicta per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, servata forma Concilii Tridentini; etiam iteratis vicibus aggravando, interdictum Ecclesiasticum apponendo, & auxilium brachii secularis quatenus opus sit invocando.

§. 12. Non obstantibus præmissis, ac recol. mem. Bonifacii PP. VIII. etiam Prædecessoris Nostri de una, & in Concilio Generali edita de duabus diebus, dummodò ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in iudicium non trahatur, nec non prædicti Pii IV. Prædecessoris tam super residentia Episcoporum, Archiepiscoporum, & aliorum Prælatorum, necnon Rectorum Parochialium Ecclesiarum, cæterorumque personali residentia adstrictorum extra illam quomodocumque decedentium sub dat. 7. Kalen. Decemb. Pontific. sui anno V. seu alio veriori tempore, quam de gratis qualecumque interesse dictæ Camera concernentibus in eadem Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & in illa, ejusque libris registrandis, alioquin nullæ, & invalidæ existant, ad quod vos, seu aliquem vestrum teneri nullo modo volumus, sed præsentibus litteras, ac omnia, & singula in illis contenta, valida, & efficacia fore, & esse, ac suum plenarium, & integrum effectum sortiri, & obtinere in omnibus, & per omnia, perinde ac si in ipsa Camera præsentatæ, & insinuatæ, ac in ejus libris registratæ fuissent, decernimus, & mandamus, ac pie mem. Sixti V. & Pii etiam V. Rom. etiam Pontificum Prædecessorum pariter Nostrorum contra illegitimos, & testamenta, codicillos, legata, donationes, & quascumque alias dispositiones ad eorum, seu ex ipsis descendendum favorem factas annullantibus, & præfati Bonifacii Prædecessoris, per quam concessionibus de fructibus percipiendis in absentia sine prævisione termini fieri prohibentur, nec non sacrorum Canonum, & Conciliorum generalium decretis, quibus decernitur Prælatos, & Beneficiatos quoscumque propter non residentiam, seu incompatibilitatem, vel alia quacumque de causa fructus Ecclesiarum, Monasteriorum, & Beneficiorum, etiam consistorialium, suos non facere, sed eos Ecclesiis, seu beneficiis pro eorum reparatione vel successoribus in eis deberi, vel in quoscumque alios pios usus in totum, vel in partem erogandos, aut Camera prædictæ, vel

Derogatio
Constit. Bonifacii VIII.
Pii IV.

Sixti V.
Pii V.

cui-

cuiusque alteri applicandos esse disponentibus, & quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum pariter Nostrorum, ac etiam nostris super Prælatorum, & aliorum beneficiatorum decedentium spoliis hæcenus editis, & in posterum eden. & Cancellariæ Apostolicæ Regula de iure quæsito non tollen. aliisque Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac declarationibus, dictæque Cancellariæ Regulis, necnon Urbis, Cameræ, & Basilicæ prædictarum, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, & Hospitalium, etiam S. Joannis Hierosolymitani, aliorumque locorum, tam secularium, quam Regularium, in quibus beneficia huiusmodi forsan fuerint, seu à quibusvis illa dependere contigerit, & Ordinum, quorum illa fuerint, & Militiarum quarumcumque etiam d. Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, necnon Civitatum, Provinciarum, Terrarum, & locorum quorumlibet, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, reformationibus, & novis additionibus, sylis, usibus, & ordinationibus Capitularibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis Urbis, Cameræ, Fabricæ, Basilicæ, Ecclesiis, Monasteriis, Militiis, Hospitalibus, & Ordinibus prædictis, eorumque Præsulibus, Superioribus quocumque nomine nuncupatis; Capitulis, & Conventibus, necnon quibusvis Civitatibus, Provinciis, Terris, & locis, illorumque Communitatibus, Universitatibus, hominibus, & personis, ac pedagiorum, datiorum, gabellarum, decimarum, impositionum, & aliorum onerum prædictorum exactoribus, collectoribus, & redemptoribus, etiam ex titulo merè oneroso, & quibusvis aliis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibus etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores, & successores Nostros, ac Nos, & Sedem prædictam, etiam motu, & scientia, & potestatis plenitudine paribus, & consistorialiter, seu alias quomodolibet concessis & conceden. ac etiam pluries confirmatis, approbatis, & innovatis, etiam de illis servandis, & non impetran. Litteris Apostolicis contra illa præfatis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Militiis, seu eorum Præsulibus, Administratoribus, & Magistris, vel aliis quibuscumque personis per vos, vel Procuratores vestros respectivè præfiteritis, vel in posterum vos, seu quemlibet vestrum præstare contigerit juramentum, ac Litteris piæ etiam mem. Alexandri Papæ VI. prædecessoris pariter nostri, per quas etiam forsan motu simili, ac ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine inter alia statuit, & ordinavit, quod tertia, seu alia tunc expressa pars omnium, & singulorum bonorum mobilium, & immobilium ex Ecclesiis, aliisque dignitatibus, & beneficiis Ecclesiasticis, eorumve fructibus, seu aliis acquisitionum, sive etiam intuitu, & contemplatione personæ pro tempore provenientium, de quibus per eos, quibus facultates testandi concessæ fuerint, in quibuscumque testamentis, donationibus, codicillis, & aliis ultimis voluntatibus quovis modo, etiam ad pias causas quascumque, & alios licitos usus, etiam prætextu similium licentiarum, facultatum, & gratiarum eis pro tempore concessarum testari, seu disponi contingeret, dictæ Cameræ pro Cruciatâ Sanctâ, & aliis Romanæ Ecclesiæ necessitatibus reservaretur, illaque ad dictam Cameram pleno iure pertineret, ipsamque Cameram eam vendere posse,

Derogatio.

Etiam Alexandri.

& debere, ac irritum, exindè decrevit, & inane quidquid secus quacunque auctoritate scienter, vel ignoranter contingeret attentari, & quibusvis similium facultatum, & exemptionum restrictionibus, limitationibus, modificationibus, & revocationibus quomodolibet factis, & faciendis.

§. 13. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, & servatis respectivè habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim à prædicta sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

§. 14. Cæterum easdem præsentis Litteras, ac omnia, & singula in eis contenta de subreptionis, aut obreptionis, aut nullitatis, seu intentionis nostræ, vel quovis alio quantumvis magno, ac maximo, & substantiali vitio, vel defectu, etiam ex eo, quod in concessione præsentium interesse habentes, seu habere prætendentes, etiam specifica, & individua mentione digni, vocati, citati, vel auditi non fuerint, vel etiam ex contraria quavis contractus, vel privilegii dispositione, statuto, usu, vel consuetudine, seu alias undecumque, vel ex quavis alia causa, & occasione quantumvis magna, justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret notari, impugnari, invalidari, annullari, restringi, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas, seu illa restitutionis in integrum, apertionis oris aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, vel etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in iudicio, vel extra illud uti seu se juvare unquam posse, sed illa perpetuò valida, firma, & efficacia existere, & fore, vimque validi, & jurati contractus ex causa verè onerosa inter Sedem, & Cameram prædictas ex una, ac vos, & vestrum quemlibet ex altera partibus stipulati obtinere, ac vobis omnibus, & singulis, & illis, in quorum favorem, ut præfertur respectivè disposueritis, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari debere pariter decernimus.

§. 15. Quinimo nullum dari posse quantumvis insolitum, & incogitatum casum quo cuiuslibet vestrum voluntas tam inter vivos quam causa mortis, vel alias expressa, & declarata, ac præsentium facultas, & beneficium si ab intestato, aut alias decedatis, seu vestrum quilibet decedat respectivè suum plenarium non fortiantur effectum, excepto tamen casu quo disponeretis, seu vestrum aliquis respectivè disponeret ad favorem illorum illegitimum, quos supra expressè volumus, & declaravimus harum beneficio frui, & potiri non posse.

§. 16. Quod si ullo unquam tempore con-

Præsentis litteræ non possunt ullo modo infringi.

Cognitio ad Clericos Camer. Apolt.

tingeret hanc Nostram concessionem, & facultatem vobis, & vestrum cuilibet concessam, & contenta in ea in dubium revocari, ejus rei cognitionem ad Camera Apostolicæ Clericos spectare volumus, & in ea via ordinaria procedi, non obstantibus facultatibus prædicto Theaurario generali ejusdem Camera nunc, & pro tempore existenti per quoscunque Romanos Pontifices Prædecesores Nostros, aut Nos concessis, ac etiam per Nos, & Successores Nostros Romanos etiam Pontifices in futurum concedendis.

§. 17. Quibus omnibus, & singulis etiam si pariter pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus similiter pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad effectum præmissorum omnium, & singulorum specialiter, & expressè etiam derogamus, & latissimè derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque.

§. 18. Per præsentibus autem non intendimus in aliquo derogare, vel præjudicare Cam. Apost. prædictæ quoad fructus inexactos juxta Constitut. similis rec. Julii III. & Urbani VIII. Rom. Pontificum Prædecesorum pariter Nostrorum desuper editas, ac alias per Nos, seu Romanos Pontifices Successores Nostros edendas.

§. 19. Dentque volumus, ut ipsarum præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo persona in Ecclesiastica dignitate constituta munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si essent originaliter exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die sexta Julii 1672. Pontificatus Nostri anno Tertio.

XVIII.

Confirmatio, & approbatio Decreti pro Custodia Sancti Petri de Alcantara Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Discalceatorum in Regno Neapolitano.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii Custos, & Definitorum Custodiæ S. Petri de Alcantara Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Discalceatorum nuncupatorum in Regno Neapolitano auctoritate Apostolica erectæ, quod cum ad favorem ejusdem Custodiæ à fel. record. Clemente Papa IX. Prædecesore Nostro, ac à Nobis binæ emanaverint in simili forma Brevis Litteræ, per quas status ipsius Custodiæ rectè, prudenterque ordinatus reperitur, Venerabilis Frater Noster Franciscus Episcopus Ostiensis, & Veliternus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Barberinus nuncupatus dicti Ordinis apud Nos & Sedem Apostolicam Protector, vigore facultatis sibi super hoc à Nobis attributæ, omnibus, & singulis modernis, & pro tempore existentibus Superioribus, tam majoribus, quam minoribus, ac quibuscunque Fratribus dicti Ordinis de Observantia, & Reformatis, aliove quocunque nomine vocatis, aliisque ad quos spectat, spectareque potest, mandavit, & præcepit, sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ ipso facto incurrendæ, aliisque etiam gra-

viaribus suo, & pro tempore existentis Protectoris arbitrio imponendis, ne adversus eandem Custodiam, eique concessarum Litterarum prædictarum tenorem, sive in Romana Curia, sive extrâ eam quidquam etiam minimum petere, attentare, vel facere quovis modo audeant, nisi prius vocatis, certioribusque redditus Custode, & Definitoribus dictæ Custodiæ pro tempore existentibus, ac etiam Ordinis prædicti Protectore informato, & alias prout plenius continetur in ipsius Francisci Episcopi Cardinalis, & Protectoris Decreto desuper emanata, tenoris, qui sequitur, videlicet.

§. 1. Franciscus miseratione divina Episcopus Ostiensis Cardinalis Barberinus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vice-Cancellarius, Sacri Collegii Decanus, & totius Ordinis S. Francisci Protector, Corrector, & Governator &c. omnibus &c. Cum Sanctissimus Dominus Noster Clemens Papa X. Nobis remiserit preces Sanctitati Sæ portectas nomine Custodiæ S. Petri de Alcantara Fratrum Minorum Discalceatorum Sancti Francisci in Regno Neapolitano nuper erectæ, supplicantis nihil tractari, decerni, innovari, ac fieri contra eam, aut binas Apostolicas Litteras in forma Brevis à Sanctitate Sua eidem concessas, primam incipien. Apostolicæ servitutis &c. die 30. Septembris 1670. secundum incipiens *Ex commissi Nobis*, &c. die 28. Augusti anni 1671. expeditas, ipsa Custodia prius non audita, & non citata.

§. 2. Nos æquum, & justum ab ea petum judicantes prædictæ ejusdem Sanctissimi Domini Nostri commissionis, ac etiam quo fungimur Protectoris officii vigore, & auctoritate, omnibus, & singulis nunc, & pro tempore Superioribus, tam majoribus, quam minoribus cujuscunque qualitatis, & dignitatis, ac quibuscunque Fratribus Ordinis Minorum Observantibus, & reformatis, sive alio quocunque nomine vocatis, omnibusque etiam, ac singulis personis, ad quas quomodolibet spectat, & pertinet, spectareque, & pertinere potest, mandamus, ac strictè præcipimus, sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ ipso facto incurrendæ, aliisque etiam gravioribus Nostro, & Cardinalis pro tempore Protectoris arbitrio imponendis, ne quomodolibet, & qualitercumque audeant adversus prædictam Custodiam, aut eidem concessorum prædictorum Brevis tenorem, sive in eisdem contentorum aliquod, quidquam, vel minimum petere, attentare, vel facere tam judicialiter, quam extrajudicialiter, seu alio quovis modo intra, vel extrâ Romanam Curiam, directè, vel indirectè per se ipsos, vel per alios, non vocatis prius authenticè, aut vocari factis, ac plenè de omnibus, & singulis, quæ contra eandem Custodiam, aut ejusdem memorata Brevia petenda, tractanda, tentanda, aut decernenda sunt certioratis, & in scriptis informatis, ut se defendant, aut defensiones suas Apostolicæ Sedi exponi possint facere, ipsius Custodiæ pro tempore Custode, & Definitoribus, ac etiam prius de eisdem Cardinale Ord. pro tempore Protectore informato, cujus etiam partes erunt id ad notitiam dictorum Custodis, & Definitorum deducere, ut debeant audiri, & audiantur priusquam aliquid circa prædicta quomodolibet tractetur, petatur, tentetur, innovetur, aut fiat, seu decernatur, aut fieri, & decerni mandetur; Et ita in omnibus observari mandamus, non solum præmissis, sed etiam omni meliori modo. Dat. Romæ in Cancellariæ Apostolicæ Palatio die 1. Aprilis 1672. F. Cardinalis Barberinus Protector. Loco ✠ sigilli.

§. 3. Cum autem sicut eadem expositio subungebat prædicti exponentes præmissa quo firmius subsistant, Apostolicæ confirmationis No-

Tenor decreti Eminentiſſ. Protectoris.

firæ

Confirmatio
ejusdem De-
creti.

stræ patrocínio communiri summopere deside-
rent.

§. 4. Nos specialem ipsis Exponentibus gra-
tiam facere volentes, & eorum singulares per-
sonas, à quibusvis excommunicationis, suspen-
sionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sen-
tentis, censuris, & pœnis à jure, vel ab ho-
mine quavis occasione, vel causa latis, si qui-
bus quomodolibet innodata existunt, ad effe-
ctum præsentium dumtaxat consequendum ha-
rum serie absolventes, & absolutas fore cen-
sentes, Supplicationibus eorum nomine Nobis su-
per hoc humiliter porrectis inclinati, præin-
sertum memorati Francisci Episcopi Cardinalis, &
Protectoris Decretum auctoritate Apostolica te-
nore præsentium confirmamus, & approbamus,
illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur
adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti
defectus si qui desuper quomodolibet interve-
nerint, supplemus.

§. 5. Decernentes easdem præsentibus Litteras
semper firmas, validas, & efficaces existere, &
fore, suosque plenarios, & integros effectus
fortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spe-
ctat, & pro tempore spectabit inviolabiliter ob-
servari. Sicque in præmissis per quoscumque Ju-
dices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum
Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri
debere, ac irritum, & inane si secus super his
à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ig-
noranter contigerit attentari.

Derogatio
statutorum.

§. 6. Non obstantibus aliisque Constitutioni-
bus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quate-
nus opus sit, dicti Ordinis, etiam juramento,
confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate
alia roboratis statutis, & consuetudinibus, pri-
vilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostoli-
cis in contrarium præmissorum quomodolibet
concessis, confirmatis, & innovatis.

§. 7. Quibus omnibus, & singulis illorum
tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter
expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo
robore permanfuris, ad præmissorum effectum
hac vice dumtaxat specialiter, & expressè dero-
gamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub
Annulo Piscatoris die 8. Julii 1672. Pontifica-
tus Nostri Anno Tertio.

XIX.

Indulgentia pro Ecclesiis Ordinis Excalceatorum
Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Fratrum,
ac Monialium in die Commemorationis ejus-
dem Beatæ Mariæ Virginis, & Sanctorum
Andræ Corsini, Angeli Martyris, & Alber-
ti Confessoris.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

*Universis Christi fidelibus presentes Litteras
inspecturis salutem, & Apostolicam
benedictionem.*

Celestium munerum thesauros, quorum dis-
pensationem humilitati Nostræ credidit di-
vina dignatio, libenter erogamus, sicut ad fo-
vendam, incitandamque fidelium ergà Sanctos
in cælis cum Christo regnantes devotionem sa-
lubriter expedire in Domino arbitramur.

§. 1. Supplicationibus itaque Dilecti Filii mo-
derni Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum
Excalceatorum nuncupatorum Ordinis Beatæ Ma-
riæ Virginis de Monte Carmelo nomine Nobis
super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de
Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum

Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate
confissi.

§. 2. Omnibus, & singulis utriusque sexus
Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis
ac sacra communione refectis, qui aliquam ex
Ecclesiis tam Fratrum, quàm Excalceatorum
dicti Ordinis, quam Monialium Carmelitarum
Excalceatorum hætenus Erectis, & in posterum
quandocumque erigendis, ac ubicumque locor-
um existentibus die 16. Julii, aut Dominica
immediate sequenti, qua festum Commemora-
tionis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis de Monte
Carmelo celebratur, ac in S. Andræ Corsi-
ni Episcopi, & S. Angeli Martyris, ac Sancti
Alberti Confessoris, qui religiosam vitam in Or-
dine præfato professi fuerunt, festis diebus à
primis Vesperis usque ad occasum solis dierum
hujusmodi singulis annis devotè visitaverint, &
ibi pro Christianorum Principum concordia,
hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Eccle-
siæ exaltatione, pias ad Deum preces effude-
rint, plenariam omnium peccatorum suorum
indulgentiam, & remissionem misericorditer in
Domino concedimus. Præsentibus perpetuis fu-
turis temporibus valituris.

Pro Ecclesiis
totius Ord.

Perpetuis fu-
turis tempo-
ribus.

§. 3. Volumus autem, ut præsentium Lite-
rarum transumptis, seu exemplis, etiam im-
pressis, manu alicujus Notarii publici subscrip-
tis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica
constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique
adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur,
si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub
Annulo Piscatoris die 13. Julii 1672. Pontificatus
Nostri Anno Tertio.

Translatio Indulgentiæ à secunda Dominica Octo-
bris ad diem 2. ejusdem mensis pro die festo
S. Angeli Custodis concessa Archiconfraterni-
tati ejusdem Angeli Custodis in Urbe.

XX.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt Dilecti Filii
Officiales, & Confratres Archiconfraterni-
tatis sub invocatione Sanctorum Angelorum
Custodum de Urbe, quod inter cæteras Indul-
gentias, & peccatorum remissiones, ac pœni-
tentiæ relaxationes eidem Archiconfraterni-
tati per Sedem Apostolicam concessas omni-
bus, & singulis Confratribus, & Confratribus
dictæ Archiconfraternitatis verè pœnitentibus,
& confessis, ac Sacra Communione refectis,
qui Ecclesiam, seu Oratorium dictæ Archicon-
fraternitatis Dominica secunda mensis Octo-
bris, à primis Vesperis usque ad occasum solis
diei hujusmodi singulis annis devotè visitassent
& ibi pro Christianorum Principum concor-
dia, hæresum extirpatione, ac sanctæ Matris
Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces ef-
fudissent, plenaria omnium peccatorum suo-
rum Indulgentia, & remissio misericorditer in
Domino, auctoritate Apostolica concessa repe-
ritur.

Narratio In-
dulgentiæ.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio sub-
jungebat dicti Exponentes Indulgentiam hujus-
modi à dicta Dominica secunda Octobris ad diem
secundam ejusdem mensis, quæ per Decretum
Congregationis Venerabilium Fratrum Nostro-
rum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præposi-
torum à Nobis approbatum, pro festo eorum-
dem Sanctorum Angelorum Custodum assi-

gnata

Absolutio
à censuris.

gnata fuit transferri plurimum desiderent.

§. 2. Nos eorumdem Officialium, & Confratrum votis hac in re benignè annuere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes & absolutas fore censentes.

§. 3. Supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, Indulgentiam prædictam die Dominica secunda Octobris dictæ Archiconfraternitati concessam, ad diem secundam ejusdem mensis, servata tamen in reliquis omnibus Litterarum Apostolicarum desuper expeditarum forma, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò transferimus; utque Confratres, & Consores Archiconfraternitatis hujusmodi præmissa adimplentes, eandem prorsus Indulgentiam, & peccatorum remissionem die secunda mensis Octob. in posterum consequantur, quam consequerentur, si eadem præmissa die Dominica 2. mensis Octobris prædicti adimplerent, concedimus, & indulgemus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 28. Julii 1672. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XXI.

Confirmatio nonnullorum Decretorum pro afficiendis, & sepeliendis cadaveribus in Ecclesiis Regularium factorum.

C L E M E N S P A P A X .

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte Dilecti Filii Alphonsi de Alarcos Presbyteri Regularis Procuratoris Generalis Provinciarum Hispaniarum, & Indiarum Societatis Jesu, Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod eadem Congregatio die 7. Decembris 1640. ad instantiam Commissarii Curie Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum declaraverat, Parochos, & Presbyteros Terræ de Leverano, ac alios Diocesis Brundusini non posse accipere majorem elemosynam pro defunctis, qui sepelirentur in Ecclesiis dictorum Fratrum, quam accipiebant ab iis, qui sepeliebantur in Ecclesiis dictorum Parochorum, & Presbyterorum Secularium, & deinde 31. Augusti 1657. ad instantiam Fratrum Provinciæ Dalmatinæ ejusdem Ordinis declaraverat, functiones funerales super cadaveribus defunctorum quæ sepelirentur in Ecclesiis Regularium, postquam ipsa cadavera ad Ecclesias ipsorum Regularium pervenissent, ad eosdem Regulares, non autem ad Parochos pertinere. Similiterque declaraverat die 16. Decembris 1661. super controversiis, quæ inter Parochos Civitatis Placentinæ, & Monachos Monasterii S. Sixti Congregationis Casinensis Ordinis Sancti Benedicti occasione funerum erant exortæ; prout etiam die 17. Novembris 1671. ad instantiam Procuratoris Generalis dicti Ordinis Fratrum Minorum declaraverat, Parochis, qui associabant cadavera defunctorum, qui in Ecclesiis Regularium sepeliebantur, non licere ea occasione ingredi Ecclesias Regularium, sed ad ja-

nuas ipsarum Ecclesiarum dimittere debere cadavera hujusmodi, & solum posse benedicere, ac dare ultimum vale; officiaque, & alia munia, quæ in similibus fieri solebant, debere fieri à Regularibus, non autem à Parochis.

§. 1. Et in eadem expositione subjuncto, quod licet præfata dispositiones, seu declarationes essent adeò justæ, & militarent eadem rationes illas observandi circa cadavera, quæ sepeliebantur in Ecclesiis domorum, & Collegiorum dictæ Societatis Jesu, nihilominus assidue exoriebantur gravissimæ discordiæ, & scandala ex eo, quod Parochi illis stare nollent, in gravissimum præfata Societatis, & Christifidelium, qui post obitum sua cadavera in ipsius Societatis Ecclesiis sepeliri volebant detrimentum; Ideoque supplicato ut Congregatio præfata declararet supradicta Decreta, seu declarationes circa cadavera, quæ in Ecclesiis Domorum, & Collegiorum præfata Societatis Jesu sepelirentur, perinde observari debere, ac si ad instantiam ipsius Societatis emanassent.

§. 2. Emanavit ab eadem Cardinalium Congregatione Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet -- Sacra Congregatio Eminentissimum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, Oratoris precibus benignè indulgens, censuit dandas esse petitas declarationes sæpè aliàs editas, easque etiam in prænaratis Ecclesiis Societatis esse observandas, videlicet, Parochis in associatione, sive occasione associationis cadaverum non licere ingredi Ecclesias Regularium, sed teneri dimittere eadem cadavera ad januam Ecclesiarum, ibique solum posse benedicere, & dare ultimum vale: Officia verò, & alia munia, quæ in hujusmodi Monasteriis adhiberi solent, ab ipsis Regularibus peragi debere, non autem à Parochis. Episcopos, seu Ordinarios locorum permittere non debere, ut Parochi, aliique de Clero Seculari majorem elemosynam sibi attribui faciant ab hæredibus Defunctorum, qui in Ecclesiis regularium sepulturam sibi elegerint, quam percipere possent, si in Parochiali, seu alia ipsius Cleri Secularis Ecclesia sepeliri voluissent.

§. 3. Functiones funeralium super cadavera Defunctorum, quæ in Ecclesiis Regularium contingit sepeliri, postquam ad easdem Ecclesias pervenerint, ad ipsos Regulares, non ad Parochos pertinere, contrariis quibuscunque circa suprascripta omnia minimè obstantibus. Romæ 6. Maji 1672. P. Cardinalis Brancarius. Loco † sigilli. C. de Vecchis Archiepiscopus Athenarum.

§. 4. Cum autem, sicut præfatus Alphonsus Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi pro firmiori illius subsistentia Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocinio communiti summopere desideret: Nos specialem ipsi Alphonso gratiam facere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, Decretum præsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus; salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

§. 5. Decernentes easdem præsentibus Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, &

Absolutio
à censuris.Confirmatio
ejusdem Decreti.

fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obrinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & defini-ri debere; ac irritum, & inane, si secus su-per his à quoquam quavis auctoritate scien-ter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrarium.

Fides transumptorum.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contra-riis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem ut præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Secretarii d. Societatis, vel alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Præpositi Genera-lis ejusdem Societatis, vel alicujus personæ in Ec-clesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, tam in judicio, quam extrà illud, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 3. Augusti 1672. Pon-tificatus Nostri Anno Tertio.

XXII.

Editto del Sant'Offizio circa alcuni capi ap-partenenti alla Sagra Inquisitione.

Nomina Car-dinalium Ge-neralium In-quisitionum.

Noi Francesco Vescovo d'Osia Barberino, Francesco Maria Vescovo di Porto Brancaccio, Alderano del titolo di Santa Prassede Cybo, Pietro del tit. di S. Marco Ottobono, Lorenzo del tit. di S. Crisogono Imperiale, Francesco del tit. de' SS. Quattro Coronati Albizzi, Flavio del tit. di S. Maria del Popolo Chigi, Paluzzo del tit. de' SS. Dodici Apostoli Altieri, Cesare del tit. di S. Gio. avanti Porta Latina Raspone, Giacomo del tit. di SS. Gio. e Paolo Rospigliosi, Ludovico del tit. di S. Sabina Portocarreo, Gio. del tit. di S. Bernardo Bona, Federico del tit. di S. Agnete fuor delle mura Borromeo, Gasparo del tit. di S. Pudentiana Carpegna Preti, Decio di S. Eustachio Azzolino Diacono, per la misericordia di Dio della Santa Romana Chiesa Cardinali, in tutta la Republica Cristiana contro l'eretica pravità Generali Inqui-sitori dalla Santa Sede Apostolica specialmen-te deputati.

Disordine contro i buo-ni costumi.

Essendo a Noi per la continua esperienza manifesto, che molti per malizia, altri per inobedienza, ed altri per ignoranza, non sodisfanno all'obbligo, che hanno di denunziare al S. Offizio li delitti spettanti ad esso, e che perciò succedono gravissimi inconvenien-ti, ed errori, non solamente contro i buo-ni, e Cristiani costumi, ma ancora contro la Fede Cattolica. Noi per tanto, a' quali specialmente deve essere a cuore la gloria di Dio, la conservazione, & augumento della Fede Cattolica, e salute dell'anime, volendo provvedere a tanto disordine, con autorità Apostolica à Noi commessa, comandiamo in virtù di santa obediienza, e sotto pena di scomunica di lata sentenza, oltre l'altre pe-ne prescritte da' Sagri Canonici, Decreti, Co-stituzioni, e Bolle de' Sommi Pontefici, per tenore del presente Editto a tutte, & ciascu-na persona di qualunque stato, grado, e con-dizione, o dignità, così Ecclesiastica, come secolare, che frà il termine di un mese, dieci de'quali per il primo, dieci per il secondo, e dieci per il terzo termine perentorio, si deb-bano rivelare, e giuridicamente notificare al

Pena contro quelli, che non rivela-no.

Sant'Offizio, o vero a gli Ordinarii, tutti, e ciascuno di quelli, de' quali sappiano, o ab-bino avuto, o averanno notizia.

§. 1. Che siano Eretici, o sospetti, o diffama-ti d'Eresia, o credenti, o fautori, o difen-sori loro, o abbino aderito, o aderiscano a' riti de' Giudei, o Maumettani, o de' Gentili, o abbino apostatato dalla S. Fede Cristia-na.

I fautori d'eresia, e simili.

Maghi, & incantatori.

§. 2. Che abbino fatti, o faccino atti, da' quali si possa argomentare patto espresso, o tacito col Demonio, esercitando incanti, ma-gie, sortilegj, porgendoli suffomigj, incen-si, per trovar Tesori, ed altri intenti, chie-dendo da lui risposte, ed invocandolo, ed a quest' effetto promettergli obediienza, e con-sacrargli pentacoli, libri, spade, specchi, o altre cose, nelle quali intervenga il nome, ed opera sua.

Negromanti o inventori de' tesori.

§. 3. Che si siano ingeriti, o ingeriscano in far esperimenti di negromanzia, e di qualsi-sia sorte di Magia, con entrare ne' circoli, far l'esperimento della Caraffa, del Crivello per trovare i medesimi Tesori, cose nascoste, rubbate, o perdute, o fare altre simili, e su-perfiziose azioni ad altri fini, massime con abuso de' Sacramenti, o di cose sagre, o bene-dette.

O tengono libri eretici di magia.

§. 4. Che senza licenza dovuta ritenghino scrit-ti, che contenghino Eresie, o libri d'Eretici, che trattino ex professo di Religione, o che gli abbino letti, o tenuti, o stampati, o fatti stampare, o li leggano, tengano, o stampino, facino stampare, introducano, o difendano sotto qualsivoglia pretesto, o colore.

§. 5. Che abbino libri di Negromanzia, Ma-gia, o continenti incantesimi, sortilegj, e si-mili superstizioni, massime con abuso di cose sagre.

Religiosi, che pigliano moglie, o ritengono due mogli, o pure mariti.

§. 6. Che contro il voto solenne fatto nella professione, in qualsivoglia Religione appro-vata, o dopo aver preso l'Ordine sagro abbia contratto, o contragga matrimonio.

§. 7. Che vivendo la prima Moglie, pigli la seconda, o vivendo il primo marito, pigli il secondo.

Sollecitanti in confessione bestemmiatori.

§. 8. Che contro i Decreti, e Costituzioni Apostoliche, abbino abusato, o abusino il Sacramento della penitenza, servendosi della Confessione, o Confessionario, a fini dishone-sti, sollecitando in essi i Penitenti ad turpia, ed avendo con essi discorsi di cose illecite, e non convenienti al fine, per il quale è stato instituito.

§. 9. Che abbino proferito, o proferiscano bestemmie eretiche contro Dio, e la Beatissima Vergine, e Santi, o proceduto a qualche atto di offesa, e dispregio contro l'Immagini, o figure rappresentanti il medesimo.

Conventicole.

§. 10. Che abbino tenute, o tenghino occul-te conventicole, o radunanze in pregiudizio, o dispregio, o contro la Religione.

Seduttori de' Cristiani.

§. 11. Che abbia indotto qualche Cristiano ad abbracciare il Giudaismo, o altra setta contraria alla Fede Cattolica, o impedito i Giudei, o Turchi a battezzarsi.

Falsi celebri.

§. 12. Che non essendo ordinati Sacerdoti, si abbino con sacrilego ardore usurpato, o si usurpino di celebrar Messa, ancorche non abbino proferito le parole della Confezzazio-ne, ed abbiano presunto di ministrare il Sagra-mento della Penitenza a Fedeli di Cristo, an-corche non si sia venuto all'atto dell'Assoluzione.

Non relevando non possono esser assoluti.

§. 13. Inoltre si dichiara, che quelli, i quali non denunciaranno, come si ordina col presente Editto, non possono essere da alcuno assoluti, se non dal S. Offizio, doppo che averanno in esso giuridicamente rivelato i delinquenti, al-che non possono sodisfare con bollettini, o let-

tere

Col presente editto non si deroga ad altri.

tere senza nome, e cognome dell' Autore, o altri modi incerti, de' quali non si tiene conto alcuno nel Santo Tribunale.

§. 14. Si dichiara anche, che con la sudetta espressione de' casi di sopra da Noi specificati da rivelarsi, non si escludano gl' altri casi spettanti al Sant' Offizio, che per altro sono compresi ne' Sagri Canoni, Costituzioni, e Bolle de' Sommi Pontefici; nè meno col presente Editto s'intenda derogato all' altre provisioni Canoniche, Apostoliche, & a gl' altri Editti degli Ordinarii, & Inquisitori.

§. 15. Ed a fine, che del presente Editto non si possa pretendere ignoranza, comandiamo, che sia affisso per i luoghi soliti di Roma, e si notificati alli Vescovi delle Città vicine a Roma, e si notificati alli Vescovi delle Città vicine a Roma, nelle quali non sono Inquisitori, acciò lo pubblicino, & ordinino, che li Parochi della loro Diocesi lo leggino ogn' anno la prima Domenica dell' Avvento, e la prima Domenica di Quaresima; il che parimente vogliamo, che si facci dalli Parochi, e Regolari di Roma nelle loro Chiese in tempo, che si troverà in esse congregato maggior numero di Popolo, e poi farne attaccare alle porte delle loro Chiese, e Sacrestie di esse un' esemplare del medemo per osservare quanto in esso si ordina. Dal Palazzo del Sant' Offizio questo di 21. Settembre 1672.

Franciscus Riccardus Sanctæ Romanæ, & Universalis Inquisitionis Notarius.

Loco † Sigilli.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcentesimo septuagesimo secundo, Indiæ. 10. die verò 24. mensis Septembris, Pontific. autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis, divina providentia Pape X. anno tertio, supradictum Editum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, ac in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Jo. Antonium Bertarellum Sanctissimi D. N. Pape, & Sanctissimæ Inquisitionis Cusorem.

XXIII.

Concessio, & Indultum eorum, quæ pro totali stabilimento, & recto gubernio Custodiæ S. Petri de Alcantara in Regno Neapolitano Fratrum Discalceatorum Hispaniæ Ordinis Minorum de Observantia nuncupatorum decernuntur.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Pastoralis Officii, quod auctore Deo gerimus sollicitudo Nos admonet, ut paternam Christianissimum, qui è fluctibus sæculi in arctioris Religionis portum confugerunt, curam gerentes illorum statui, & felici progressui quantum Nobis ex alto conceditur providere studeamus.

Preces pro Custodia S. Petri de Alcantara.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Custos, & Fratres Custodiæ S. Petri de Alcantara in Regno Neapolitano Fratrum Discalceatorum Hispaniæ Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, quòd cum eadem Custodia per ternas Apostolicas in simili forma Brevis Litteras erecta, & stabilita reperiat, ipsaque Custodia tanquam ex Reformatione Fratrum Discalceatorum Hispaniæ, vigore concessionis, & ordinationis Apostolicæ juxta constitutiones, statuta,

& particulares ceremonias, & usus ejusdem reformationis gubernari debeat, ac omnibus gratiis, & privilegiis, dictæ Reformationi ab Apostolica Sede concessis & in futurum concedendis gaudeat, ipsi Exponentes nonnulla, quæ pro totali stabilimento, ac conservatione, & recto gubernio ejusdem Custodiæ necessaria esse visa sunt à Nobis statui, & ordinari plurimum desiderant.

§. 2. Nos igitur dictos Exponentes specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præmissorum dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, audita Venerabilis fratris nostri Francisci Episcopi Ostien. S. R. E. Cardinalis Barberini nuncupati dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, ac dilecti filii Francisci Mariæ Rhini de Politio Ministri Generalis ejusdem Ordinis, qui preces dictorum Exponentium, utpotè veritati, ac rationi innixas, & in quibus nullum latet inconveniens, imò per quas exauditas multorum inconvenientium occasio maturè præcideretur, exaudiri posse existimant, relatione, ut Custodia præfata Familiæ Ultramontanæ dicti Ordinis unita, & aggregata remaneat, & eas tantum Constitutiones Apostolicas, & Decreta Congregationum S. R. E. præfata Cardinalium quas, & quæ Provinciæ Fratrum Discalceatorum Hispaniæ Ordinis prædicti observare tenentur, & observant, non autem illas, & illa, quæ pro Familiæ Cismontana Italiæ ejusdem Ordinis dumtaxat emanarunt, quippe peculiari eorumdem Fratrum Discalceatorum vivendi modo, & Constitutionibus quibus ex dictæ Sedis ordinatione gubernantur, necnon privilegiis dictæ Reformationi per Sedem eandem concessis, quibus dicta Custodia fruitur, contrarias, & contraria, ad quorum, & quorum observantiam præfata Provinciæ Fratrum Discalceatorum non tenentur, nec illas, & illa proinde observant, & præsertim circa receptionem Novitiorum pariformiter observare teneantur.

Absolutio à censuris.

Quibus subjiçatur superioribus, & quomodo.

§. 3. Et consequenter Custodia ipsa de cætero non subiaceat Commissario Generali Italiæ, licet ita in Litteris ejus erectionis ordinatum fuerit, sed illius vice quando Minister Generalis Ordinis præfati ex Familiæ Ultramontana electus fuerit, eadem Custodia Procuratori Generali ejusdem Ordinis Hispano immediatè subiecta remaneat; & dum Minister Generalis ex Familiæ Cismontana electus, ac extra Italiam fuerit, Commissario Generali Curie Ordinis præfati itidem Hispano subiaceat.

§. 4. Nec ad eandem Custodiam mitti possunt Visitatores Commissarii, aut Delegati causarum ex Fratribus de Observantia, vel Reformationis, sed tantum ex Fratribus supradictæ Reformationis Fratrum Discalceatorum Hispaniæ juxta privilegia illi concessa: Ac demum, ut Custos dictæ Custodiæ pro tempore existens ad Congregationem Generalem intermediam dicti Ordinis quando in Hispania, non autem quando in Italia celebrabunt proficisci possit, & debeat; in eaque voti, sive suffragii prærogativam habeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & ordinamus, ac concedimus, & indulgemus.

Quam prærogativam habeat Custos.

§. 5. Decernentes easdem præsentis Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sorti,

Decretum irritans.

tiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his, à quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogatio.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 24. Septembris 1672. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XXIV.

Decretum quod in Congregationibus Ordinis S. Benedicti per Galliam & Hispaniam suffragium Abbatis ubicumque fuerit prævaleat in paritate votorum.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Dionysius Mantilla Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ, & per substitutionem etiam Galliarum, Ordinis Cisterciensis, quod licet ex Regula S. Benedicti, quam Monachi dicti Ordinis profitentur, Monachi ad consilium vocati non habeant etiam in gravioribus causis votum decisivum, sed tantum consultivum ut constat ex Capitulo de adhibendis ad consilium Fratrum, ubi sic habetur. Quoties aliqua præcipua agenda sunt in Monasterio, convocet Abbas omnem Congregationem, & dicat ipse unde agitur, & audiens consilium Fratrum tractet apud se, & quod utilius judicaverit, id faciat. Sic autem dent Fratres consilium cum omni humilitatis subjectione, ut non præsumant procaciter defendere, quod eis visum fuerit, sed magis in Abbatis pendeat arbitrio, & quod salubrius esse judicaverit ei cuncti obediant. Et in explicatione hujus tertii Capituli sit praxis observata, & stabilita per Constitutiones auctoritate Apostolica approbatas in Congregationibus S. Benedicti tam Hispaniæ, quam Galliarum, quod Abbates dictarum Congregationum suffragium qualificatum habeant tam in receptione, & approbatione Novitiorum, quam in aliis agendis, ita scilicet, ut in deliberationibus, illa sententia prævaleat, ejusque conclusioni assentiantur omnes, cui fuerit suffragiorum pluralitas supra mediocritatem, aut in æqualitate, à qua stet Abbas: Ac in plerisque aliis Regule præfate Capitulis concedatur Abbatibus plena, & absoluta facultas agendi, illiusque præceptis omnes obedire, & agenda ab illius arbitrio pendere debere caurum reperitur, nihilominus solent aliqui Abbates dicti Ordinis Cisterciensis in receptionibus Novitiorum tam ad habitum, quam ad professionem stare majori parti suf-

fragiorum, licet habito consilio decisio ab illis pendeat, ut ex Regula patet.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio sub-
jungebat in Congregationibus Monachorum Ordinis S. Benedicti tam Galliarum, quam Hispaniarum Abbates qualificatum, seu duplex suffragium habeant, ita ut quando suffragia sunt paria si sex in una, & sex in altera parte inveniuntur, etiam numerato suffragio Abbatis, illa pars prævaleat, & censeatur major, executionique proinde mandanda sit pro qua stat Abbas tanquam Præfatus, præfatus verò Dionysius Procurator Generalis simile qualificatum, seu duplex suffragium Abbatibus præfati Ordinis Cisterciensis à Nobis concedi summopere desideret.

§. 2. Nos ipsius Dionysii Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter oblati inclinati, de Venerabilium fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum & Regularium Præpositorum, consilio, quod in posterum quomodocumque deliberationes capitulares in Monasteriis Ord. præfati Cisterciensis habendæ sint, ea pars in paritate suffragiorum prævalere, & præferri debeat, cui Abbas Monasterii consensus sui prærogativam superaddere voluerit auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, atque decernimus.

§. 3. Decernentes pariter ipsas præsentis Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime, & inviolabiliter observari. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit dicti Ordinis Cisterciensisque Monasteriorum quorumcumque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

Quibus omnibus, & singulis illorum tenores pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut ipsarum præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem profus fides ubique adhibeatur in iudicio & extrà illud, quæ adhiberetur præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 28. Septembris 1672. Pontificatus Nostri Anno tertio.

Suffragium
Abbatum in
Hispania &
Gallia.

Abolutio à
censuris.

Consensus
Abbatis qui-
bus præva-
leat.

Decretum
irritans.

Derogatio
Constitutio-
num in con-
trarium.

Præs-

XXV.

Præceptum in Capuccinos Custodiæ Navarrae audeant Conventum, seu domum ædificare in loco Vianæ Calaguritanæ Diœcesis, & perpetuum super hoc silentium eis impostum.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

ALIAS fel. record. Alexandro VII. Prædecessori nostro pro parte tunc existentium Fratrum Conventus Oppidi Civitatis nuncupati de Viana Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum Calaguritan. Diœcesis exposito, quod cum antea tunc existentes Fratres Cappuccini Custodiæ Navarrae novum Conventum eorum Ordinis in dicto Oppido erigere prætendentes, hospitium ibidem de facto aperuissent, sed deinde per duos Episcopos successores semper rejecti fuissent, etiam prævia sententia definitiva, Congregatio tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad quam causa hujusmodi devoluta reperiebatur, partibus auditis, & dilecto filio Nostro Marcello ejusdem S. R. E. Cardinalis Sanctacrucio nuncupato referente, re maturè examinata, & discussa, injunxerat, & præceperat memoratis Fratribus Cappuccinis Custodiæ Navarrae, eorumque Superioribus ad quos spectabat, ne in prædicto loco Vianæ Conventum, aut hospitium, sive sub quovis titulo domum permanentem ullo modo fundare, & retinere auderent, aut præsumerent, sed juxta tenorem sententiæ ab Ordinario Calaguritano dat. sub die 24. Maji 1660. seu alio veriori tempore ab hospicio jam, ut dicebatur, aperto, & retento omninò discederent.

§. 1. Ut autem hujus decreti executioni tutius caveretur, eidem Ordinario commiserat, ut eosdem Capuccinos quatenus parere recusarent, sub censuris, aliisque sibi benevisis penis cogeret, & compelleret, in contrarium non obstantibus quibuscumque, & aliis prout in ipsius Congregationis decreto desuper die 17. Novembris 1662. emanato dicebatur contineri: & subindè reposita causa die 19. Septembris 1664. eadem Congregatio decretum prædictum confirmaverat, perpetuumque eisdem Fratribus Capuccinis silentium imponendum esse decreverat, & postmodum concessa rursus dictis Fratribus Capuccinis nova audientia super articulo, An esset locus præsentæ foundationi novi Conventus in dicto Oppido Vianæ die 16. Januarii 1665. resolutum fuerat, non esse locum foundationi, idque ad relationem prædicti Marcelli Cardinalis; verum illo absente die 12. Martii subsequenti, iidem Fratres Capuccini inscis exponentibus supradictis extorserant à prædicta Cardinalium Congregatione licentiam erigendi dictum novum Conventum accedente licentia Ordinarii. Et in eadem expositione subjuncto, quod dicti exponentes successivè, nempe die 24. Novembris ejusdem anni 1665. recursum ad ipsum Alexandrum Prædecessorem in ejus Signatura gratiæ super præmissis habuerant, cupiebantque juxta resolutionem, utraque parte informante, in eadem Signatura captari, causâ hujusmodi finem imponi.

§. 2. Idem Alexander Prædecessor supplicationibus eorumdem exponentium nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, prædictos Fratres Capuccinos, super præsentâ fun-

datione Conventus, seu Hospitii in loco Vianæ Calaguritan. Diœcesis amplius non audiri, auctoritate Apostolica mandavit, ac decrevit, eisdemque perpetuum desuper silentium imposuit, & alias prout in ipsius Alexandri Prædecessoris Litteris desuper die 3. Septembris 1665. in simili forma Brevis expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus uberius continetur.

§. 3. Cum autem sicut dilecti filii Fratres Minores de Observantia nuncupati supradicti Conventus Oppidi Vianæ Nobis nuper exponi fecerunt, prædicti Fratres Capuccini die 30. Decembris proximè præteriti sub nomine dilectorum filiorum Capituli Ecclesiæ, & Magistratus Secularis dicti Oppidi Vianæ nemine citato, nec audito, obtinuerint à Nobis rescribi Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. prædictæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ, ut ejus arbitrio non obstant. clausulis in dictis Alexandri Prædecessoris Litteris appositis, posset iterum hujusmodi negotium examinari, & definiti; Et in executionem rescripti hujusmodi eadem Congregatio Venerab. Fratrum moderno Episcopo Calaguritan. scribi mandaverit, ut informationem super his ad ipsam Congregationem transmitteret; licet autem transmissa per eundem Episcopum nova relatio memoratis Fratribus Capuccinis favorabilis prætendatur, nullo tamen modo attendenda videatur, quippe quæ aliis duabus relationibus antecessorum Episcoporum, eorumque sententiæ definitivæ, ac probationibus judicialibus in processu causæ, & causarum hujusmodi contentis, & insertis adversetur. Et propterea exponentes prædicti perpetuum eisdem Fratribus Capuccinis silentium de novo imponi, tandemque hujusmodi dispendiosas, & scandalosas lites finire summopere desiderant.

§. 4. Nos easdem lites penitus, & omninò dirimere, ac tollere, ipsosque exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa laus, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præmissorum dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium, qui suprascriptum præsentæ foundationis negotium iterum examinarunt, atque discussurunt, ac desuper prædicti moderni Episcopi Calaguritan. relationem, & partes informantes audiverunt, consilio, decreta ab eorumdem Cardinalium Congregatione, aliàs ad favorem Fratrum Minorum de Observantia dicti Conventus de Viana emanata, & in prædictis Alexandri Prædecessoris Litteris die 3. Septembr. 1666. expeditis relata in quibus ipsa Cardinalium Congregatio persistendum esse die 19. Augusti proximè præteriti decrevit, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus; illisque inviolabilis observantiæ & Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac perpetuum prædictis Fratribus Capuccinis silentium super præmissis imponimus, ipsosque Fratres Capuccinos circa hujusmodi foundationis petitionem non esse amplius audietos harum serie eadem auctoritate decernimus, & declaramus.

§. 5. Decernentes pariter ipsas præsentis Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro-

Abolutio à censuris.

Decretum de perpetuo silentio Capuccinorum.

Præceptum Congregat. Regular. sub Alex. VII.

Nova audientia pro Capuccinis.

Iterum inhibentur.

tempore spectabit, inviolabiliter observari, & illis respectivè plenissimè suffragari.

§. 6. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis.

§. 8. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes illis aliàs in suo robore permanfuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 30. Septembris 1672. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XXVI.

Constitutio Abrogationis omnium Indulorum, seu Privilegiorum personalium Fratibus Ordinis Minorum de Observantia, & Reformatorum, seu Strictioris Observantia, à quibusvis quoquomodo contrà, & præter ejusdem Ordinis Constitutiones concessorum.

C L E M E N S P A P A X .

Ad perpetuam rei memoriam.

Sacrosancti Apostolatus Officium, quod inscrutabilis Divinae Sapientia, atque Clementia altitudo humilitati nostræ meritis licet, & viribus longè impari committere dignata est, salubriter exequi jugi vigilantia satagentes, in eam præcipuè curam sollicitis studiis incumbimus, ut Christifideles Altissimi obsequiis sub suavi Religionis jugo mancipari, sublatis iis, quæ regulari eorum observantia, atque disciplina detrimentum adferre noscuntur, juxta regularia eorum Instituta prosperè dirigantur, illisque firmiter insistentes, multiplicibus, in dies, benedicente Domino, proficiant incrementis.

Abusus Indulorum.

§. 1. Cum itaque (sicut accepimus) in Ordine Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia, & Reformatorum, seu strictioris Observantia nuncupatorum, introductus fuerit abusus, ut passim Fratibus indulta voti perpetui, aliaque privilegia personalia concedantur; Ex quo magnum relaxationi ostium aperitur, & gravissimum paupertati, & humilitati, quas dictus Ordo proficitur nocumentum infertur.

§. 2. Nos, qui regularem disciplinam ubique vigere & omnem illius relaxationis viam præcludi summopere cupimus, de opportuno remedio, quantum cum Domino possumus, providere volentes, ac fel. rec. Urbani Papæ Octavi Prædecessoris Nostri inherentes vestigiis, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine, omnia, & quæcumque indulta, seu privilegia personalia, quomodocumque nuncupata, quibusvis dicti Ordinis Fratibus cujuscumque dignitatis, qualitatis, & conditionis existant (Charissimorum in Chri-

sto filiorum nostrorum Regis Romanorum in Imperatorem electi, ac aliorum Regum Concionatoribus, & Confessariis dumtaxat exceptis) quocumque titulo, prætextu, causa, & occasione, & ad cujusvis instantiam, & supplicationem tam à Nobis, & Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, ac quibusvis S. R. E. Cardinalium Congregationibus, quam etiam à Venerabili fratre Nostro Francisco Episcopo Ostien. ejusdem S. R. E. Cardinale Barberino nuncupato, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectore, aliisque ejusdem Ordinis Protectoribus, ac à quibuslibet Ordinis hujusmodi Superioribus hæcenus quoquomodo contra, & præter regularia Ordinis prædicti Instituta, & Apostolicas Constitutiones concessa, harum serie perpetuò revocamus, annullamus, cassamus, abrogamus, & abolemus, illaque perpetuò revocata, cassata, abrogata, & abolita, viribusque, & effectu vacua fore, neminique ullatenus suffragari, neque de cætero à quoquam concedi posse; sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Casuarum Palatii Apostolici Auditores, ubique judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

§. 3. Mandantes propterea in virtute sanctæ Obedientia, ac sub excommunicationis, privationisque suorum officiorum, ac vocis activa, & passiva pœnis eo ipso incurrendis, dilectis filiis Ministro, ac Vicario, seu Commissario Generalibus, & Ministris Provincialibus, aliisque dicti Ordinis Superioribus, ut quamprimum præsentibus nostræ Litteræ ad eorum notitiam pervenerint, omnes, & singulos Patres, & Fratres Ordinis hujusmodi similia Indulta, seu privilegia habentes, illo eo ipso privatos, & spoliatos esse declarent, nec quemquam illis uti sinant, vel permittant, inobedientes quolibet, & rebelles opportunis juris, & facti remediis juxta regularia ejusdem Ordinis statuta, Apostolica auctoritate confirmata, omni, & quacumque appellatione, reclamazione, & recursum remotis compescendo.

Pœnis contra inobedientes.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Litteris Apostolicis super concessione, seu confirmatione concessionis privilegiorum hujusmodi emanatis, aliisque ordinationibus & constitutionibus Apostolicis, nec non dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis etiam motu, & scientia, & potestatis plenitudine paribus in genere, vel in specie, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis.

Derogatio contrariorum.

§. 5. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volu-

Volumus autem, ut earumdem præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ ipsi præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 7. Octobris 1672. Pontificatus Nostri Anno tertio.

XXVII.

Declaratio circa jus conferendi habitum Tertii Ordinis S. Francisci competens tantum Fratribus ejusdem Tertii Ordinis nationis Gallicanæ, & Cappucinis ejusdem Nationis excludens.

C L E M E N S P A P A X .

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Tertii Ordinis S. Francisci Congregationis Gallicanæ, quod licet Congregatio Venerab. Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, in controversia inter ipsos exponentes ex una, ac dilectos pariter filios Fratres Ordinis Minorum ejusdem S. Francisci Cappucinatorum nuncupatorum in Regno Galliarum degentes ex altera partibus, circa jus conferendi habitum Tertii Ordinis Sancti Francisci utriusque sexus personis secularibus, easque dirigendi vertente, die 13. Martii proximè præteriti, partibus pluries auditis decrevisset, ut Fratres Cappucini præfati ab hujusmodi habitus collatione, & directione penitus abstinere, nihilominus dilecto etiam filio Procuratore Generali dicti Ordinis Fratrum Cappucinatorum conquirente, se in iuribus suis sufficienter audium non fuisse, eadem Cardinalium Congregatio die 20. ejusdem mensis mandavit ab expeditione sui decreti hujusmodi superfederi, utque dictus Procurator Generalis qualdam provisionales in simili forma Brevis Litteras, quas à recol. mem. Clemente Papa IX. Prædecessore Nostro ad præfati Ordinis Fratrum Minorum Cappucinatorum favorem emanasse asserbat, partibus communicaret.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, præfatus Procurator Generalis id non præsterit, nihilque habeat quod pluries, & in diversis contradictoriis tam coram præfata, quam coram altera nempe Venerabilium Fratrum Nostrorum ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Cons. Tridentini Interpretum Congregationibus non fuerit aliàs à dd. Fratribus Cappucinis productum; & propterea dicti Exponentes, ut hujusmodi controversiæ jam toties, & tam solemniter decisa, & novissimè coram primodicta Cardinalium Congregatione ter expositæ, finis tandem imponatur, ac alia quinque Decreta à præfatis duabus Cardinalium Congregat. respectivè contra præfatos Fratres Cappucinos emanata, nec non desuper expeditæ pariter in forma Brevis Litteræ Apostolicæ observentur, opportunè sibi in præmissis à Nobis provideri, & ut infra indulgeri summo perè desiderant.

Decretum.

§. 2. Nos specialem ipsi exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus

quomodolibet innodata existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum, qui partibus auditis in Decreto aliàs, videlicet dicta die 13. Maji proximè præteriti edito persistendum esse censuerunt, consilio, præfatis Fratribus Minoribus Cappucinis nuncupatis, ne in posterum in admittendis mulieribus ad habitum Tertii Ordinis S. Francisci, sive in ipsi dirigendis se ingerant auctoritate Apostolica tenore præsentium interdiximus, ac prædictis Fratribus Cappucinis perpetuum super præmissis silentium imponimus.

§. 3. Decernentes easdem præfatas Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissimè suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indulgiis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

§. 5. Quibus omnibus, & singulis illorum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes illis aliàs in suo robore permansuris ad præsentium effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Octobris 1672. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Confirmatio Decreti Clementis IX. super unionis dissolutione Congregationum Eremitarum Camaldulensium, Montis Coronæ, & aliarum nationum cum comminatione pœnæ, & censurarum.

XXVIII.

C L E M E N S P A P A X .

Ad perpetuam rei memoriam.

AD pastoralis dignitatis fastigium nullo licet meritorum nostrorum suffragio, per ineffabiles divinæ bonitatis divitiæ evedti, ea quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostri stabilindæ inter religiosos viros à seculi turbis segregatos, & Altissimi obsequiis sub laudabili strictioris observantiæ instituto adductos tranquillitatis studio, sapienter disposita esse noscuntur, ut firmiora sint, & serventur exactius Apostolici præsidii nostri patrocinio libenter corroboramus, illisque ne temerario cuiusquam ausu violentur, novas sanctiones adjungimus, sicut volens in Domino rationi esse consentaneum.

§. 1. Alias siquidem cum inter Eremitas Camaldulenses Nationis Etruriæ sub nomine Congregationis Eremi Sacræ ex una, ac Nationum

1672.
Controver-
sæ inter
Congregat.
Eremitarum
nationum.

Status Nostri Ecclesiastici, Domini Veneti, Regni Neapolis, Poloniæ, & Germaniæ sub nomine Congregationis Montis Coronæ respectivè militantes ex altera, necnon illos Nationis Pedemontanæ ex alia partibus variæ controversiæ exortæ, & suscitæ fuissent, fel. record. Clemens Papa IX. Prædecessor Noster motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione suis, deque Apostolicæ potestatis plenitudine unionem, annexionem, & incorporationem Eremitarum Camaldulensium Etruriæ, sive Provinciæ Aretinæ, ac Congregationis Montis Coronæ, earumque respectivè Eremitarum, Monasteriorum, membrorum, & aliorum locorum regularium invicem, uniusque Congregationis ex illis sic unitis, annexis, & incorporatis erectionem, & institutionem dudum à rec. mem. Urbano PP. VIII. prædecessore pariter Nostro factas, necnon aliam unionem, sive incorporationem Eremitarum Camaldulensium propè Taurinum sitæ, una cum aliis Eremitis, domibus, & locis ab ea dependentibus, sive quoquo modo ad illam pertinentibus ad præfatam Congreg. Camald. Montis Coronæ pridem factam, & ab eodem Urbano prædecessore confirmatam revocavit, dissolvit, irritavit, & annullavit, ac Nationes præfatas ab invicem separavit, easque ad formam regiminis, quo ante uniones respectivè gubernabantur, reduxit, & alias prout uberius continetur in ipsis Clementis Prædecessoris Litteris desuper in simili forma Brevis expeditis tenoris, qui sequitur, videlicet.

Tenor dd. Litterarum Clementis IX.

§. 2. Clemens Papa IX. ad perpetuam rei memoriam. Illius, qui charitas est, & Deus pacis, vices, licet immeriti gerentes in terris ad ea peculiare vigilantie Nostræ curas libenter convertimus, per quæ religiose Christianifidelium, qui abnegantes semetipsos divinis obsequiis sese sub suavi arctioris, atque severioris disciplinæ jugo devoverunt, quieti consulatur, prout matura deliberatione adhibita salubriter expedire in Domino arbitramur. Dudum siquidem fel. rec. Urbanus Papa VIII. Prædecessor Noster, certis tunc expressis causis adductus Eremitarum Camaldulensium Etruriæ, sive Provinciæ Aretinæ, ac Congregationem Montis Coronæ Ordinis Camaldulensis, earumque respectivè Eremitas, Monasteria, membra, & alia loca Regularia ab eis dependentia invicem perpetuò univit, annexit, & incorporavit, ac ex eis omnibus sic unitis, annexis, & incorporatis unicam dumtaxat Congregat. non amplius Montis Coronæ, sed Eremitarum Camaldulensium de cætero nuncupandam, cujus caput esset præfata Eremitarum Camaldulensium Etruriæ, similiter perpetuò erexit, & instituit. Ac insuper idem Urbanus Prædecessor unionem, & incorporationem Eremitarum Camaldulensium in Montibus propè Civitatem Taurin. sitæ una cum aliis Eremitis, & domibus, & locis ab ea dependentibus, sive quoquo modo ad illam pertinentibus præfata Congregationi Camaldulens. Montis Coronæ sub certis tunc expressis conditionibus factas autoritate Apostolica approbavit, & confirmavit, & alias prout in binis ipsis Urbani Prædecessoris Litteris desuper in simili forma Brevis die 8. Octobris 1634. & die 8. Augusti 1635. respectivè expeditis, quarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

Narratio Brevis Urb. VIII.

§. 3. Cum autem (sicut accepimus) subinde inter dilectos filios Eremitas Camaldulenses illos nimirum nationis Etruriæ, qui militant sub nomine Congregationis Eremitarum Sacræ ex una, & illos Nationum Status Nostri Ecclesiastici, Domini Veneti, Regni Neapolis, Polo-

niæ, & Germaniæ, qui olim militabant sub nomine Congregationis Montis Coronæ ex altera, ac illos Nationis Pedemontanæ ex alia respectivè partibus, variæ differentiæ, ac controversiæ exortæ, & suscitæ fuerint: Nos pro commissa Nobis cælestis pastoralis officii cura opportuno hujusmodi dissidiis remedium adhibere, & fraternæ charitatis amonitatem inter Eremitas præfatos quantum cum Domino possumus restituere atque firmiter solidare cupientes, de Ven. Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui controversias, & differentias præfatas ex commissione rec. mem. Alexandri Papæ VII. Prædecessoris pariter Nostri, mature, ac diligenter examinarunt, & perpenderunt, consilio: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine unionem, annexionem, & incorporationem Eremitarum Camaldulensium Etruriæ, sive Provinciæ Aretinæ, ac Congregationis Montis Coronæ earumque respectivè Eremitarum, Monasteriorum, membrorum, & aliorum locorum Regularium præpositorum invicem, uniusque Congregationis ex illis sic unitis, annexis, & incorporatis erectionem, & institutionem à memorato Urbano Prædecessore factas, necnon alteram unionem, sive incorporationem Eremitarum Camaldulensium in Montibus propè Taurinum sitæ una cum aliis Eremitis, domibus, & locis ab ea dependentibus, sive quoquo modo ad illam pertinentibus ad præfata Congregationem Camaldulens. Montis Coronæ factam, & ab eodem Urbano Prædecessore confirmatam, ut præfertur, & prout illas respectivè concernunt emanatas desuper ipsius Urbani Prædecessoris Litteras præfatas ex nunc tenore præsentium revocamus, dissolvimus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omninò vacuamus, ac ex nunc revocatas, dissolutas, irritas, & annullatas, viribusque, & effectu vacuas esse, & fore, decernimus & declaramus, necnon nationes præfatas ab invicem separamus, easque ad formam regiminis, quomodo ante uniones hujusmodi respectivè gubernabantur reducimus.

§. 4. Præterea dilecto filio Nostro Petro ejusdem S. R. E. Cardinali Vidono nuncupato Ordinis hujusmodi apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectori per eandem præsentem motu pari committimus, & mandamus, ut cuilibet ex dictis Nationibus leges, & consuetudines antiquas ex laudabili earum instituto autoritate Nostra Apostolica statuatur, exacteque observari faciat, jus unicuique tribuat, causas, & lites decidat, & terminet, cæteraque faciat, quæ ad majorem Dei cultum, & gloriam, ac dictarum Nationum tranquillitatem conducere arbitrat: Nos enim ipsi Petro Cardinali, & Protectori quancumque necessariam, & opportunam ad præmissa facultatem harum serie motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus tribuimus, & impartimur.

§. 5. Decernentes easdem præsentibus Litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod Eremitæ præfati, & alii quilibet in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiam si cujusvis status, Ordinis, conditionis, præminentie, & dignitatis, aut alias specialis, & individua mentione digni existant, illis non consenserint, seu ad ea citati, vocati, & auditi, aut causæ propter quas ipsæ præsentibus emanaverint adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, vel ex alia quacumque quantumvis legitima, pia, & privilegiata

1672.
Controver-
sæ exortæ.

Facultas Protectoris super litteris & constitutionibus.

causa,

causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, vel interesse habentium consensus, alioue quolibet quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retrahari, ad terminos juris reduci, aut in controversiam revocari, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se iurare posse, sed ipsas præsentis Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari; Sicque, & non aliter in præmissis per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ præfatæ Cardinales etiam de latere Legatos dictæ Sedis Nuncios, & alios quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio
contrariis.

§. 6. Non obstantibus præfatis Urbani Prædecessoris Litteris, ac quatenus opus sit Nostræ, & Cancellariæ Apostolicæ Regula, de non tollendo jure quæsito, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non dictarum Eremorum, & Congregationum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis etiam eisdem Eremis, & Congregationibus, earumque personis quibusvis sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & insererentur, præsentibus plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibusvis.

§. 7. Volumus autem ut earundem præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 24. Octobris 1667. Pontificatus Nostris anno primo.

§. 8. Cum autem (sicut pariter accepimus) nonnulli Eremitæ Nationum prædictarum novas uniones ipsarum Nationum procurare, ac ad eum effectum subscriptiones quorundam simplicium Eremitarum dictæ Congregationis Montis Coronæ emendicare moliantur, non sine notabili observantiæ regularis detrimento, ac recidivarum inquietudinum, atque perturbationum periculo. Nos ejusmodi malis ansam maturè præcidere, ac Religiosæ Eremitarum præfatarum tranquillitati quantum cum Domino possumus consulere cupientes, Motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, præinsertas Clementis Prædecessoris Litteras cum omnibus, & singulis in eis contentis tenore præsentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis vim, robur, & efficaciam adjungimus: Ac omnibus, & singulis memoratarum Congregationum, seu trium Nationum Eremitis, tam subditis, quam Superioribus etiam Majoratus officio fungentibus, seu alias quocumque gradu, dignitate, officio, vel præminentia præditis nunc, & pro tempore existentibus, ne de cætero de nova Congregationum seu Nationum præfatarum unione, seu incorporatione, sine nova unius Congregationis ex illis erectione, & institutione per se, vel alium seu alios verbo, vel scripto, seu alias quomodocumque & qualitercunque, sive directè, sive indirectè sub quocumque etiam charitatis prætextu, colore, vel ingenio tractare, ulloque tractatus forsitan inceptos continuare, aut novos inire, sive quovis modo tractantibus consentire audeant quomodolibet, seu præsumant, sub excommunicationis, ac privationis vocis activæ, & passivæ, nec non officiorum quorumcumque per eos obtentorum, perpetuæque ad illa, & alia quælibet in posterum obtinenda inhabilitatis pœnis per contrascentes ipso facto absque alia declaratione incurrendis, à quibus absolutionem, seu adversus illas rehabilitationem nemo præter Nos, seu Romanum Pontificem pro tempore existentem, (nisi in mortis articulo constitutus quoad excommunicationem hujusmodi dumtaxat) concedere valeat, tenore præsentium districtè prohibemus, & interdiciamus; Laicos verò seu Conversos Eremitas dictarum Nationum respectivè, qui præsentis prohibitioni contraverint, præter, & ultra excommunicationem præfatam etiam pœna reclusionis in carcere ad decennium puniri, & castigari volumus.

§. 9. Decernentes easdem præsentis, & præinsertas Litteras semper, & perpetuo firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit inviolabiliter, & inconcussè observari, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut interesse habentium consensu, alioue quolibet, etiam quantumvis formali, ac individuum expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, redargui, in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci, aut adversus illas restitutionis in integrum, aperiitionis oris, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concessio, vel emanato quempiam in iudicio, vel extra illud uti seu se iurare illo modo unquam posse; sicque & non aliter in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Cardinales, & Legatos, nec non

Nuncios, & alios præfatos nunc, & pro tempore existentes, sublata pariter eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 10. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non omnibus, & singulis illis, quæ in præfatis Clementis Prædecessoris Litteris concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 11. Cæterum volumus pariter, ut ipsarum præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 17. Octobris 1672. Pontificatus Nostri Anno tertio.

XXIX. Jubilæum universale, ad implorandam divinam opem contra Turcas.

CLEMENS PAPA X.

Universis & singulis præsentis Litteras inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

Causæ Jubilei.

Inter gravissimas, multiplicisque curas, quibus ex sacrosancti Apostolatus humilitati, atque infirmitati Nostræ divinitus crediti munere assidue urgemur, illa animum Nostrum acrius, vehementiusque angit, & lancinat sollicitudo, quam de florentissimi olim Polonia Regni rebus formidabili Turcarum potentia, atque immanitate summum in discrimen adductis corde jugiter versamus. Quis enim aliquo honoris Dei zelo, atque pietatis sensu præditus in luctuosam tam potentis, tantaque rerum pro Christiana religione fortiter gestarum gloria longè, latèque fulgentis Regni faciem mentis oculos absque lacrymis conjicere possit? Quis ad gravissima, quæ universæ Christianæ Reipublicæ imminet pericula, non expavecat? Expugnata siquidem nuper Camencia, quæ infensissimorum Christiani nominis hostium impetus non semel cohibuerat, atque fregerat, immitis Turcarum Tyrannus, eo successu inflatus, pro inexplebili, qua flagrat, dominandi, imperique sui pomæria proferendi libidine, victoriam arma quæcumque circumferre, Arces, Oppida, Civitates, & Provincias debellare, populos servitute opprimere, & miserandam in captivitatem abducere, ac Mahumetanæ perfidiæ abominationem vi, terrore, dolo, omnique conatu in agro Dei viventis plantare non cessat, totamque Rempublicam Christianam clade involvere molitur. Verùm exclamare licet cum Propheta: quis dedit in direptionem Jacob, & Israel vastantibus, nonne Dominus, cui peccavimus? Ita est planè, longanimum Dei patientiam proriant hominum flagitia, ejusque vindictam accersunt: nam ut subjungit idem Propheta, Noluerunt in viis ejus ambulare, nec audiverunt legem ejus, & effudit super eum indignationem furoris sui, & forte bellum. Sed qui pius est, misericors, & clemens, patiens, & multæ miserationis, qui non vult mortem peccatoris, sed ut magis convertatur, & vivat, effundet in nos divitias misericordiæ suæ, si iniquitates nostras, quibus eum offendimus nimis, humili confessione agnoscentes, illasque

Hanc calamitatem refert ad flagitia hominum.

dignis pœnitentiæ fructibus expiare satagentes, offeramus ei cordis contriti holocausta, & orationes Nostras jejuniorum, atque elemosynarum viribus roboratas, tanquam incensum super altare ejus adoleamus in odorem suavitatis.

§. 1. Hoc itaque unanimi charitatis fervore agamus omnes, Patrem misericordiarum, & Deum totius consolationis concorditer invocemus, ut Dominator exercituum qui conterit bella ab initio, erigat brachium suum sicut ab initio, & allidat virtutem inimicorum Nostrorum virtute sua. Et qui facit pacem in sublimibus, ille fideles suos fortiter vinciat concordie nexu, & induat fortitudine, quæ de celo est, ut hostes Nostros, qui in multitudine contumaci, & superbia venientes hæreditatem Dei Nostri delere satagunt, protegente Domino, in cujus manu est salvare in multis, & in paucis, dissipent, & disperdant, atque à Christianorum cervicibus longè repellant, quæ ut fructuosius, majorique spiritus ardore peragantur, ex prisco Romanæ Ecclesiæ, omnium matris, & magistræ more cælestium gratiarum thesauros, quorum dispensationem Nobis commisit Deus in præsentibus necessitatibus aperire, & liberali manu erogare decrevimus.

§. 2. Igitur ex parte Omnipotentis Dei Patris, & Filii, & Spiritus Sancti omnes, & singulos utriusque sexus Christifideles tam in Alma Urbe Nostra, quam extra eam ubicumque locorum constitutos Apostolica auctoritate paterne requirimus, monemus, & hortamur ad infrascripta devotè peragendum, ac ad Deum Salvatorem Nostrum toto corde orandum, ut per viscera misericordiæ suæ religionem Christianam, fidemque Catholicam tueri, & protegere, nefariorumque illius hostium Turcarum impetus reprimere, vires conterere, & consilia dissipare, Polonorum animos dissidiis distractos reconciliare, ac in pristina charitatis, atque unionis compagem restituere, Principibus Christianis pacem, & veram concordiam donare, & firmiter solidare, eorumque vires, & consilia ad tutelam Christiani nominis, & Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltationem unire, augere, firmisque prædiis munire, ac piis omnium Nostrorum laboribus, atque conatibus felices successus largiri dignetur.

§. 3. Nos enim de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, & illa ligandi, & solvendi potestate, quam Nobis Dominus, licet indignis, contulit, universis, & singulis utriusque sexus Christifidelibus in alma Urbe Nostra degentibus, qui solempni processioni, quam aliqua die proximè venturæ hebdomadæ ab Ecclesia S. Mariæ supra Minervam ad Ecclesiam S. Stanislai nationis Polonorum de eadem Urbe, una cum venerabilibus fratribus Nostri S. R. E. Cardinalibus, nec non Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, quos in Romana Curia adesse contigerit, ac Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, Prælatibus quoque, & Officialibus ejusdem Curie, universonum Clero, & populo benedicente Domino agemus, devotè interfuerint, vel S. Joannis in Laterano, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris Ecclesiam, seu Basilicam, vel earum aliquam intra spatium ejusdem, vel proximè subsequentis hebdomadæ saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devotè, ut supra, Deum oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Do-

Decernit nostris orationibus cœlestem Theaurum Indulgentiarum aperire.

Monet fideles ad orandum.

Requisita ad Jubileum pro existentibus in Urbe.

minica

minica die immediatè sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam reverenter sumpserint, ac pauperibus aliquam elemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint: ceteris vero extra Urbem prædictam ubicunque degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam literæ nostræ pervenerint, designandas, vel Ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter hebdomadarum à publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, ut præfertur, faciendâ, decursuram saltem semel visitaverint, ibique ut supra oraverint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediatè sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam sanctissima communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam elemosynam, ut præmittitur, erogaverint; plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, sicut in anno jubilei visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus, & largimur.

§. 4. Navigantes verò, & iter agentes, ut cum primum ad sua se se domicilia receperint, superscriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali, vel majore, aut Parochiali loci eorum domicilii, eandem indulgentiam consequi possint, & valeant.

§. 5. Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuò degentibus, nec non aliis quibuscumque tam laicis, quam Ecclesiasticis Secularibus, vel Regularibus, etiam in carcere, aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa Confessarius ex jam approbatis, à locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogari possit, eaque injungere, quæ ipsi penitentes efficere poterint, pariter concedimus, & indulgemus.

§. 6. Insuper omnibus, & singulis Christianis utriusque sexus tam laicis, quam Ecclesiasticis Secularibus, & Regularibus cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti tam in Urbe prædicta, quam extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus, licentiam concedimus, & facultatem, ut ipsi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium tam secularem, quam cujusvis Ordinis, & Instituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, à locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris, à jure, vel ab homine quavis causa laicis, seu inflicis, nec non ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis, quantumvis gravibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in Litteris die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & aliis per quascumque Nostras, aut Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reservatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantum absolvere, & liberare, valeant.

§. 7. Et insuper vota quæcumque (religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, injuncta tamen eis, & eo-

rum cuilibet in supradictis omnibus casibus penitentia saluari, aliisque ejusdem Confessarii arbitrio injungendis.

§. 8. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscumque venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatibus, ac quibuscumque Ordinariis locorum, ubicunque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis qui curam animarum exercent, ut cum præsentium Litterarum transumpta, aut exempla, impresse, acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Dioceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent.

§. 9. Non intendimus autem per præsentia super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quocummodo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ, neque etiam easdem præsentia iis qui à Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælatore, seu Judice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interditi, seu alias in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse aut debere.

§. 10. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore esistenti reservatis, ut nec etiam similes, vel dissimiles Indulgentiarum, & facultatum hujusmodi concessionem, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, nec non regula Nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, & quorumcumque Ordinum, & Congregationum, sive Institutorum Regularium, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis.

§. 11. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servata habentes, hac vice dumtaxat specialiter, nominatim, & expressè ad effectum præmissorum derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 12. Ut autem præsentia Nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earundem præsentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, ubique locorum, & gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Novembris 1672. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Concessio pro navigantibus, & iter agentibus.

Et monialibus.

Absolutio à censuris, etiam in Bulla Cœnæ Domini.

Derogatio contrariorum.

Fides transumptorum.

Publicatio.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcentesimo septuagesimo secundo, Indictione decima, die vero 5. mensis Novembris, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, D. N. D. Clementis divina Providentia Papa X. anno ejus tertio supradictum Breve affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Lateranen. Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris de Urbe, ac in atriæ Campi Floræ, ac aliis locis solitis & consuetis Urbis per me Gregorium Stagginum Sanctiss. D. N. Papæ Curs. Carolus Franciscinus Mag. Cursor.

XXX.

Declaratio incurfus in excommunicationem, & anathema, aliasque pœnas canonicas, ac Excommunicatio, & Anathema illorum qui nefariè vulnerarunt R. P. D. Jacobum Patriarcham Antiochenum, eorumque complicum &c.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Casus, & locus vulnerationis.

CUM sicut non sine gravissima animi nostri perturbatione accepimus, Venerabilis Frater Jacobus Patriarcha Antiochenus die ultima Novembris proximè præteriti circa primam noctis horam, dum per viam Juliam nuncupatam hujus Almæ Urbis nostræ rheda sua domum revertebatur, à nonnullis iniquitatis filiis, qui ad præsens ignorantur, uno, seu pluribus archibus jaculatus nefarie petitus, & gravissime, lethaliterque vulneratus fuerit.

§. 1. Nos crimen adeo horrendum, atque execrandum, & quod Nos sui atrocitate confudit, & pœnis per sacros Canones, Conciliorum generalium decreta, & Constitutiones Apostolicas inflictis, & promulgatis pro officii Nostri debito vindicare, & punire volentes; Ex parte Dei omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra omnes, & singulos, qui nefarium facinus præfatum in personam dicti Jacobi Patriarchæ commiserunt, aut illud fieri mandaverunt; seu factum ab aliis ratum habuerunt, vel socii in hoc fuerunt facientium, aut consilium, auxilium, vel favorem illis dederunt, seu illos scienter defenserunt, vel receptaverunt, aut in futurum defenserunt, vel receptaverunt, & generaliter quoscunque tam detestandi sceleris quomodolibet complices, & culpabiles, cujuscunque status, gradus, conditionis, qualitatis, ordinis, præminentiae, & dignitatis, sive Ecclesiasticæ, sive secularis, etiam specialem, & individuum expressionem requirentis, existant, anathematis, & excommunicationis majoris, aliasque pœnas quascunque à sacris Canonibus, Conciliorum generalium decretis, & Constitutionibus Apostolicis & speciatim illa quotannis in die Cœnæ Domini legi solita inflictas eo ipso damnabiliter incurrisse tenore præsentium declaramus, ipsosque, & eorum quemlibet, & quoscunque scientiam de prædictis delinquentibus habentes, & non revelantes anathematizamus, & excommunicamus, ac anathematizatos, & excommunicatos publicamus, & nunciamus. Ab excommunicationis autem, & anathematis hujusmodi sententiis nemo prædictorum per alium, etiam majorem Sedis Apostolicæ Penitentiarium, quam Nos, & Romanum Pontificem pro tempore existentem (præterquam in mortis articulo constitutus, nec etiam tunc nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo cautione præfata, atque cum reincidentia

eo ipso quo convaluerint) etiam vigore, seu prætextu Jubilei Anni Sancti, Cruciatæ sanctæ aliorumque Jubileorum, Indulgentiarum, indultorum, facultatum, & privilegiorum, etiam speciali expressione dignorum, quibuscunque Ecclesiasticis secularibus, & quorumcumque Ordinum, etiam Mendicantium, ac Militiarum regularibus, etiam Episcopali, vel alia majori dignitate præditis, ipsisque Ordinibus, & eorum Monasteriis, Conventibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hospitalibus, etiam S. Joannis Hierosolymitani, & locis piis, necnon laicis, etiam Regali, Ducali, & alia munda præcellentia fulgentibus, per Nos, & Sedem Apostolicam, ac cujusvis Concilii decreta verbo, Litteris, aut alia quacunque scriptura in genere, vel in specie concessorum, & etiam pluries innovatorum, ac concedendorum, & innovandorum, absolvi possint.

§. 2. Et quia major erit ipsorum confusio quo sua fuerit culpa patentior, quousque dignam satisfactionem præstiterint, & absolutio- nis beneficium, ut supra, se obtinuisse doce- rint; omnium, & singulorum Urbis præfata, ejusque districtus Basilicarum, ac Collegiatarum, Parochialium, cæterarumque tam secularium, quam regularium, virorum tamen Ecclesiarum respectivè Capitulis, Rectoribus, Conventibus, Collegiis, Superioribus, & aliis quibusvis Administratoribus, seu alias quomodolibet earum curam gerentibus, necnon omnibus, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinariis ubilibet constitutis per easdem præsentis committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipiendo mandamus, ut Capitula quidem, Rectores, Conventus, Collegia, Superiores, Administratores, & Ecclesiarum curam gerentes præfati in eisdem Basilicis, & Ecclesiis Urbis, dicti verò Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, Episcopi, & locorum Ordinarii per se, vel alium, seu alios per omnes Civitatum, & Diocesium suarum Ecclesias respectivè quibuslibet diebus Dominicis, & festivis, dum in eis major populi multitudo ad divina convenit, pulsatis campanis, & candelis accensis, prædictos sic excommunicatos, & anathematizatos solemniter publicent, seu publicari curent, & faciant.

§. 3. Quod si forte aliqui contra tenorem præsentium talibus excommunicatione, & anathemate illaqueatis, vel eorum alicui absolutio- nis beneficium impendere de facto præsum- perint, eos excommunicationis sententia in- nodamus, gravius contra eos spiritualiter, & temporaliter, prout expedire noverimus, pro- cessuri.

§. 4. Decernentes præsentis Litteras, etiam ex eo quod prædicti, & quicumque alii in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consense- rint, nec ad ea vocati, citati, & auditi fue- rint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quopiam quantumvis substantiali defectu, vel ex quacunque alia causa, occasione, colore, prætextu, & capite, etiam in corpo- re juris clauso, notari, impugnari, invalidari, redargui, seu rescindi, aut ad terminos juris reduci, aut adversus illas apertionis oris, restitutionis in integrum, vel aliud quodcum- que juris, facti, vel gratiæ remedium impe- trari, aut etiam motu proprio concesso quem- piam in judicio, vel extra illud uti, seu se juvare nullo unquam tempore posse. Sicque & non aliter in præmissis per quoscunque Ju- dices ordinarios, & delegatos, etiam Causa-

Nullibi ab-
solvi.

rum

rum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuiuslibet quavis aliter iudicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his, a quorum quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Specialiter, & amplissime contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibuscumque, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac prescriptionibus quantumcumque longissimis, & immemorabilibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus supradictis, vel eorum alicui, seu quibusvis aliis cuiuscumque Ordinis, status, gradus, conditionis, dignitatis, & præminentie fuerint, etiam si ut præmittitur Pontificali, Regali, Ducali, seu quavis alia Ecclesiastica, & mundana præfereant dignitate, & Sede prædicta ex quacumque causa, etiam per viam contractus, & remunerationis, etiam intuitu, & contemplatione Regum, Ducum, Rerumpublicarum, & aliorum quorumcumque, ac sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, ac etiam consistorialiter, & alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, etiam continentibus, quod excommunicari, & anathematizari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de privilegiis, Indulgentiis, & Indultis huiusmodi, ac de Ordinibus, locis, nominibus propriis, cognominibus, & dignitatibus eorum mentionem. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per Clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum infererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse decernimus, & volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Edit. 5. Dec. 1672. An. 3.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Decem. 1672. Pontificatus nostri Anno Tertio.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria Brevium in lib. 3. diversorum fol. 166.

XXXI.

Confirmatio Decreti Cameralis, & illius ampliatio in favorem Inquilinorum respectu anni Sancti.

Palutius tit. SS. XII. Apostolorum Presb. Card. de Alteriis S. R. E. Camerarius.

Exordium.

AD favorem Inquilinorum, & Subinquinorum huius Almæ Urbis respectu anni Sancti, seu Jubilæi quocumque huiusmodi annus venisset de mandato fel. rec. Pauli Papæ III. Decretum Camerale, & subinde de pari mandato etiam fel. rec. Greg. PP. XIII. d. Decreti confirmatio, & ampliatio emanarunt, huiusmodi subtenore, videlicet.

§. 1. Aloysius tit. S. Marci Presbyter Cardinalis Cornelius S. R. E. Camerarius. Invenimus alias Decretum in Camera Apostolica in favo-

rem Inquilinorum factum tenoris sequentis, videlicet -- Guido Ascanius Sfortia Sancti Eustachii Diaconus Cardinalis de S. Flora S. R. E. Camerarius. Nuper Nobis in Camera Apostolica, non sine animi Nostri displicentia pro parte Inquilinorum, & Subinquinorum Urbis querelantium expositum fuit, quod ipsi a Dominis Domorum per eos ad pensionem annuam conductarum respectu anni Sancti, sive Jubilæi, tam sub augmento pensionis fictos oblatores majorem pensionem offerentes inducentibus, quam etiam super eorum evacuatione, etiam locatione durante, asserentibus Domos prædictas pro eorum usu habere velle, quotidie molestantur, & ex Domibus per eos conductis contra formam Juris expelluntur, nihilominus expulsi Inquilinis, seu Subinquinis Domos prædictas pro majori pretio in grave damnum Inquilinorum, sive Subinquinorum contra formam Decreti Cameralis, eorum promissionis, obligationis, & iuramenti alteri locant. Nos ut tenemur ex debito Nostri Camerariatus Officii tranquillitati Curialium Inquilinorum, & Subinquinorum, ac malitiis, calumniis, litibus, & controversiis, quæ inter Dominos Domorum ex una, ac Inquilinos, & Subinquinolos partibus ex altera quotidie exinde oriuntur, quantum possumus providere cupientes, ne Decretum alias per Antecessores Nostros, & Cameram Apostolicam in favorem Inquilinorum factum in damnum, & præjudicium ipsorum retorqueatur: Idcirco de mandato SS. D. N. Papæ vivæ vocis oraculo Nobis desuper, ac ex Decreto in Camera Apostolica matura consideratione facto statuimus, & ordinamus, quod in futurum respectu anni Sancti, vel Jubilæi, quocumque huiusmodi annus venerit per annum antea, & pro d. anno Sancto, vel Jubilæi Inquilinis pensio Domus per eos conductæ a Dominis ipsius augeri, nec modus solvendi pensionem alterari possit.

Decretum Camerale de mandato Pauli III.

Per annum antea, & ipso anno Sancto Inquilinis pensio Domus à Dominis augeri nequit.

§. 2. Insuper pro majori Curialium Inquilinorum, & Subinquinorum quiete, & ad lites, & controversias evitandas, ut præfertur, oraculo, & Decreto similibus declarando Decretum in favorem Inquilinorum per Antecessores Nostros, & per Cameram Apostolicam alias factum in perpetuum statuimus, & ordinamus, quod ex nunc in posterum, durante locatione Inquilini, tam ipse Inquilinus, quam Subinquilinus eisdem ex Domo ab eisdem conductæ, sive subconductæ a Domino ipsius asserente Domum suam pro usu suo habere velle, expelli non posse; nisi juxta formam Juris communis, finita vero locatione quocumque modo finiatur, si Dominus pro usu suo Domum habere intendit, tunc utroque casu Inquilinus expelli non possit, nisi prius Dominus juraverit, ac sub pœna amissionis pensionis duorum annorum Domus, de qua agetur, de non locando alteri Domum prædictam, vel partem ipsius, sed eam totam per se ipsum per annum inhabitando in ampliori forma Camere Apostolicæ cum censuris, & mandatis executivis se obligaverit; et si Dominus contraverit statim in pœnam prædictam incidat, quæ pœna si non intervenerit accusator, pro medietate Fisco, pro pœna perjurii, pro alia vero Inquilino, vel Subinquinino respectu in casu suo applicanda sit, sed si in dd. casibus intervenerit accusator, tertia pars pœnæ prædictæ unicuique ipsorum applicetur.

Inquilinus vel Subinquilinus nequeunt à Domino expelli durante locatione, etiam si Dominus pro usu suo ea uti velit nisi servata forma Juris.

Finita locatione Dominus Inquilinus potest expellere.

§. 3. Declarantes, quod Subinquilinus finita locatione sui authoris quocumque modo finiatur, etiam de consensu Domini, & Inquilini huiusmodi Inquilinorum privilegio non gaudeat, sed Domino volente teneatur eam liberam, & expeditam relaxare, nisi ab ipso Domino reconductam habeat, & si Notarius obligationem, & promissionem per Dominos Domorum faciendam contra formam præsentis Nostri, & Camere Apostolicæ Decreti rogare præsumperit, ad pœnam

Subinquilinus finita locatione sui Authoris non gaudet privilegio Inquilinorum nisi ab ipso Domino reconductam.

Probata contraventione quomodo sit procedendū.

Demandatur observantia hujus Decreti sub Censuris, quibus tumque non obstantibus.

Mandat dictum Decretum registrari, in libris Camerae imprimi, in locis publicis affigi, ac transumptis fidem adhiberi.

Edictum 29. Aprilis 1549.

Ampliatio hujus Decreti ad alios duos annos inter annos Jubilaei de mandato Gregor. XIII.

supradictam teneatur, & statim docto summarie per duos testes de contraventione Domini Domorum, vel Notarii, tam contra eosdem Dominos, quam contra Notarium censuræ, sive mandatum executivum tam ad instantiam Fisci, quam Inquilini, Subinquinini, & Accusatoris parte citata per Rev. Præsidentem Viarum per Cam. Apost. deputatum, & pro tempore deputandum relaxetur.

§. 4. Inhibentes omnibus, & singulis Almæ Urbis Judicibus tam Ecclesiasticis, quam Sæcularibus, ne viso præfenti Nostro, & Camerae Apostolicæ Decreto, sub majoris excommunicationis, suspensionis a divinis respectivè, ac sub aliis arbitrii Nostri, & Successorum Nostrorum pœnis contra illius formam judicare, vel sententiare audeant, sive præsumant, nec quilibet ipsorum audeat, seu præsumat, sed omnia in præfenti Decreto contenta toties, quoties opus fuerit futuris temporibus perpetuo, inviolabiliter observare, ac observari facere teneantur, & debeant, & quilibet ipsorum teneatur, & debeat, quocumque alio Decreto in contrarium forsan desuper facto, cæterisque in contrariis facien. non obstantibus quibuscumque si secus &c. irritum &c. sublata &c., & ut præfati Domini Judices, Fiscus, Notarii, Inquilini, Subinquinini, Accusatores, & alii Curiales de omnibus contentis præfenti Nostro, & Camerae Apostolicæ Decreto plenam notitiam habeant, Decretum hujusmodi in libris Camerae Apostolicæ registrari, imprimi, in locis publicis solitis, & consuetis affigi, ac publice vendi, transumptoque ejusdem impresso manu unius ex Notariis Camerae Apostolicæ subscripto tam in Judicio, quam extra indubitam fidem adhiberi volumus, & mandamus. Datum Romæ in Camera Apostolica anno a Nativitate Domini 1549. Indictione septima die vero 29. Aprilis Pontificatus SSmi in Christo Patris, & D.N.D. Pauli, Divina Providentia Papæ III. Guido Ascanius Cardinalis Camerarius. Vifa Hier. Baren. Camerae Apostolicæ Decanus. Vifa Julius Gonzaga Camer. Apostolicæ Clericus. Vifa A. Bononien. Cam. Apostol. Clericus. Vifa Hier. Torcellanus Cam. Apostol. Clericus. Vifa F. Soderinus Cam. Apost. Cleric., & Viar. Præsiden. Vifa A. Floren. Camerae Apostol. Clericus. A. Peregrinus.

§. 5. Cum vero ad SSmum D. N. magnis Inquinorum querelis perlatum esset, Dominos Domorum, suppositis fideis oblationibus hoc anno pensiones ita augere cepisse, ut non modica inde eorum perturbatio, & præjudicium sequatur. Idcirco idem SS. Dominus vivæ vocis oraculo nobis injunxit, ut pro commisso Nobis Camerariatus Officio super ea re mature provideremus. Nos itaque volentes Apostolicis, ut par est obedire mandatis, simulque considerantes, quod anni Sancti appropinquantis lætitia, atque devotio ab omnibus cum benedictione suscipi, non in occasionem lucri cum aliena calamitate fieri debeat, eodem vivæ vocis oraculo, & auctoritate Nostri Camerariatus officii supradictum Decretum confirmantes, & innovantes, illudque insuper ampliantes statuimus, & ordinamus, quod in futurum respectu anni Sancti, sive Jubilæi quodcumque is annus venerit per duos annos antea, & ipso Anno Sancto, Inquinis, pensio Domus, sive Apothecæ per eos conductæ a Dominis ipsius, nec augeri, nec modus solvendi pensionem alterari possit, sive veteres Inquilini in conductâ Domus, vel apotheca manere velint, sive novi conductæ, sub pœna in supradicto Decreto contenta, & ut præmissa omnia ad quorumcumque notitiam deducantur volumus, & eadem auctoritate decernimus præfens Nostrium Decretum, & Statutum in libris ejusdem Camerae registrari, & in locis solitis, & consuetis ejusdem Urbis affigi, & publicari, illiusque transumpto impresso, & manu unius ex dictæ Camerae Notariis subscripto, tantam fidem in judicio, & extra adhiberi, qualis, & quanta eisdem præfentibus originalibus

litteris adhiberetur, si in medium exhiberentur. Datum Romæ in Camera Apostolica die 29. Mensis Febr. 1573. Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Gregor. Divina Providentia Papæ XIII. Anno Primo. Aloysius Cornelius Cardinalis Camerarius. Antonius Guid. Audit. Andreas Martini.

§. 6. Quod quidem Decretum, & illius ampliatio postea per simil. memor. Clement. VIII., Gregorium XV., & Innocentium X. denuo confirmari, & servari mandatum fuit per publica Edicta diversorum Cardinalium S. R. E. Camerariarum prædecessorum Nostrorum in agis Brunori; olim prædictæ Camerae Notarii sub diebus 22. Maii 1598., 9. Maii 1623., & 24. Jan. 1648; respectivè expedita.

§. 7. Et volens Sanctiss. D. Noster D. Clemens Divina Providentia Papa X. suorum Prædecessorum vestigia insequendo pro tranquillitate Curialium, ac dd. Inquinorum, & Subinquinorum, ut Decretum, & ejus ampliatio hujusmodi omnino serventur, Nobis, ut Decretum, & ampliacionem ipsa confirmaremus, & observari mandaremus, specialiter injunxit.

§. 8. Nos itaque mandata Apostolica, ut par est exequi volentes, & ut proximus futurus annus Sanctus, sive Jubilæi in remissionem peccatorum, & Christifidelium animarum salutem institutus, ea, qua decet pietate, & devotione, atque lætitia, non autem in occasionem lucri suscipiatur, & nemini ex causa habitacionum, & usus Domorum, & Apothecarum ejusdem Urbis litigandi materiam, vel aliquid aliud afferat incommodum, opportunitè providere, ac prædecessorum nostrorum vestigia in his insequi volentes, de expresso ordine, & mandato ejusdem Sanctiss. D. N. Papæ vivæ vocis oraculo Nobis desuper facto, & auctoritate Nostri Camerariatus Officii, præinsertum Decretum Camerale, necnon illius confirmationis, innovacionis, & ampliacionis Literas, omniaque, & singula in eis contenta, & expressa quæcumque, tenore præfentium confirmamus, approbamus, & innovamus, illisque perpetuæ firmitatis robur adjicimus, ac prædictis Inquinis, & Subinquinis Decretum, & literas hujusmodi, & omnia, & singula in eis contenta quæcumque a Domorum, & apothecarum Dominis, ac aliis, ad quos spectat perpetuo, plenariè, inviolabiliter, & ad unguem, etiam sub pœnis in illis contentis observari, & adimpleri; Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, & subdelegatos judicari, & definiti debere; de mandato, & auctoritate similibus earumdem tenore præfentium decernimus, & mandamus. Irritum nihilominus decernentes, & inane quidquid secus fiet, contrariis non obstantibus quibuscumque.

§. 9. Volumus insuper, pariterque decernimus, quod præfentium transumptis, etiam impressis unius ex quatuor d. Camerae Secretariis manu subscriptis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ originalibus ipsis adhiberetur, si in medium exhiberentur. In quorum fidem &c. Datum Romæ in Camera Apostolica anno a Nativitate D. N. Jesu Christi millesimo sexcentesimo septuagesimo tertio, Indictione II., die vero I. Mensis Januarii, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis, Divina Providentia Papæ X. Anno Tertio.

P. Card. de Alteris Camerarius. Franciscus M. Anfaldus Auditor. Matthæus de Angelis C. A. Secr., & Cancell. Die, Mense, Anno, Indictione, ac Pontificatu, quibus supra, præfens confirmatio affixa, & publicata fuit ad valvas Curiarum Illmæ A. C. Esmi Vicarii, ac Illmæ Gubernatoris, & Capitolinæ, in Acie Campi Floræ, ut moris est, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Joannem Græcum Apostol. Cursorem. Gregorius Staggins Mag. Cursor.

Hoc Decretum confirmatum Clem. VIII. Gregor. XV. & Innoc. X.

Pontifex mandat Card. Camerario dictum Decretum ejusque ampliacionem iterum confirmari.

Card. Camerarius in executionem d. Mandati omnia prædicta confirmat.

Observantia demandat quibuscumque non obstantibus.

Transumptorum fides.

Edit. I. Jan. 1673. An. 3.

Publicatio.

Confirma-

XXXII. Confirmantur Indulgentiæ a Paulo V. concessæ Archiconfraternitatibus sub invocatione Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, irritantur nonnullæ, & adduntur aliæ, & quæ sint.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX INJUNCTO nobis cœlitus dispensationis munere spiritualium gratiarum largitiones ad excitandam, fovendamque Christifidelium pietatem a Romanis Pontificibus pia, prudentique liberalitate factas, ut firmius subsistant, Apostolici muniminis nostri prædicio libenter roboramus, easque etiam pari Pontificiæ charitatis benignitate interdum ampliamus, & alia desuper ordinamus, sicut omnibus matura consideratione perpensis ad Christiani Populi ædificationem salubriter expedire in Domino arbitramur.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Paul. PP. V. prædecessor noster, qui certas unicuique Archiconfraternitati, & Confraternitati Indulgentias, & gratias spirituales, quibus de cætero fruenterur, duxerat præscribendas, omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac poenitentiarum relaxationes Confraternitatibus sub invocatione SSmæ Trinitatis Redemptionis Captivorum erectis, & erigendis, illarumque Confratribus, & Confororibus eatenus per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores suos concessas, revocans, & nullius roboris, & momenti fore declarans; omnibus utriusque sexus Christifidelibus, qui Confraternitates sub invocatione ejusdem SSmæ Trinitatis Redemptionis Captivorum ubivis locorum tam eatenus canonice institutas, quam deinceps instituendas in posterum ingrederentur, & habitum, sive Scapularium Religionis benedictum de manu alicujus Superioris Ordinis ejusdem Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, sine alicujus voti emissionem suscepissent, die primo eorum ingressus, si vere poenitentes, & confessi SSmum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, plenariam.

§. 2. Ac tam ipsis tunc, & pro tempore describendis, quam jam descriptis in dd. Confraternitatibus, Confratribus, & Confororibus in cujuslibet eorum mortis articulo, si pariter vere poenitentes, & confessi, Sacraque Communione refecti, & Scapularium d. Ordinis deferentes, nomen JESU ore, si possent, sin minus, corde devote invocarent, etiam plenariam; necnon eisdem Confratribus, & Confororibus, qui similiter vere poenitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, die festo SSmæ Trinitatis Ecclesias, vel Cappellas, seu Oratoria d. Ordinis, vel Confraternitatum hujusmodi devoto visitavissent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione oravissent, plenariam similiter; eisdem etiam Confratribus, & Confororibus, qui pro Captivorum Redemptione faciendi ad partes Infidelium proficiscuntur, si ante discessum vere poenitentes, & confessi idem Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum susceperint plenariam pariter; necnon ipsismet Captivis redemptis, si idem post reditum intra mensem egissent, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessit.

§. 3. Insuper iidem Confratribus, & Confororibus, qui dictum Scapularium, seu habitum benedictum cum signo Redemptionis nostræ pro cordis affectu gestarent, & semel in die sexies Orationem Dominicam, cum versiculo Gloria Patri &c. & totidem vicibus Salutationem Angelicam, cum eodem versiculo pro pace Christianorum Principum, Sanctæ Matris Ecclesiæ exal-

tatione, & hæresum extirpatione recitarent, septem annos, & totidem quadragenas; qui vero in Festis Nativitatis, & Resurrectionis D. N. Jesu Christi, ac Assumptionis B. M. Virginis, & Sanctæ Agnetis secundo, in quo die d. Oratio nutu divino fuit instituta, Ordinis, vel Confraternitatum prædictarum Ecclesias, vel Cappellas, seu Oratoria visitassent, & ibi, ut præfertur oravissent, septem annos, & totidem quadragenas; necnon etiam ipsis Confratribus, & Confororibus, qui uno cujuslibet mensis Dominico die a Superioribus d. Ordinis præscribendo, in quo de Ordinarii licentia processio fieret, quam appellant Scapularii eidem Processioni vere poenitentes, & confessi interfuissent, septem annos, & totidem quadragenas.

§. 4. Ipsi similiter Confratribus, & Confororibus pia opera exercentibus tam spiritualia, quam temporalia in peccatorum suorum remissionem pro redemptione Captivorum a Turcarum, & aliorum Infidelium servitute, septem annos, & totidem quadragenas; Illis vero utriusque sexus Confratribus vere poenitentes, & confessi, ac Sacra Communione refectis, qui quotidie per annum recitavissent ter Orationem Dominicam, & totidem vicibus Salutationem Angelicam, & in fine semel versiculum Gloria Patri &c., cum versiculis, & Responsoris, ac Oratione a prædictis Superioribus præscribendis, & oravissent pro iis, qui Captivi apud Turcas detinentur, ne nomen Salvatoris nostri abnegent, sed fortes in fide Christi persistant, & quanto citius a servitute liberentur, semel quotannis, & annidie, quo mallent, septem annos; ac eisdem Confratribus, & Confororibus, qui dictos Redemptos processionaliter recepissent, & ad Ecclesiam, vel Cappellam, seu Oratorium d. Ordinis, vel Confraternitatis associassent, si confessi essent, vel saltem confitendi propositum haberent dicto tempore, septem annos, & totidem quadragenas, ipsi quoque etiam utriusque sexus Confratribus, qui cum lumine, si possent, vel sine eo SSmum Eucharistiæ Sacramentum, quando ad Infirmos deferretur comitati fuissent, & pro iisdem Infirmis piis ad Deum preces effudissent quinque annos, & totidem quadragenas; necnon qui Corpora Defunctorum tam Confratrum, & Confororum, quam aliorum ad Sepulturam Ecclesiasticam sociavissent, & pro eorum animabus oravissent, centum dies; quoties vero Missis, & aliis divinis Officiis in Ecclesia, vel Cappella, seu Oratorio dd. Confraternitatum pro tempore celebrandis, & recitandis, seu Congregationibus publicis, vel privatis earumdem Confraternitatum interfuissent, aut pauperes hospicio suscepissent, vel quodcumque aliud pietatis, & charitatis opus exercuissent, toties pro quolibet præfatorum operum centum dies de injunctis, seu alias quomodolibet debitis poenitentis in forma Ecclesiæ consueta relaxavit.

§. 5. Præterea tunc, & pro tempore existenti Ministro Generali d. Ordinis, seu ejus Generali, etiam Procuratori in Romana Curia commoranti, ut hujusmodi Confraternitates sub invocatione Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum ubivis locorum erigere, & instituire, illisque omnes prædictas Indulgentias, servata tamen forma Constitutionis rec. me. Clementis Papæ VIII. prædecessoris pariter nostri super Confraternitatum erectionibus, & aggregationibus editæ communicare libere, & licite possent, & valeret, auctoritate Apostolica facultatem concessit, & impartitus est.

§. 6. Ac postmodum idem Paulus prædecessor volens Confraternitates sub ejusdem Sanctissimæ Trinitatis, ac B. M. Virginis De remedio nuncupatæ invocationibus in Ecclesiis Domorum Regularium Fratrum d. Ordinis præfati per Universum Orbem (ut asserbatur) canonice institutas, illarumque Confratres, & Conforores,

Visitantibus dd. Ecclesias, vel Cappellas in festis Nativitatis, & Resurrectionis Domini, Assumptionis B. Mariæ Virginis, & S. Agnetis 2.

Interessentibus Processionibus Scapularii.

Pro redemptione Captivorum pie se exercentibus.

Nonnulla recitantibus pro constantia, & liberatione Captivorum.

Recipientibus & associantibus redemptos.

Indulgentiæ SS. Eucharistiæ, dum deferretur ad Infirmos, associantibus.

Et Corpora Defunctorum ad Ecclesiasticam Sepulturam.

Et interessentibus Missis, & aliis Divinis Officiis.

Minister, seu Procurator Generalis d. Ordinis, potest erigere Confraternitates, & sique omnes Indulgentias communicare.

Paulus V. concedit die 1. ingressus Indulgentiam plenariam Confratribus SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum.

Item Confratribus, & Confororibus deferentibus Scapularium in articulo mortis.

In festo SS. Trinitatis Visitantibus Ecclesias d. Ordinis.

Proficiscentibus ad partes Infidelium pro Redemptione Captivorum.

Ac ipsis Captivis redemptis.

Indulgentia septem annorum, & totidem quadragenarum.

Gestantibus Scapularium, & certas orationes recitantibus.

qui (sicut d. Paulus prædecessor acceperat) in una Dominica cujuslibet mensis solemnem processionem magna cum populi frequentia peragere solebant, speciali dono decorare, omnibus, & singulis dd. Confraternitatum Confratribus, & Confororibus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui processioni per easdem Confraternitates in una Dominica cujuslibet mensis in Ecclesiis prædictis fieri solitæ devote interfuissent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, quoties id egissent plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessit, & alias prout in binis Literis ipsius Pauli prædecessoris, unis die 6. Augusti 1608., & alteris die 6. Novembris 1620. respectively in simili forma Brevis desuper expeditis, quas perpetuis futuris temporibus valere voluit, & quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum inferis haberi volumus, uberius continetur.

Preces Ministri Generalis, & Procuratoris Generalis d. Ordinis d. Ordinis data Pontifici.

§. 7. Cum autem sicut dilecti filii Petrus Mercier Minister Generalis, & Dominicus Tafuri in Romana Curia Procurator Generalis d. Ordinis Fratrum SSmæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, nobis nuper exponi fecerunt, super Indulgentiis, & peccatorum remissionibus, quæ Confraternitatibus præfatis auctoritate Apostolica concessæ, seu communicatæ esse asserbantur, variæ in diversis Mundi partibus extortæ sint controversiæ, quæ & Christiani fideles magnopere perturbarent, & gravibus scandalis causam dederunt, ut vero hujusmodi controversiis, atque scandalis ansa præcidatur, omnisque dubietatis tollatur occasio, iidem Petrus Minister Generalis, & Dominicus Procurator Generalis plurimum cupiant opportune in præmissis a nobis provideri.

Absolutio à Censuris.

§. 8. Nos ipsorum Petri Ministri Generalis, ac Dominici Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes, quas memoratus Paulus Prædecessor Confraternitatibus, tam erectis, quam erigendis præfatis, earumque Confratribus, & Confororibus, aliisque personis supradictis per binas suas Literas præfatas, sicut præmittitur, concessit, ipsasque Literas cum omnibus, & singulis in eis contentis, & expressis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac innovamus, illasque eisdem Confraternitatibus tam erectis, quam in futurum quandoque erigendis, earumque Confratribus, & Confororibus de novo concedimus.

Idem Pontifex omnes dd. Indulgentias a Paulo V. concessas confirmat.

§. 9. Præterea eosdem Confratres, & Conforores ad pietatis, & Christianæ charitatis erga Christiani fideles, qui dura Turcarum, aliorumque infidelium servitute opprimuntur, exercendæ opera uberiorum gratiarum spiritualium, quarum dispensationem nobis commisit Deus, elargitione incitare cupientes, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis dd. Confraternitarum canonicè hæcenus erectarum, & in futurum quandoque erigendarum Confratribus, & Confororibus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis d. Ordinis,

Insuper plenariam concedit Visitationibus Ecclesiis d. Ordinis vel Capellis Confraternitatis in certis factis, & Orantibus prout in rubrica.

vel suarum respectivè Confraternitarum Ecclesiis, vel Oratoria in Nativitatis, & Purificationis B. M. Virginis Immaculatæ, ac S. Michaelis Archangeli, S. Clementis Papæ, & Martiris, Inventionis S. Crucis, & Nativitatis Sancti Joannis Baptistæ festis diebus devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione, necnon Captivorum præfatorum liberatione, eorumque perpetua perseverantia in Christianæ Religionis Catholicæ fidei professione, pias ad Deum preces effuderint, quo die præfatorum id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

§. 10. Illis vero, qui aliquam ejusdem Ordinis Ecclesiam, aut suarum respectivè Confraternitarum Ecclesiis, seu Oratoria hujusmodi in diebus Stationum Ecclesiarum Almæ Urbis nostræ, prout in Missali Romano exprimuntur pariter devote visitaverint, & ibidem, sicut jam dictum est oraverint, ut omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes consequantur, quas consequerentur, si easdem Ecclesias Urbis in diebus Stationum hujusmodi personaliter, & devote visitarent, d. auctoritate harum serie concedimus, & indulgemus.

§. 11. Cæterum alias omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes, si quæ præter eas, quas, ut præfertur, confirmavimus, & de novo respectivè concessimus, Confraternitatibus præfatis quovis modo generaliter concessæ, & nondum revocatæ sint, aut quomodolibet prætendantur, auctoritate, & tenore præfatis perpetuo revocamus, irritamus, & annullamus, nulliusque roboris, & momenti esse, & fore decernimus, & declaramus.

§. 12. Ac tam præfatis Petro, & Dominico modernis, quam pro tempore existentibus Ministro Generali, & in Romana Curia Procuratori Generali Ordinis præfati, ut hujusmodi Confraternitatis sub invocatione SSmæ Trinitatis Redemptionis Captivorum ubivis locorum erigere, & instituire, illisque omnes, & singulas supradictas a nobis confirmatas, & de novo respectivè concessas, non autem ulla alias Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes, communicare libere, & licite possint, & valeant, & eorum quilibet possit, & valeat, servata tamen cæteroqui præfata Constitutionis Clementis prædecessoris forma, & dispositione, facultatem d. auctoritate earumdem tenore præsentium concedimus, & impertimur.

§. 13. Porro in functione quadam, quam Communicationem Indulgentiarum vocant, quæque a Fratribus Ordinis præfati certis anni diebus in eorum Ecclesiis fieri solet, abrogata veteri formula, quæ dudum a tunc existente Romani Pontificis in Urbe præfata Vicario in spiritualibus Generali composita, & per quoddam Decretum Congregationis tunc existentium S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum in aliqua sui parte correctæ fuit post Antiphonas, versiculos, & Orationes ibidem expressas, de cætero servari volumus formulam infra scriptam, videlicet -- *Domini Nostrum Jesum Christum humiliter deprecamur, ut gratiæ suæ lumine illabatur cordibus vestris, vobisque benigne concedat, omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones consequi, quas feliciter Paulus V., & ejus successores Summi Pontifices Ordini nostro, cum specifica facultate eas Confraternitatibus nostris communicandi concesserunt, juxta privilegiorum Apostolicorum tenorem, ac S. Sedis Apostolicæ Decretorum dispositionem. Misereatur vestri Omnipotens Deus, dimittat vobis omnia peccata vestra, liberet vos ab omni malo, conservet, & confirmet in omni opere bono, & perducat vos ad vitam æternam; qui in Trinitate perfectæ vivit, & regnat in secula seculorum. Amen.*

Visitationibus, ut supra in diebus Stationum in Missali Romano descriptis eisdem Indulgentiis concedit.

Alias omnes Indulgentias hic non descriptas revocat.

Iterum Ministro Generali, & Procuratori Generali d. Ordinis erigendi hujusmodi Confraternitates, eisque communicandi omnes suprad. Indulgentias, & non alias.

In functione communicationis Indulgentiarum nova formula orandi præscribitur.

Decretum
irritans.

§. 14. Decernentes easdem præsentis Literas semper firmas, & validas existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quoadcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectively inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis
derogat.

§. 15. Non obstantibus præmissis, ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, & Confraternitatum hujusmodi, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides tran-
sumptorum.

§. 16. Volumus autem, ut ipsarum præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Edit. 11. Feb.
1673. An. 3.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Februarii 1673. Pontificatus nostri anno tertio.

I. G. Slusius.

Registrata in Secr. in lib. Brevium mensis Febr. part. utraq. fol. 628.

XXXIII.

Decretum recitationis Officii S. Cajetani Thienæi Theatinorum Fundatoris ab omnibus utriusque sexus ad recitationem obligatis in die 7. Augusti de Communi Confessoris non Pontificis.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

AD Pastoralis dignitatis fastigium, nullo licet meritorum nostrorum suffragio per ineffabilem Divinæ Clementiæ abundantiam evecti, Sanctorum in Cælis cum Christo Jesu Domino nostro regnantium, illorum præsertim, qui in diebus peregrinationis suæ salubrium fuerunt auctores Institutorum, quibus Ecclesia Dei cum ingenti animarum fructu multipliciter decoratur, cultum, & venerationem in terris promovere studemus, sicut ad Omnipotentis Dei, qui in Sanctis suis honoratur, gloriam, fideliumque ædificationem, salubriter expedire in Domino arbitramur.

S. Cajetanus
catalogo San-
ctorum ad-
scripsit.

§. 1. Itaque eximia Sancti Cajetani Thienæi Congregationis Clericorum regularium Theatinorum nuncupatorum Fundatoris, quem nos Sanctorum Catalogo solemniter Ritu adscripsimus, in Ecclesia Dei merito, pio, peculiarique devotionis affectu recolentes, sinceramque nostram in eum pietatem aliquo honorum incremento magis testatam esse cupientes, auctoritate Apostolica tenore præsentium præcipimus, ut de eodem S. Cajetano quotannis die 7. Augusti cele-

bretrur Festum cum officio de Communi Confessorum non Pontificum sub Ritu Semiduplici de præcepto ab omnibus Christianis tam secularibus, quam regularibus utriusque sexus, qui ad horas canonicas tenentur, & sub eodem Ritu in Calendario Breviarii Romani apponatur.

Contrariis
derogatio.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique locorum in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Ed't 27. Mar.
1673. An. 3.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 27. Martii 1673. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Præceptum in Carmelitas Discalceatos Congregationis Hispaniæ, ne audeant Conventum ædificare in Oppido de Bilbao Calaguritana Diocæsis.

XXXIV.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

NUPER pro parte dilectorum filiorum Magistratus, & Populi, ac Capituli, & Beneficiorum, necnon Fratrum Conventuum Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, & Eremitarum S. Augustini Oppidi de Bilbao Calaguritana Diocæsis Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod dilecti pariter filii Fratres Carmelitæ Discalceati Congregationis Hispaniæ, occasione legati cujusdam Domus, horti, & furni in dicto Oppido existentium sibi a quond. Maria Diaz de Aguirre anno 1628., ad effectum erigendi ibidem novum Conventum eorum Religionis, facti, tentaverant diversis vicibus, nempe annis 1619., & 1629. ac 1665. habere desuper necessarium consensum Civium, & Incolarum, ac Ecclesiarum Parochialium dicti loci, eisque semper fuerat denegatus ex eo, quod in eodem Loco, ejusque Suburbii respectively aderant duæ Parochiales Ecclesiæ cum 24. Beneficiatis participantibus, & totidem expectantibus, quinque Conventus Regularium, & Mendicantium, quorum duo erant Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia, Septem Monasteria Monialium, & sexdecim Confraternitates Laicales, ac Hospitalia pauperum, & horum ratione prætenso fundatio hujusmodi expresse prohibita fuerat, & quia dicti Fratres Carmelitæ aperuerant de facto Oratorium, in quo Missam celebrabant, mandatum fuerat illud claudi, prout clausum fuerat.

Exordium a
narrativa facti.

§. 1. Sed his non obstantibus iidem Carmelitæ nulla facta mentione præmissorum, imo ex falsa narratione, quod a Civibus, & Incolis dicti Loci de Bilbao desideraretur dicta nova fundatio, & quod redditus ex dicto legato, seu hæreditate Mariæ de Aguirre provenientes, & Civium pietas ad alendos 12. Fratres sufficere possent, extorserant a felicitate recordationis Clemente Papa IX. prædecessore nostro specialem Commissionem directam Ordinario Calaguritano, ut constituo sibi de veritate expositorum, petitam licentiam fundandi concederet, prout in literis ipsius Clementis prædecessoris in simili forma Brevis die 24. Septembris 1668. expeditis continetur, & successive narrato, quod in multis Locis Regnorum Hispaniæ novas Domos, & Mo-

Clemens IX.
commissit Or-
dinario Cala-
guritano die
24. Sep. 1668.
ut licentiam
fundandi Con-

ventum in Oppido de Bilbao concederet Fr. Discalceatis Carmelitis Hispaniæ.

Eisdem confirmavit antiqua privilegia Pauli V. & Gregor. XV. fundandi novas Domos per Hispanias de sola licentia Ordinarii.

Vigore dd. litterarum dd. Fratrum 2. Nov. 1668. extorserunt a Vicario Generali Calaguritano licentiam fundandi.

Totum Consilium d. Oppidi de Bilbao hanc fundationem recusat.

Episc. Calaguritanus informat S. Congr. Episcop. & Regul. favore ad Carmelit.

S. Congr. die 25. Novemb. 1672. decrevit non esse locum præd. fundationi.

Pontifex Carmelitis concedit novam audientiam.

D. S. C. die 21. Apr. 1673. resolvit standū esse priori Decreto.

Preces dd. Populi & Cleri data Pontifici.

nafteria d. Religionis fundari desideraretur, ob-
tinuerant ab eodem Clemente prædecessore sibi
confirmari antiqua Privilegia Apostolica a re-
me. Paulo V., & Greg. XV. Romanis Pontifici-
bus prædec. pariter nostris concessa fundandi ubi-
que locorum de sola licentia Ordinarii, nulla
facta revocationis amplissimæ omnium Privilegio-
rum hujusmodi a piæ me. Urbano VIII., etiam
prædecessore nostro, mentione, prout in aliis
ipsum Clementis prædecessoris pariter in forma
Brevis die 8. Octobris ejusdem anni 1668. eman-
natis, etiam continetur, harumque litterarum
vigore extorserant sub die 2. Novembris 1669.
a tunc existente Vicario Generali Episcopi Cal-
laguritanici licentiam fundandi; sed recusante Po-
pulo, ac Clero Saculari, & Regulari eos recipere,
fuerat de mandato, & cum assistentia tunc
existentis Gubernatoris Cantabriæ, & Officialium
ejusdem loci de Bilbao mense Januario 1670.
convocatum generale Concilium ipsius loci, ad
effectum videndi, an, & quanta pars Populi ip-
sos Carmelitas desideraret, ac posset eos suis elec-
tionibus sustentare, & pariter compertum fue-
rat, omnes dictam novam fundationem recusare
ex eisdem causis supra narratis.

§. 1. Unde devoluta causa ad prædictam Con-
gregationem Cardinalium, fuerat ab eadem scrip-
tum Venerabili Fratri moderno Episcopo Cal-
laguritano pro Informatione, qui licet retulisset
sibi constare per instructiones secretas habitas a
viris ab omni suspitione alienis, dictique Op-
pidi rerum optime peritis, dictam fundationem
nulli in temporalibus damnosam, & omnibus in
spiritualibus fore proficuum, ideoque majorem
Populi partem illam desiderare; tamen cum re-
latio hujusmodi appareret erronea, & minus ve-
ra ex supra relatis Consiliis publicis, & contra-
dictionibus semper factis a Populo, Ecclesiis
Parochialibus, & Conventibus S. Francisci, &
S. Augustini, causa hujusmodi in prædicta Car-
dinalium Congregatione die 25. Novembris pro-
xime præteriti proposita, eadem Congregatio,
partibus utrisque informantibus, re mature, ac
diligenter discussa, declaraverat non esse locum
præsentæ fundationi Conventus Carmelitarum
Discalceatorum in suprascripto Oppido de Bilbao
Calaguritan. Diocesis, non obstante eorum as-
sertis Privilegiis, ac Indultis Apostolicis, quæ in
casu de quo agebatur, censuerant iis minime suf-
fragari, ac proinde prædictos Fratres Carmelitas
non esse amplius super hujusmodi fundatione au-
diendos: Et in eadem expositione subjuncto
quod cum non obstante Decreto Congregationis
hujusmodi nova audientia dd. Fratribus Carmeli-
tis ex speciali Rescripto nostro concessa fuisset,
prædicti exponentes cupiebant ex eisdem rationi-
bus supra relatis, & antea deductis confirmari
dict. Decretum, ac ad obviandum novis scanda-
lis, & litibus declarari, quod non liceret eisdem
Fratribus Carmelitis retinere in dicto Loco de
Bilbao Hospitium, nec aliam permanentem habi-
tationem cum nova impositione perpetui silentii.

§. 2. Emanavit ab eadem Congregatione De-
cretum tenoris, qui sequitur, videlicet: *Sacra
Congregatio E.E., & Reverendissimorum S. R. E.
Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episco-
porum, & Regularium præposita, Partibus hinc
inde informantibus, negotio diligenter, & accurate
examinato, referente Eminentissimo Nino, censuit
persistendum esse in Decreto alias, ut supra, die 25.
Novembris 1672. edito, ac propterea non esse locum
præarratæ fundationi. Romæ 21. Aprilis 1673.
F. M. Cardinalis Brancatius. Loco † Sigilli - N. Ca-
sanata Secretarius.*

§. 3. Cum autem, sicut iidem Exponentes
Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum
hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ
Confirmationis nostræ patrocinio communiri
summopere desiderant; Nos specialem ipsis Expo-

nentibus gratiam facere volentes, ac eorum singu-
lares personas a quibusvis excommunicationis,
suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis
sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homi-
ne quavis occasione, vel causa latis, si quibus
quomodolibet innodata existunt, ad effectum
præsentium dumtaxat consequendum harum serie
absolventes, & absolutas fore censentes, suppli-
cationibus eorum nomine Nobis super hoc hu-
militer porrectis inclinari, Decretum præinsertum
auctoritate Apostolica tenore præsentium appro-
bamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apo-
stolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen
semper in præmissis auctoritate prædictæ Con-
gregationis Cardinalium.

§. 4. Decernentes easdem præsentibus literas
semper firmas, validas, & efficaces existere, &
fore, suosque plenarios, & integros effectus for-
tiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro
tempore spectabit in omnibus, & per omnia
plenissime suffragari, & ab eis respective inviola-
biliter observari. Sicque in præmissis per quos-
cumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam
causarum Palatii Apostolici Auditores judicari,
& definiri debere; ac irritum, & inane, si secus
super his a quoquam quavis auctoritate scien-
ter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitu-
tionibus Apostolicis, necnon quibusvis, etiam ju-
ramento, confirmatione Apostolica, vel quavis
firmitate alia roboratis statutis, & consuetudini-
bus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apo-
stolicis in contrarium præmissorum quomodolibet
concessis, & innovatis. Quibus omnibus, & sin-
gulis illorum tenores pro plene, & sufficienter
expressis, ac de verbo ad verbum insertis ha-
bentes, illis alias in suo robore permanens, ad
præmissorum effectum hac vice dumtaxat spec-
cialiter, & expresse derogamus, ceterisque con-
trariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub
Annulo Piscatoris die 6. Maji 1673. Pontifica-
tus nostri Anno Tertio.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria in lib. Mensis Maji.

Approbatio, seu confirmatio Decreti Sac. Con-
gregationis Episcoporum, & Regularium con-
tra erectionem Domus, seu Conventus Cap-
puccinorum in Civitate, & Insula Majoricen.
& perpetuum superimpositum silentium.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte dilectorum filiorum Fra-
trum Minorum Ordinis S. Francisci de ob-
servantia nuncupatorum in Insula Majoricæ de-
gentium Congregationi Venerabilium Fratrum
Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Con-
sultationibus Episcoporum, & Regularium præ-
positæ exposito, quod Fratres Minores Ordinis
ejusdem S. Francisci Capuccini nuncupati jam
inde ab anno 1649. promovere cœperant fun-
dationem novi Conventus in Insula, & Civita-
te Majoricen., sed propter angustiam regionis,
& nimiam quantitatem Conventuum, & Mona-
steriorum aliorum Mendicantium, ac Monia-
lium usque ad nimirum quadraginta trium in In-
sula, quorum viginti septem sunt Mendican-
tium, & ex his octo Fratrum Minorum S. Fran-
cisci de Observantia, alia duo Monachorum, &
reliqua Monialium, fuerant semper rejeçti, &
nihilominus cum de facto ibidem hospitium ape-
ruissent:

§. 1. Dicta

Absolutio a Censuris.

Pontifex dict. Decretum S. Congr. auctoritate Apost. confirmat.

Decretum irritans.

Contrariis derogat.

Edit. 6. Maji 1673. An. 3.

XXXV.

Exordium ab expositione facti.

Decretum S. C. Episcop. & Regul. ne Fr. Capuccini Hospitiu, vel aliam domum aperirent, aut retinerent in Civitate, & Insula Majoricen.

Majoricenfis Episcopo mandat difcessum dd. Capuccinorum.

Eadem Sacra Congr. injunxit Episcopo ne permitteret Capuccinis Conventum erigere, contradicentibus aliis Mendicantibus.

Hoc Decretum fuit ab Alex. VII. confirmatum.

Fr. Capuccini subreptitie obtinent a Pontifice facultatem erigendi d. novum Conventum de consensu Ordinarium.

Noctis tempore aperit Hospitium cum Oratorio, & Cappella publica.

D. Congr. 27. Januar. 1673. quid decreverit circa dd. literas.

Concessa Capuccinis nova audientia die 21. Apr. ejusdem anni fuit in Decretis, perpetuum silentium imposuit, & facultatem dedit Ordinario

§. 1. Dicta Congregatio ad supplicationem eorumdem Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia die 28. Januarii 1650. injunxerat tunc existenti Ordinario Majoricen., ut attentam contradictionem dd. Mendicantium nihil innovaret, nec permitteret, ut Fratres Capuccini Hospitium, nec aliam Domum permanentem in dicta Civitate aperirent, nec retinerent.

§. 2. Verum dd. Fratres Capuccini obedire recusantibus, opus fuerat, ut eadem Congregatio die 15. Junii ejusdem anni 1650. præcisè committeret Episcopo, ut illos cogeret ad discedendum ab Insula, sed illis obstinatissime obedire recusantibus, prævio eorum confugio ad præsentas exemptas Domos Hospitalis S. Joannis Hieronymi, iterum ipsa Congregatio mandaverat expresse eidem Episcopo, ut ordinationes circa eorumdem Fratrum Capuccinorum expulsionem hujusmodi alias, prout in terminis dictæ Congregationis literis super præmissis respectivè emanatis plenius dicitur contineri, & successive nempe die 7. Septembris 1657. eadem Cardinalium Congregatio per suum Decretum injunxerat Ordinario Majoricen., ut non permitteret, contradicentibus aliis Mendicantibus, abque Sedis Apostolicæ expressa facultate, in ea Civitate per Fratres Capuccinos Conventum erigi, seu per ejusdem Loci Cives, Ministros, seu quoscumque alios super præmissis quidquam quomodolibet attentari, sed servari circa ea quicquid in ipsis Congregationis literis ad eundem Ordinarium alias datis continebatur, mandaret, & præciperet, in contrarium non obstantibus quibuscumque; dictumque Decretum etiam per quosdam fel. rec. Alexandri Papæ VII. prædecessoris nostri literas in simili forma die 28. Januarii 1658. expeditas, confirmatum fuerat.

§. 3. His tamen non obstantibus dicti Fratres Capuccini die 5. Septemb. 1671., nulla facta mentione prædictorum Decretorum Congregationis prædictæ, subreptitie a Nobis per quosdam Nostros pariter in forma Brevis literas obtinuerant facultatem, & licentiam erigendi d. novum Conventum in dicta Civitate Majoricen. de consensu Ordinarium, cum clausula tamen, servatis alias expressis Constitutionum Apostolicarum servandis, prout in eisdem literis uberius continetur, illarumque vigore die 2. Augusti proxime præteriti, non citatis, nec auditis memoratis Fratribus Minoribus de Observantia nuncupatis in dicta Insula, octo Conventus, ex quibus duo sunt antiquissimi in ipsa Civitate, habentibus, extorserant consensum a Venerabili Fratre Episcopo Majoricen., & successive clam, & de nocte in certis Domibus Hospitium aperuerant cum Oratorio, & Cappella publica, etiam cum Campana celebrantes quotidie Missas in ea, prout ex processu publico in dicta Congregatione exhibitio, constare dicebatur, unde die 27. Januarii proxime præteriti, proposita causa super subreptione dd. Nostrearum Literarum, & revocatione attentatorum earum vigore commissorum, Congregatio prædicta, utraque Parte informante, rescripserat, seu decreverat, easdem literas Nostras tanquam subreptitias non esse exequendas, & quicquid vigore illarum gestum erat, tanquam attentatum esse revocandum, ac servandas esse Ordinationes, & Decreta alias data, & facta; & in eadem Expositione subjuncto, quod cum eisdem Fratribus Capuccinis contra hujusmodi Decretum nova audientia concessa fuisset, prædicti Exponentes ex iisdem rationibus supra relatis, & aliis deductis in scripturis antea exhibitis cupiebant confirmari d. Decretum, cum impositione etiam perpetui silentii, & præcepto, seu specifica Commissionem eidem Ordinario Majoricen., ut per censuras, aliaque remedia necessaria omni-

no compelleret dd. Fratres Capuccinos discedere a prædicta Insula Majoricen., juxta supra relatas Ordinationes.

§. 4. Emanavit ab eadem Congregatione novum Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Sacra Congregatio EE. S. R. E. Cardinalium negotiorum, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, Partibus informantibus, ve iterum mature, ac diligenter discussa, referente Eminentissimo Sanctæ Crucis, censuit persistendum esse in Decreto, alias die 27. Januarii 1653. edito, quo prædictis Fratribus Capuccinis impositum fuit super prædicta controversa fundatione perpetuum silentium necnon injungendum esse, prout præsentis Decreti injungit Ordinario Majoricen., ut omnia gesta in executionem prædictarum Literarum Apostolicarum, tanquam subreptiarum, utpote attentata revocare omnino faciat, ad quem effectum prædicto Ordinario facultatem necessariam, & opportunam eadem Congregatio impertita est, Contrariis quibuscumque non obstantibus, Romæ 21. Aprilis 1673. -- Fr. M. Cardinalis Brancianus. Loco sigilli: N. Casanata Sec.

§. 5. Cum autem, sicut pro parte prædictorum Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci de Observantia nuncupatorum Nobis subinde expositum fuit, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, Apostolicæ Confirmationis Nostre patrocinio communiri plurimum desiderent: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, ac eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, Decretum præinsertum, auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robor adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

§. 6. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus Apostolicis, necnon quibusvis, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, indultis & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 6. Maji 1673. Pontificatus nostri Anno Tertio.

I. G. Slusius.

Registrata in Secr. Brevium in lib. Mensis Maji.

eos compellendi ad discedendum a d. Insula. Tenor hujus Decreti.

Præces Fr. Minor. de Observ. d. Insulæ.

Abolutio à Censuris.

Confirmatio Apost. d. Decreti.

Decretum irritans.

Derogatio contrariis.

Edit. 6. Maji 1673. An. 3i

XXXVI.

Confirmatio, & approbatio Indulgentiarum Ordini Carmelitarum, & Confraternitatibus S. Scapularis hætenus concessarum.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Omnia nobis divinitus dispensationis ratio exigit, ut spiritualium gratiarum concessiones, quæ ex pia, prudentique hujus S. Sedis liberalitate ad piorum operum incrementum, & animarum salutem processerunt, quo firmiter subsistant, Apostolici muniminis præsidio constabiliamus, illasque etiam Apostolicæ benignitatis charitate ampliemus, & alia desuper statuamus, sicut spirituali Christianis fidelium ædificationi cognoscimus in Domino profuturum.

Motivum.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus Filius Mattheus Orlandus Prior Generalis Ordinis Fratrum B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo, quod cum a diversis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, ac etiam a nobis nonnullæ indulgentiæ, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiæ relaxationes tam Christianis fidelibus Ecclesiis d. Ordinis visitantibus, & alia præscripta pia opera peragentibus, quam Confratribus, & Conforibus Confraternitatum S. Scapularis ejusdem B. M. Virginis de Monte Carmelo quas ubivis locorum extra hanc Almam Urbem erigendi, & instituendi, illisque certas Indulgentias, & gratias spirituales, servata forma Constitutionis fel. rec. Clem. PP. VIII. prædecessoris nostri super Confraternitatum aggregationibus, & institutionibus editæ, communicandi facultas Priori Generali d. Ordinis, vel illo absente ejus Vicario Generali a rec. me. Paulo PP. V. prædecessore pariter nostro attributa fuit, concessæ fuerint, ut omnis, quæ circa illas oriri posset dubietas recideretur, ex Literis Apostolicis desuper emanatis fideliter excerptum fuit illarum Summarium a dilecto filio nostro Joanne tit. S. Bernardi in Thermis S. R. E. Card. Bona nuncupato revisum, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Cardin. Bona excerptit Summarium ex literis Apostolicis, omnium hujusmodi Indulgentiarum.

Summarium Indulgentiarum a diversis Summis Pontificibus concessarum Christianis fidelibus visitantibus Ecclesiis Ordinis B. Virginis Mariæ de Monte Carmelo.

Tenor Summarii.

Fel. rec. Sixtus IV. in Bulla -- Dum attenda -- data Kalen. Aprilis 1477. ad instantiam Fratris Christophori Martignoni Prioris Generalis Ordinis Fratrum B. Virginis Mariæ de Monte Carmelo, omnes Indulgentias, & peccatorum remissiones a diversis Romanis Pontificibus concessas visitantibus Ecclesiis d. Ordinis, & in dicta Bulla recentitas confirmavit, approbavit, & innovavit: verum quia plures illarum elargitæ, & a d. Sixto IV. confirmatæ erant sub onere porrigendi manus adjuatrices Fratribus, Monialibus, Ecclesiis, vel Domibus præfati Ordinis, & Beatus Pius V. per suam Constitutionem -- Et si Dominici Gregis -- datam 6. Idus Februarii 1567. revocaverat omnes Indulgentias, pro quibus consequendis manus adjuatrices porrigendæ erant, fel. rec. Gregorius XIII. in Literis Apostolicis -- Ut laudes -- datis 18. Septembris 1577. dd. Indulgentias in pristinum, & eum, in quo erant ante d. revocationem, statum restituit, & revalidavit, dempta clausula porrigendi manus adjutrices, & elargiendi elemosynas; ira tamen, quod hi Christiani fideles, qui illas consequi voluerint, Ecclesias visitando, sint contriti, & confessi, ac loco elemosynæ prædictæ septies orationem Dominicam,

Sixt. IV. confirmavit omnes Indulgentias à Prædecessoribus visitantibus Ecclesiis d. Ordinis datas.

S. Pius V. revocat Indulgentias, pro quarum affectione requirerentur manus adjuatrices.

Greg. XIII. eas in pristinum restituit dempta clausula porrigendi manus adjutrices.

itidemque salutationem Angelicam recitent, vel habitum d. Ordinis gestent, vel Vesperas pro Defunctis recitent, aut ante SSmum D. Nostri Jesu Christi Corpus, terram osculentur, ac pro hæresum extirpatione, Sanctæque Matris Ecclesiæ tranquillitate, Christianorumque Principum pace, & unione, pias ad Deum preces effundant, & alias juxta prædecessorum suorum Litterarum seriem orent, aliæque peragent.

§. 2. Summarium autem Indulgentiarum concessarum est hujusmodi in dd. Literis.

Primo: Leo PP. IV. omnibus Christianis fidelibus, qui Ecclesias B. Mariæ de Monte Carmelo hujusmodi in Festis Nativitatis D. Paschæ, Pentecostes, Apostolorum Petri, & Pauli, Assumptionis, Nativitatis, Annunciationis, Purificationis Dei Genitricis Mariæ, S. Michaelis Archangeli, Omnium Sanctorum, in duobus Festis S. Crucis, Nativitatis S. Joannis Baptistæ, SS. Martyrum Fabiani, & Sebastiani, & in die Parasceves, & per Octavas præfatarum Festivitatum, & vocabulis omnium Ecclesiarum d. Ordinis devote visitaverint, septem annos, & totidem quadragenas.

Secundo, & Adrianus II., Stephanus V., Sergius III., Joannes XI., Sergius IV., & Innocentius IV. omnibus Christianis fidelibus vere penitentibus, contritis, & confessis, qui præfatas Ecclesias pie visitaverint in præfatis Festivitatibus, & earum octavis, tertiam partem omnium peccatorum in Domino relaxarunt.

Tertio, item Clemens III., Alexander II., Gregorius V., & VII. in præfatis festis, & in quolibet eorumdem similem gratiam largiti sunt.

Quarto, item Clemens IV. iisdem Christianis fidelibus, qui præfatas Ecclesias quater in anno visitaverint, videlicet in quatuor Festivitatibus ejusdem Dei Genitricis Mariæ, triginta annos, & totidem quadragenas pie concessit.

Quinto, item in Privilegio generali Lucii III. remittuntur ab eodem peccata levia, offensæ Parentum, negligentia votorum factorum, dum tamen fractor ad vota rediret, & male acquisita, si nescitur, cui restitui debeant, præfatis locis, seu illorum Domibus assignentur.

Sexto, demum Innocentius IV., & Gregorius VIII. concesserunt qualibet die cuilibet dicenti Pater Noster, & Ave Maria in dd. Ecclesiis semel pro vivis, & defunctis, quadraginta dies Indulgentiarum.

Septimo, rursus Honorius III., & Nicolaus IV. vere penitentibus, omnium suorum peccatorum veniam polliciti sunt.

Octavo, insuper Honorius IV. omnibus vere penitentibus, & confessis d. Ordinis Ecclesias visitantibus, quadraginta annos, & totidem quadragenas de injunctis eis penitentis, videlicet in Festo vocabulorum ipsarum Ecclesiarum, & in die S. Parasceves, necnon in die S. Crucis, ac in Festivitatibus Nativitatis, Annunciationis, Purificationis, & Assumptionis Dei Genitricis Mariæ, misericorditer in Domino relaxavit, & concessit.

Nono, ulterius Benedictus XI. omnibus vere penitentibus, & confessis, qui ter in hebdomada, videlicet, Quadragesimali tempore, secunda, quarta, & sexta Feriis, atque etiam in Festis vocabulorum Ecclesiarum dicti Ordinis, necnon in diebus Sabbatinis ob B. Dei Genitricis reverentiam, & in diebus Dominicis eisdem Ecclesiis pie visitaverint, quadraginta annos, & totidem quadragenas, & omnium peccatorum septimæ partis remissionem in Domino relaxavit, omnesque Indulgentias, & peccatorum remissiones à suis prædecessoribus Romanis Pontificibus d. Ordini concessas in diebus, & Festis prædictis duplicando.

Decimo, item Joannes XXII. omnes Indulgentias, & peccatorum remissiones à Romanis Pontificibus prædecessoribus suis d. Ordini concessas

Leo IV. quas Indulgentias concedit visitantibus Ecclesiis dicti Ord.

Hadrianus II. Stephanus V. Sergius III. Joannes XI. Sergius IV. & Innoc. IV. visitantibus Ecclesiis dicti Ord. in præfatis festis, & earum octavis relaxant tertiam partem peccatorum. Eandem gratiam faciunt Clemens III. Alexan. II. Gregor. V. & VII. ut supra.

Clemens IV. visitantibus d. Ecclesias in quatuor Festivitatibus ejusdem Dei Genitricis Mariæ B. V. 30. annos, & totidem quadragenas concedit.

Lucius III. privilegium concessit ut in rubricis. Quas Indulgentias concesserit Innocent. IV. & Greg. VIII. visitantibus Ecclesiis dicti Ordinis. Quas Honorius III. & Nicolaus IV. Item Honorius IV.

Benedict. XI.

Joann. XXII. eas omnes confirmat, & 40. annor. ac

cessas

1673.
totid. quadragen. concedit visitantibus dd. Ecclesias in 4. festiuitatibus B. V. prout in rubrica.

Insuper Privilegium publicat, & corroborat de adiuvandis a B. V. in purgatorio die Sabbati qui habitum gestaverint, & Confraternitatem Scapularis ingressi sint.

Indulgentia concessa ab Urbano VI.

Item a Nicolao V.

Item a Sixto IV.

Clemens VII. habitum B. V. gestantibus, vel Confraternitate ingrediētib; & alia servantibus Indulgentias, & gratias ut que tunc concessas, & participationem concessit omnium bonorum totius Ordinis, & Ecclesie Universalis.

Indulgentia concessa visitantibus Ecclesiis d. Ord. Frat. Monial. Exalceat. extense ad alias Ecclesias ejusdem Ord.

Sixtus V. intereffentibus Missis in qualibet feria V. Prædicationi, aut Lectioni Verbi Dei 100. dies, orantibus 50. & confessis, qui in dd. Ecclesiis communicaverint totid. annos, & totid. quadrag. relaxat.

cessas confirmavit, ac quadraginta annos, & totidem quadragenas de injunctis penitentis universis Christianis, d. Ordinis Ecclesiis in qualibet solemnitate quatuor festivitatum B. Dei Genitricis Mariæ, videlicet, Nativitatis, Annunciationis, Purificationis, & Assumptionis visitantibus contritis, & confessis in Domino pie concessit. Idemque Joannes XXII. pro Animabus, quæ in Purgatorio existunt, & habitum hujus Religionis gestarunt, vel eorum Confraternitatem ingressi fuerint, vel Confratrum numero adscripti in honorem ejusdem B. Mariæ Matris Dei die Sabbati post eorum transitum intercessionibus ejusdem continuis ipsius suffragiis, & meritis, ac speciali protectione adiuvandis, Privilegium publicavit, corroboravit, & confirmavit.

Undecimo, item Urbanus VI. perpetuo concessit iis, qui Ordinem Carmelitarum, & Fratres ejusdem Ordinis, Ordinem, seu Fratres Gloriosissimæ Dei Genitricis, semperque Virginis Mariæ de Monte Carmelo vocaverint, nominaverint, & appellaverint, si in gratia extiterint tres annos, & totidem quadragenas Indulgentiarum.

Duodecimo, Nicolaus V. omnes Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac omnia Privilegia d. Ordini concessa a supradictis Romanis Pontificibus prædecessoribus suis in præfatis diebus, & Festis Motu proprio ampliando confirmavit, atque annos septem, & totidem quadragenas in Domino relaxavit.

Decimotertio, Sixtus IV. omnes Indulgentias Ordini prædicto, illius Domibus, Ecclesiis, & Personis utriusque sexus in genere, vel in specie quomodolibet concessas, in suo robore, in suaque firmitate confirmavit, approbavit, & de novo concessit, & in Conceptionis, Nativitatis, Præsentationis, Annunciationis, Visitationis, Purificationis, & Assumptionis B. Dei Genitricis Mariæ Festiuitatibus, & per septem dies sequentes, & in diebus vocabulorum Ecclesiarum visitantibus Ecclesias, triginta annos, & totidem quadragenas de injunctis penitentis misericorditer in Domino relaxavit.

Decimo-quarto, denique Clemens VII. post Joannem XXII., & Alexandrum V. eorum Literas approbando, Habitum Gloriosissimæ, & Beatissimæ Virginis Mariæ Matris Dei gestantibus, seu Confraternitatem ingrediētib; & alia servantibus, ut in eisdem Literis continetur, Indulgentias, peccatorum remissiones, & gratias singulis utriusque sexus concessas perpetuæ firmitatis robur addidit, & innovavit, ipsisque, & aliis participationem omnium bonorum Spirituum, totius Ordinis Carmelitarum, & universalis Ecclesie concessit.

Alia Indulgentia concessa visitantibus Ecclesiis Fratrum, & Monialium Disalceatorum, extense ad visitantes quaslibet Ecclesias Ordinis a Sanctissimo D. Nostro Clemente X. per Breve dat. 30. Octobris 1669.

Sixtus V. per Literas datas 17. Julii 1587. concessit Christianis, qui in illorum Ecclesiis Feriis quintis Missæ, centum, qui vero prædicationi, aut lectioni verbi Dei interfuerint alios centum, necnon qui ad orandum accesserint interim, quinquaginta dies: qui denique confessi eo die ibi communicaverint, tres annos, & totidem quadragenas de injunctis, seu alias debitis penitentis, misericorditer in Dom. relaxavit.

Gregorius XV. per Literas datas 19. Septembris 1622. Indulgentiam Plenariam iis, qui confessi, & Sancta Communionem refecti visitaverint illorum Ecclesias in Festo S. Teresie, & oraverint pro Christianorum Principum concordia, Hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesia exaltatione.

Urbanus VIII. per Literas datas 10. Maji

1624. similem Indulgentiam Plenariam illis, qui in festo S. Josephi id præsterint, & similiter iis, qui orationi quadraginta horarum de licentia Ordinariorum in Ecclesiis dd. Fratrum tantum semel in anno instituendæ per aliquod spatium devote interfuerint, & ut præfertur oraverint. Denique SSms D. N. Clemens X. per Literas datas die 11. Augusti 1670., & 16. Maji 1672. Plenariam Indulgentiam in Festis Bmæ Virginis Mariæ de Monte Carmelo, SS. Andreæ Corsini Episcopi, Angeli Martyris, Alberti Confessoris, & S. Mariæ Magdalene de Pazzis iis, qui aliquam ex Ecclesiis d. Ordinis visitaverint, & oraverint, ut supra.

Alia Indulgentia concessa omnibus Christianis a præfato Sixto V. in supradictis Literis.

Illis, qui hoc modo salutaverint alios, nempe suo vulgari, seu latino sermone -- *Laudetur Jesus Christus* -- & his, qui sic responderint -- *In secula*, vel *Amen*, vel *semper* -- utrisque tam salutantibus, quam respondentibus 50. dies, ubicumque id factum fuerit.

Qui nomen Jesu ore nominaverint reverenter, vel nomen Mariæ, 25. dies, qui vero in articulo mortis ore, vel corde, si ore non potuerint, idem nomen invocaverint, dummodo ante habuerint consuetudinem sic salutandi, vel nominandi idem Nomen Jesu, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam.

Qui Litanias ejusdem SSmi nominis approbatas recitaverint, trecentos, qui Litanias ejusdem Bmæ Virginis Mariæ ducentos. Necnon Prædicatoribus verbi Dei, qui inter prædicandum ad hunc modum salutandi, invocandi, vel recitandi, seu nominandi Nomen Jesu, & Mariæ, Auditores monuerint, & quicumque hanc salutationis formam usui esse curaverint, eandem Indulgentiam concessit.

S. 3. Summarium Indulgentiarum a sel. mem. Paulo V. per Literas in forma Brevis datas 30. Octob. 1606., 31. Augusti 1609., & 19. Julii 1614. concessarum Confraternitati Sacri Scapularis, seu B. Virginis Mariæ de Monte Carmelo.

Primo, concessit omnibus utriusque sexus Christianis, qui Confraternitatem Sacri Scapularis ubivis locorum tam hæcenus canonice institutam, quam deinceps instituendam de cætero ingredientur, & Habitum acceperint, die primo eorum ingressus, si vere penitentes, & confessi, SSmum Eucharistia Sacramentum sumpserint, Indulgentiam plenariam.

Secundo, descriptis, & describendis in dicta Confraternitate vere penitentibus, & confessis, qui in Festo principali Commemorationis ejusdem B. Virginis Mariæ die 16. mensis Julii, aut juxta ritum nonnullorum locorum, die Dominica immediate sequenti celebrari solito Sanctissimæ Eucharistia Sacramentum sumpserint, ac pro Christianorum Principum concordia, Hæresum extirpatione, ac S. Matris Ecclesie exaltatione piæ ad Deum preces effuderint, plenariam.

Tertio, qui in articulo mortis, penitentes, & confessi, ac Sanctissima Communionem refecti Nomen Jesu ore, si potuerint, sin autem corde, devote invocaverint, plenariam.

Quarto, qui penitentes, & confessi, ac Sacra Communionem refecti Processioni in una Dominica cujuslibet mensis per d. Confraternitatem de Ordinarii loci licentia faciendæ, devote interfuerint, & ibi, ut præfertur, oraverint, plenariam.

Quinto, qui ab esu carnis iis diebus, quibus Confratres d. Confraternitatis ex illius instituto, vesci non solent, abstinebunt, tertentum dies.

Gregor. XV. Indulgentiam plen. concessit visitantibus dd. Ecclesiis in festo S. Teresie.

Urban. VIII. totidem visitantibus dd. Ecclesiis in festo S. Josephi, & Orationi 40. horarum in dd. Ecclesiis intereffentibus.

Sixtus V. salutantibus cu laude Jesu, & respondentibus Amen &c. 50. dies concedit. Nominatibus reverenter nomen Jesu vel Mariæ 25. dies.

In articulo mortis si habuerint consuetudinem sic salutandi vel nominandi nomen Jesu Indulgentiam plenariam.

Litanias SS. Nominis Jesu recitantibus 300. dies, B. V. 200.

Eisdem Indulgentias lucrantur Prædicatoribus, qui ita faciendum auditores monuerint. Paulus V. ingredientibus Confraternitatem S. Scapularis verè penitentibus & confessis, ac S. Eucharistia refectis concedit Indulgentiam plenariam.

Item descriptis, & describendis in d. Confraternitate pro festo principali Commemorationis ejusdem B. V. Item in articulo mortis nomen Jesu ore, vel corde invocantibus.

Item intereffentibus Processioni in una Dominica cujuslibet mensis per d. Confraternitatem faciendæ.

Abstinentibus ab esu carnis iis diebus a Confraternitate præscriptis 300. dies. Qualibet die recitantibus septies Orationem Dominicam, &

Salutationē Angelicam in honorem septem gaudiorum B. V. 40. dies.

Sumentibus cum habitu d. Confraternitatis S. Eucharistiam 5. annos, & totid. quadrag.

In quolibet festo B. V. sumentibus S. Eucharistiam in Ecclesia, vel Cappella d. Confraternitatis, & ibi oraverint &c. 3. annos, & totid. quadrag.

Cum lumine affocantibus S. Viaticum 5. annos & totid. quadrag.

Affocantibus corpora quorumcumque Defunctorum 100. dies.

Item recitantibus Officiū B. V. Exercentibus varia opera pietatis, & charitatis, prout in rubrica toties, quoties 100. dies.

Facultas Prioris Generalis, vel eo absente Vicarii Generalis erigendi d. Confraternitatē ubique locorum extra Urbem eius communiandi supradictas Indulgentias.

Hic Pontifex omnes d. Indulgentias per Paulum V. concessas indulget posse applicari animabus purgatorii per modum suffragii.

Attestatio Card. Bona.

Preces Prioris Generalis Ordinis Carmelitarum.

Abolutio a Censuris.

Sexto, qui qualibet die septies Orationem Dominicam, & toties salutationem Angelicam ad honorem septem gaudiorum ejusdem Virginis Mariæ recitaverint, 40. dies.

Septimo, qui cum Habitu ejusdem Confraternitatis, pœnitentes, & confessi semel in mensē SSmum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, & ut præfertur oraverint, quinque annos, & totidem quadragenas.

Octavo, qui pœnitentes, & confessi in quolibet ex Festivitatibus ejusdem B. Virginis Mariæ, SSmum Eucharistiæ Sacramentum in Ecclesia, vel Cappella d. Confraternitatis devote sumpserint, & ut supradictum est, oraverint, tres annos, & totidem quadragenas.

Nono, qui cum lumine SSmum Eucharistiæ Sacramentum, quando ad Infirmos deferitur, comitati fuerint, & pro iisdem Infirmis, pias ad Deum preces effuderint, quinque annos, & totidem quadragenas.

Decimo, qui corpora Defunctorum quorumcumque ad sepulturam affocaverint, & pro eorum Animabus ad Deum oraverint, centum dies.

Undecimo, qui Officiū B. Mariæ Virginis devote recitaverint, centum dies.

Duodecimo, qui Missis, & aliis Divinis Officiis in Ecclesia, seu Cappella, aut Oratorio Confraternitatis pro tempore celebrandis, & recitandis, five Congregationibus publicis, vel privatis ejusdem Confraternitatis ubique faciendis interfuerint, aut pauperes hospitio susceperint, aut eis in eorum necessitatibus, vel in periculo peccandi existentibus auxiliati fuerint, aut elemosynas temporales, vel spirituales eis dederint, vel pacem cum inimicis propriis, vel alienis composuerint, seu componi fecerint, aut devium aliquem ad viam salutis reducerint, & ignorantes Dei præcepta, & ea, quæ ad salutem sunt, docuerint, aut quodcumque aliud pietatis, vel charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet prædictorum piorum operum, centum dies de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta concessit, & relaxavit.

Decimotertio, insuper concessit Priori Generali Ordinis, vel illo absente, ejus Vicario Generali, ut hujusmodi Confraternitatem Beatissimæ Virginis Mariæ de Monte Carmelo ubivis locorum extra Urbem erigere, & instituere, illisque supradictas Indulgentias, & Gratias spirituales, servata forma præscripta in Constitutione fel. rec. Clementis VIII. super Confraternitatum aggregationibus, & institutionibus editæ communicare possit.

Decimoquarto, denique SSms D. N. Clemens X. per Literas suas in forma Brevis datas die 2. Januarii 1672. indulgit, ut omnes supradictæ Indulgentiæ, peccatorum remissiones, ac pœnitentiæ relaxationes per fel. mem. Paulum V. concessæ Animabus Christianissimorum per modum suffragii applicari possint. Hoc Summarium fideliter excerptum est ex Bullis, & Brevis citatis. Joannes Cardinalis Bona.

§. 4. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, præfatus Matthæus Prior Generalis Summarium hujusmodi Apostolicæ confirmationis nostræ patrociniocommuniti, nonnullaque dubia præmissorum occasione emergentia dissolvere plurimum desideret, nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut opportune in præmissis providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur.

§. 5. Nos igitur ipsius Matthæi Prioris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet

innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, summariam præsertim, omniaque, & singula in eo contenta auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

§. 6. Præterea, ut Confratres, & Confores dd. Confraternitatum Sacri Scapularis tam hæcenus erectarum, quam in futurum erigendarum, qui Processionem in una Dominica cujuslibet mensis ab illis fieri solitæ, commode interesse non poterint, si vere pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communionem refecti Cappellas suarum respectivè Confraternitatum devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, Hæresum extirpatione, ac S. Mariæ Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, eandem plenariam omnium peccatorum Indulgentiam, & remissionem, quam Paulus V. prædecessor illis, qui processioni hujusmodi interfuerint concessit, pariformiter consequantur; & similiter Infirmi, Captivi, & Peregrinantes, qui Cappellas hujusmodi dicta Dominica visitare nequiverint, si Officiū parvum B. M. Virginis, aut quinquagesimæ Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam recitaverint, & saltem contriti fuerint cum proposito confitendi, & Sacram Communionem recipiendi quam primum potuerint quod adimplere omnino teneantur; Fratres quoque, & Moniales Ordinis præfati commorantes in Conventibus, in quibus non est erecta Confraternitas Sacri Scapularis, vel non fit Processio hujusmodi, si Litanias omnium Sanctorum in Choro, vel privatim, si legitime impediti non poterint interesse Choro, devote recitaverint, cæteraque in literis præfati Pauli prædecessoris præscripta adimpleverint, præfata plenariam Indulgentiam, & peccatorum remissionem etiam consequantur, auctoritate, & tenore præfatis concedimus, & indulgemus.

§. 7. Porro Festum principale Confraternitatum Sacri Scapularis hujusmodi, juxta Indultum ab eodem Paulo prædecessore concessum, die 16. mensis Julii, vel Dominica immediate sequenti quotannis celebrari solitum, ob majorem devotionem, vel commoditatem Christianissimorum, aut quando eadem die occurrerit alia solemnitas, in aliam Dominicam ejusdem mensis transferri permittimus.

§. 8. Soli autem Superiores Generales dicti Ordinis possint extra Urbem præfaram in singulis Ecclesiis ejusdem Ordinis, & in quibuscumque aliis, accedente consensu Ordinariorum Confraternitates præfatas, servata ceteroquæ præfatorum Pauli prædecessoris literarum forma, & dispositione, instituere, & nullus alius sub pœna nullitatis. Insuper ad augendam fidelium Religionem, & Animarum salutem, cœlestibus Ecclesiæ Theauris, pia charitate intenti, omnibus, & singulis utriusque sexus Christianissimilibus vere pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communionem refectis, qui aliquam ex Ecclesiis dicti Ordinis in Conceptionis, Nativitatis, Præsentationis, Annunciationis, Visitationis, Purificationis, & Assumptionis ejusdem B. Mariæ Virginis Immaculate Fests diebus devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, Hæresum extirpatione, ac S. Mariæ Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, quo die prædictorum id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

§. 9. Illis autem, qui ad Antiphonam - Salve Regina - quæ quotidie post Completorium in ejusdem Ecclesiis solemniter decantatur, conve-

Supradictum Summarium, & omnia in eo contenta auctoritate Apost. confirmat.

Interesse non valentibus Processioni dictæ Confraternitatis eandem plen. Indulgentiam concedit si illius Cappellam visitaverint.

Item Infirmi, Captivi, & Peregrinantes, qui dictam Cappellam visitare nequeunt si oraverint prout in rubrica.

Facultas transferendi festum principale d. Confraternitatis.

Soli Superiores generales privative quoad alios in quibuscumque Ecclesiis instituere d. Confraternitatem prout in rubrica.

Omnibus visitantibus Ecclesiis d. Ord. in festis B. V. concedit Indulgentiam plenariam.

Conventibus ad antiphonam Salve Regina,

quæ in d. Ec-
clesiis decan-
tatur Indul-
gentia 100.
dier.

Visitantes Ec-
clesias dicti
Ord. in die-
bus Statio-
num omnes
Indulgentias
lucrantur, ac
si Ecclesias,
ubi Stationes
illæ sunt visi-
tassent.

Decretum ir-
ritans.

Derogat con-
trariis.

Transumptio-
rum fides.

Edit. 8. Maji
1673. An. 3.

nient, & ut præfertur orabunt, centum dies de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis penitentis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Postremo illis, qui aliquam ex Ecclesiis ejusdem Ord. in diebus Stationum Ecclesiarum Urbis præfate, prout in Missali Romano exprimuntur, devote pariter visitaverint, & ibidem prout præmittitur oraverint, ut eas omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac penitentiarum relaxationes consequantur, quas consequentur, si eisdem Urbis Ecclesiis in diebus Stationum hujusmodi personaliter, & devote visitarent, dicta auctoritate harum serie concedimus similiter, & indulgemus.

§. 10. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 11. Non obstantibus nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 12. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ, manitis, eadem prorsus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 8. Maji 1673. Pontificatus nostri anno Tertio.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria in lib. Mensis Maji part. 2. fol. 193.

XXXVII.

Approbatio facultatis absolventi præsentis & interessentes Ecclesiis B. Mariæ Mercedis, Redemptionis Captivorum.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX injuncto Nobis cælitus Apostolicæ servitutis munere, ea quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostri ad spiritualem Christianifidelium ædificationem, animarumque salutem proinde concessa esse noscuntur, ut firma semper atque illibata persistant Apostolici munitis patrocinio cum id à Nobis petitur libenter roboramus, & alias desuper statuimus, sicut in Domino salubriter expedire arbitramur.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Matthias de Cardona Vicarius, & Procurator Generalis totius Ordinis Fratrum B. Mariæ Virginis de Mercede Redemptionis Captivorum, quod dudum fel. rec. Clemens Papa VIII. Prædecessor Noster ad cujus notitiam pervenerat in eodem Ordine vigere morem antiquissimum ab immemorabili tempore observatum in diebus S. Catharinæ Virginis, & Martyris, ac Cinerum, & Cænæ Domini, omnes tam religiosos, quam seculares nimirum in Ecclesia præsentis, & genuflexos, post confessionem à

Sacerdote coram omnibus recitatum, de more absolventi, & benedicendi, ut etiam alia Religiones facere consueverant, hanc facultatem prævia dicta confessione, (ut præfertur) de more à Sacerdote coram omnibus recitata absolventi, & benedicendi omnes præsentis, tam religiosos, quam seculares dictis diebus, Apostolica auctoritate approbavit, & confirmavit, ac eidem Ordini quatenus opus esset de novo concessit.

§. 2. Et subinde idem Clemens Prædecessor, ut similis absolutio, & benedictio generalis etiam festis diebus SS. Laurentii, & Antonii in prædicto ordine, ejusque Monasteriis, & Conventibus fieri posset, dicta auctoritate perpetuo concessit, & indulgit.

§. 3. Ac demum rec. me. Urbanus PP. VIII. pariter Prædecessor Noster feriam quintam in Cœna Domini, qua absolutio, & benedictio generalis hujusmodi sicut præmittitur fieri poterant, in diem festum S. Petri Nolafchi commutavit, & alias prout in terminis prædictorum Clementis, & Urbani Prædecessorum Litteris desuper in simili forma Brevis expeditis uberius dicitur contineri.

§. 4. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat prædictus Matthias Vicarius, & Procurator Generalis præmissa quo firmius subsistant Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos ipsius Matthiæ Vicarii, & Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdictionis, aliisque Ecclesiasticis sententiis, & censuris, & poenis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, facultatem de more absolventi, & benedicendi omnes in Ecclesia præsentis, & genuflexos tam religiosos, quam seculares prævia confessione à Sacerdote coram omnibus recitata in supradictis diebus Sanctæ Catharinæ Virginis, & Martyris, ac Cinerum, nec non S. Laurentii, Sancti Antonii, & Sancti Petri Nolafchi Ordini prædicto concessam, ut præfertur, auctoritate prædicta tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robor adjicimus: ea tamen lege, ut in hujusmodi functione de cætero servetur formula infra scripta, videlicet: Dominum Nostrum Jesum Christum humiliter deprecamur, ut gratiæ suæ lumine illabatur cordibus vestris, benignè concedat, omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones consequi, quas Summi Pontifices Ordini Nostro, cum specifica facultate eas Confraternitatibus nostris communicandi concesserunt juxta privilegiorum Apostolicorum tenorem, & Sanctæ Sedis Apostolicæ Decretorum dispositionem. Misereatur vestri omnipotens Deus, dimittat vobis omnia peccata vestra, liberet vos ab omni malo, confirmet, & conservet in omni opere bono, & perducat vos ad vitam æternam; Qui in Trinitate perfecta vivit, & regnat in secula seculorum, Amen.

§. 5. Decernentes easdem præsentis Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiiri debere; ac irritum, & inane si

Formula
absolutionis.

fecus

secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut ipsarum præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra ubique adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Maii 1673. Pontificatus nostri Anno Quarto.

XXXVIII. Approbatio Decreti Congregationis Regularium prohibentis fundationem Conventus Reformatorum S. Francisci de Observantia in terra Vezzani in Corsica.

C L E M E N S P A P A X .

perpetuam rei memoriam.

Nuper pro parte Dilectorum Filiorum Ministri Provincialis, & Definitorii Provinciæ Corsicæ Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod Fratres Reformati dicti Ordinis novum Conventum in Terra Vezzani Plebis Castellii Alerien. Dioc. fundare prætendebant, eaque fundatio in gravissimum cessura erat præjudicium, quatuor circumvicinorum Provinciæ prædictæ Conventuum, nempe locorum Corte, Borio, Zuani, & Ghifone nuncupatorum, quæ intrâ septimum à Terra prædicta milliaria sita sunt, & eadem Terra maxima premebatur inopia, nec Conventus capax erat, cum circiter viginti septem ab hinc annis iidem Fratres Reformati Crucem ibidem fississent, & per experientiam cognito, locum illum ad manutenendos, sive sustentandos tres, nedum duodecim Religiosos inhabilem existere, inde discessissent, & stationem deseruissent; illaque inhabilitas nunc maximè vigeat, cum tota Insula Corsicæ tantam victualium penuriam pateatur, ut pauperes Religiosi illic pane castaneo, atque miliaceo vesci cogerentur, quem nequidem quantum sufficeret reperirent unde si Conventus ibidem multiplicarentur, id majores ipsis ærumnas adferret: Ac propterea eidem Congregationi pro parte dictorum exponentium supplicato, ut prædictos Fratres ab incepto desistere juberet, ac decerneret de cætero per universam Insulam Corsicæ prædictam novos Conventus erigi, & fundari non posse, nisi servata quindecim milliarium unius loci ab altero distantia, quemadmodum ipsa Congregatio anno 1661. quoad Provincias Burgensem & Granatensem, ac Aragoniæ; & prius nempe anno 1601. fel. rec. Clemens PP. VIII. Prædecessor noster quoad Provinciam Carthaginensem sub certis modo, & forma tunc expressis ordinasse reperiebantur. Ema-

navit à prædicta Cardinalium Congregatione Decretum tenoris qui sequitur.

§. 1. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, partibus auditis, reque iterum discussa, & examinata, referente Eminentissimo Sanctacrucio, declaravit, atque decrevit, prædictis Fratribus strictioris Observantia novum Conventum in loco dictæ Terræ Vezzani Plebis Castellii erigere minimè licere. Ac in posterum in dictæ Corsicæ Insula pro hujusmodi fundationibus, tam ab Observantibus, quam Reformatis, & Cappuccinis respectivè servandum esse dictam distantiam duodecim milliariarum mensuræ illarum partium, sicque omnino in præmissis observari mandat, ac præcipit, deductis in contrarium, cæterisque non obstantibus. Romæ 14. Aprilis 1673. F. M. Cardinalis Brancatius. H. Calanate Secretarius. Loco ✱ sigilli.

§. 2. Cum autem sicut pro parte eorundem Ministri Provincialis, & Definitorii Nobis subinde expositum fuit, ipsi Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, & servetur exactius Apost. confirmationis nostræ patrocinio communiri summo perè desiderant. Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, ac eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robor adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectivè inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 20. Maji 1673. Pontificatus nostri Anno Quarto.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in two columns and includes various words and phrases that are difficult to decipher due to fading and bleed-through.